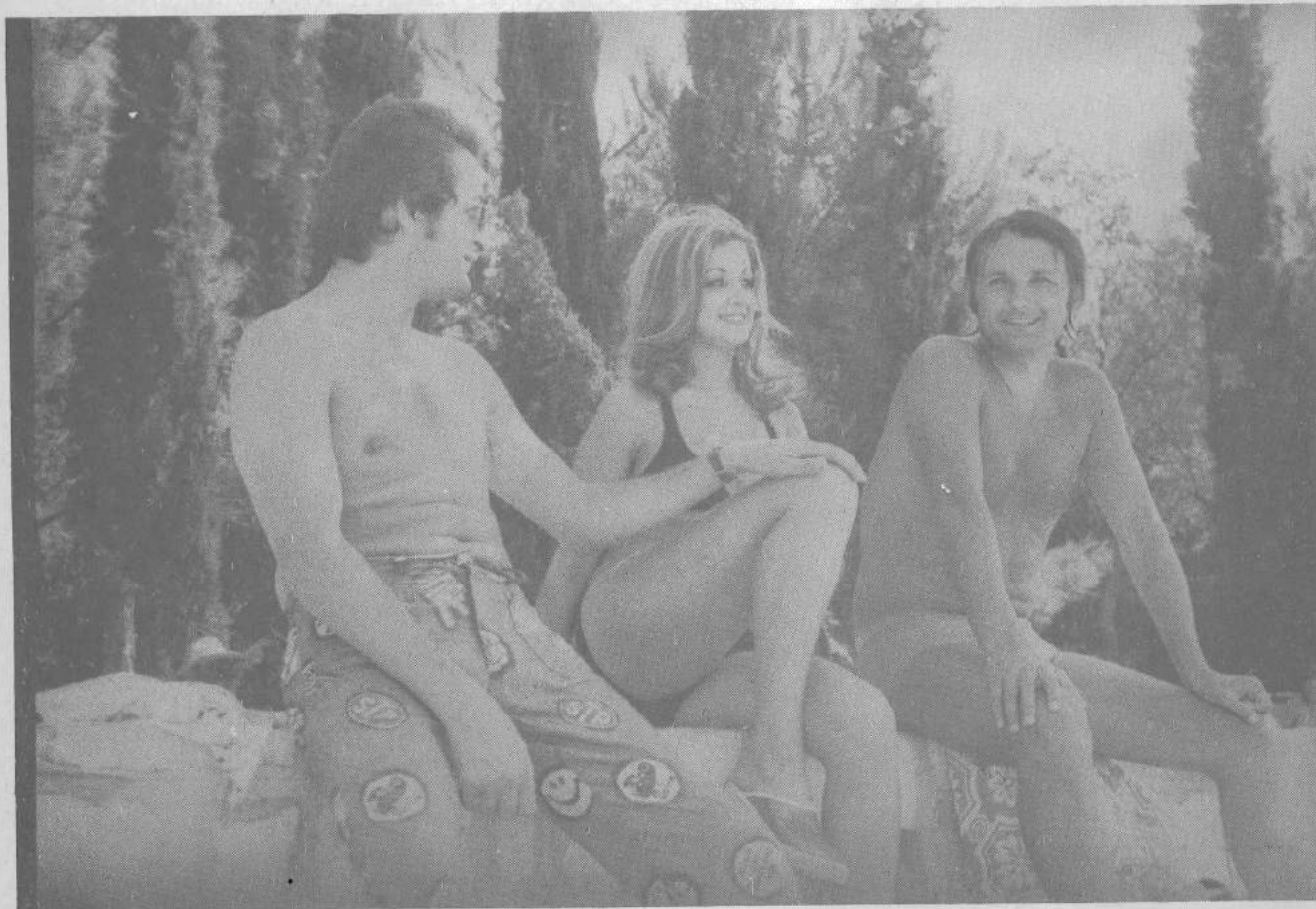

ЧИК

БРОЈ 36 — БЕОГРАД
ОД 31. VIII ДО 7. IX 1972.
ЦЕНА 5 ДИН. (УРАЧУНАТИ
ПОРЕЗИ НА ПРОМЕТ)

Милески
Нада
Мис
бамби
'72

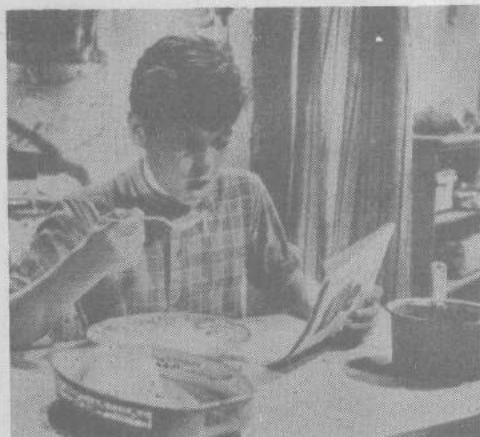

ДРУШТВО

На прекрасној плажи туристичког насеља „Каторо“ у Умагу срили су се млада певачица из Сарајева Сенада Коспић, модни креатор Рикард Гумзеј и популарни радио водитељ Милован Илић Минимакс. Главна личност овог друштва био је популарни Гумзеј. Он је „морао“ све време да одговара на питања Сенаде и Минимакса каква се мода очекује ове јесени и зиме. И знате шта је рекао Рикард:

„Све више ће доминирати црна, тамноплава и црвена боја“. Очекујемо сад да Минимакса сретнемо у Лондону како набавља нову гардеробу, јер смо већ одавно навикли да га видимо одевеног по последњој моди. Сад замислите Минимакса у црвеном оделу.

„ПОЗДРАВИ НЕКОГ“

У ЦРТАНКИ ПЕВАЦ

Мој отац је ковач.

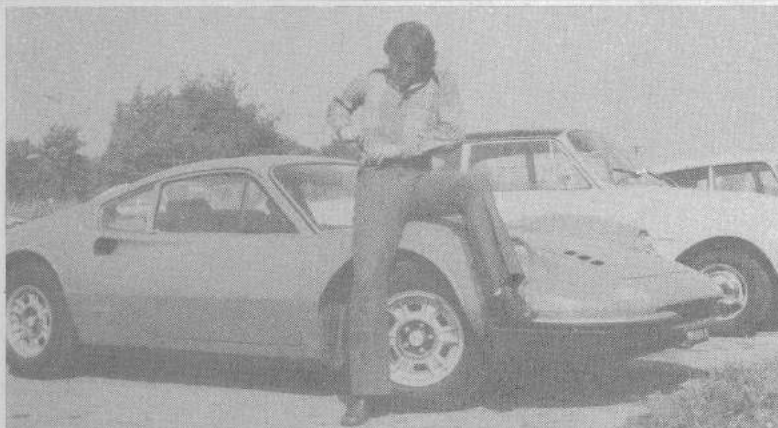
На штакама сам ишао у школу, питајте учитељицу. Тукао ме врелим машицама по табанима зато што сам у цртанку прекопирао певца и кокошку, а рекао да сам ја цртао.

После сам га питао: — Добро, што си ме створио кад ме мучиш.

Дечак, 14 година.

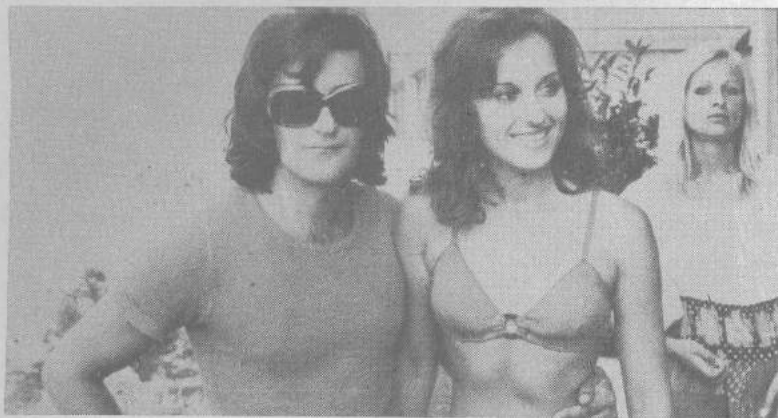

ОКО

ПРОБЛЕМ

Знате ли да и ваши љубимци имају своје љубимце. Тако популарни певач Вјекослав Јут воли брзе и спортске аутомобиле. Па ипак, овај ауто још увек није његов. Али, сви су изгледи да ће се и Вјеко од следећег пролећа возити у једном оваквом „ламбортинију“. А што се тиче новца, једино је још он проблем. Зато ће Вјеко морати да га што пре заради, снимајући плоче и наступајући на концертима. Као први резултат тих „напора“ је и нова плоча „Кристина“ која је ових дана пуштена у продају.

ФОТОГЕНИЧАН

Хашим Кучук Хоки тврди да није нимало фотогеничан, али је зато врло снажљив. Кад је недавно гостовао на „Чиковом“ избору за „Мис Бамби“ у Умагу, први је честитао Сенки Ивезић на освојеној титули „Мис фотогеничности“. За узврат наша „Вамбика“ је пристала да се за успомену фотографише с популарним певачем који и овом приликом није скидао наочаре.

СПРЕМАН

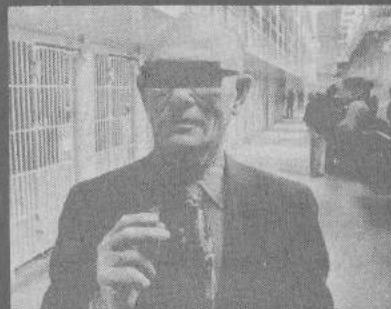
За Леа Мартина кажу да је по гласовним способностима наш најбољи интерпретатор забавне музике. Ваш због тога је и главна мета међу новинарима. На први поглед можда делује препотентно, али они који га познају тврде да је сасвим другачији. Увек је спреман да да изјаву за штампу па чак и онда кад се одмара. Овај наш колега на слици изабрао је прави тренутак да „улови“ Леа.

У ОВОМ БРОЈУ

Туку ли затворенике?

(стр. 4-5)

Борисе, буди добар!

(стр. 7)

Рекордер у лењости

(стр. 12)

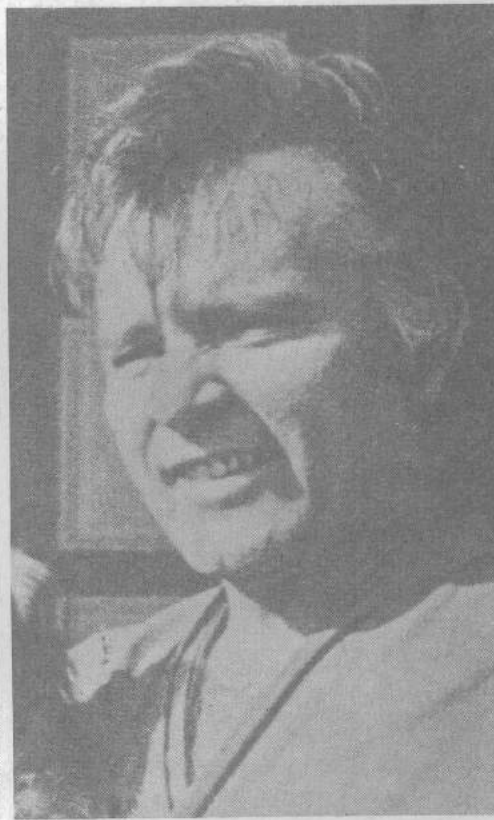
Био сам лажни Бурдуш

(стр. 13)

БОРА ДРЉАЧА:

Личим на Јову Мијатовића Ричарда Бартонa, Реј Чарлса, Симон Сињоре или на било кога другог по вашем нахођењу само под условом да ми објавите слику.

ПЕТАР ЦВИЈИЋ — СПЕЦИЈАЛНО ЗА „ЧИК“

ТУКУ ЛИ ЗАТВОРЕНИКЕ?

За разлику од Голог, Гргур не оскудева у вегетацији. Местимично је шума толико густа да се кроз њу човек не може пробити. Ипак, суров изглед овом отоку дају стене. Њима је опасан, а уз њих је практично немогуће узврати се. При врху стена, у њих уклесани налазе се бункери и митраљеска гнезда. Само двема природним увалима можете стићи на Гргур.

У мањој ували, у којој је некада био жен-

Крај приче о отоцима (III)

ски ибеовски логор, састављен од степенасто поређаних, камених павиљона, и исто тако постављених тераса, на којима су се затворенице бавиле повртарством, наишли смо на јакту препуну немачких туриста. Мештани са суседног Лопара на Рабу кажу да је Немцима права посланица излет на Гргур, где обично дрпе неку овцу, окрену ражањ у природи, да би

се потом брзо изгубили.

Од женског логора води у стени уклесана стаза до кућице у којој су некада живеле стражарке.

Најслађе смокве на свету

Са друге стране острва налази се велика увала, која је претворена у пристаниште. Иза фабричких хала налази се каменолом, а поред ње-

га, узбрдо, води пут у логор. Бараке, једна уз другу приљубљене, пењу се пут врха брда, чинећи тако једну велику улицу, која се завршава масивном каменом зградом. Ту је некада била смештена кухиња. На самом врху отока, налази се огроман резервоар, чије велико, троугласто бетонско поље из даљине подсећа на аеродромску писту. Чак и данас, иако је Гргур већ одавно мртав оток, водовод, који је на њему

изграђен функционише беспрекорно.

Први становници овог логора били су војни и-беовци, да би их доцније сменили цивилни преступници. Данас ни њих више нема, па зграде, препуштене зубу времена, полако али сигурно пропадају. По једној страни отока, налазе се непрегледна пространства кржљавих остатака винске лозе који сведоче да је ту некад био раскошан виноград. Мало изнад њега налази се смоковињак који и дан-данас даје најслађе смокве на свету.

Иначе, у погледу дневних активности затвореника, на Гргуру је режим био сличан оном на Голум. Међутим, после обавезног рада, осуђеници су могли да бирају — или ће спавати поподне, или добровољно радити у винограду.

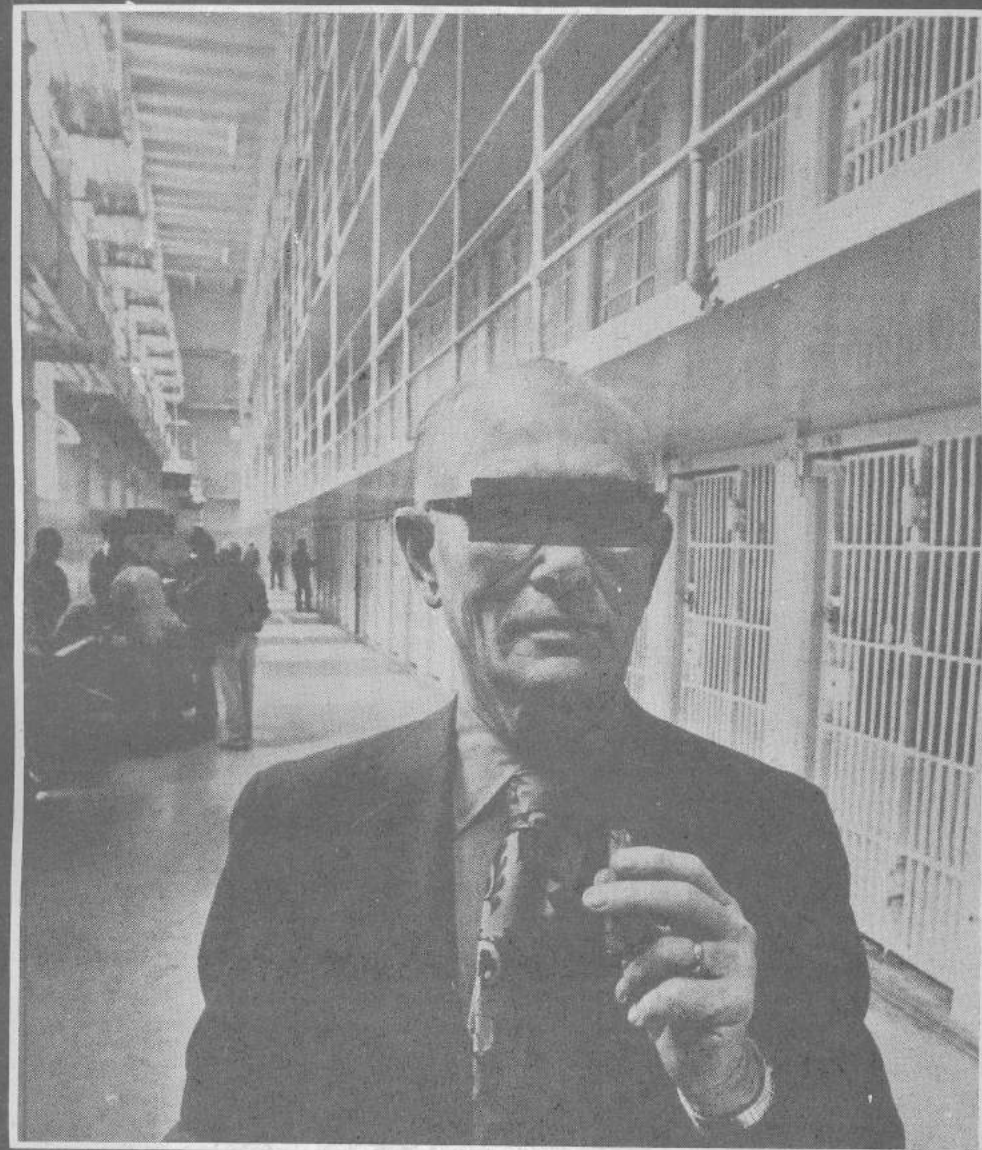
Оне који би изабрали ово друго, чекала је награда у виду свежег грождја, наравно ако не омане цео посао.

Да ли су затвореници добијали батине на Голум и Гргуру, тешко је било шта одређеније рећи. То је, нормално, табу тема, а ако неко и хоће нешто о томе да каже, онда обично добијате негативан одговор.

Ипак, има разних људи у свим професијама, па тако и у овој. Није редак случај да наиђете на неког потенцијалног садисту, тамо где му се најмање надате. Таквим људима не треба судити, њих треба лечити. Са приличном дозом вероватноће може се тврдити да се и међу стражарима нашао понеки, као кукољ у жити, чији је хоби било мучење, а права пселастица беспомоћно лице затвореника.

Цртица о једном садисти

Има једна цртица, није важно из ког затво-

Сурово испаштају они који су кренули тамном стазом живота

ра; можда ће многи у њој препознати себе. Тек, био једном један такав, што воли да бије. Пошто је имао палицу, од жеље — до извршења — делио га је само један замах. Као што је познато, замахнути није тешко, чак ни у празно, а поготово не, када вам је циљ пред носом. И тако би тај врли братац, гледао да се што чешће нађе на путу који води у самице, па када би стражар кривца проводио, преузео би га он у своје руке... да га одведе где треба, друга да одмени. Задуго не схватише његову ујдурму, јер страх ти је гадна

ствар, нарочито кад ти се у кости увуче.

Ђутаху затвореници, у хладу самица... И ко зна докле би то трајало да случајно једног дана, у невреме не наиђе један од руководиоца затвора. Угледа шљивин плод у каменој вази. Онај несрећник се препаде, па не хтеде ништа признати, већ само кроз сузе гвораше да не сме ни да бекне. Ипак, миц по миц, исприча све. Несрећном стражару укинуше најмилију разоду, уз претњу да ће

видети свога бога, ако га само још једном ухвате да ради такве ствари. Ето, ту је крај, уз напомену, нисмо успели да сазнамо шта је даље било. Ђаво би га знао, недокучиве су животне стазе и богазе.

То би било све што смо понели са Голум и Гргура, с тим што нашим читаоцима остајемо дужни разговор са осуђеницима. Надамо се да ћемо, у неком од наредних бројева, донети нешто и на ту тему.

Крај

ГДЕ СТЕ ЛЕТОВАЛИ?

СЕНКА И ЗАФИР. „БУДВА ЈЕ РАЈ НА ЗЕМЉИ“!

Сенка и Зафир: Забавили се, одморили и — зарадили

Мада су врућине несносне, лето је календарски већ увелико зашло у другу половину. „Шуматовац“ и „Грмеч“, популарна састајалишта наших певача и глумаца, престају бити полупразна. Номадски расположени тезгароши из свих бранши забавног живота, пристижу препланули и врло расположени. Неки због пријатно проведеног одмора а неки, јер су „опте-

ретили“ своје рачуне у банци.

Сенка Велетанлић и Зафир Хадиманов трљају руке јер су овогодишњим боравком у Будви једним ударцем убили две муве.

— Увече смо наступали, а дану смо се одмарали у правом смислу речи. Будва је крцата света па смо ишли у околна, мања места колима или изнајмљеним чамцем — каже Сенка.

Без обзира што су и зарадили, ово двоје певача изгледају сасвим свеже и весело. Попримили су бакарну боју која је сада у моди.

— Био бих неискрен ако бих рекао да су нам наступили били напорни. Напротив. То нису концерти. Чак је и забавно. Све је тако необавезно и спонтано. На оваквим морским наступима ја сам се увек релаксирао. Постоји само публика која жели песму

и забаву и која не пада у критична расположења — прича расположени Зафир.

Ово двоје заљубљених не крију да им је било лепо и зато што су били заједно.

— Гледали смо да будемо што више сами. Не зато што нисмо дружељубиви, већ што знамо да нас очекује много посла у идущој певачкој сезони, када имамо мало времена за нас — каже Зафир.

НЕМА НИШТА БЕЗ ГОСПОЂЕ

16.08.72

Bs.

FUDBALSKI SAVEZ
JUGOSLAVIJE

30-4232

BEOGRAD
Bulevar Revolucije 44

16.08.72

dostava medj.avio karata

Na ime Mr. VUJADIN BOŠKOV Mrs. BOŠKOV JELENA
/Po nalogu drgg. Jugoslava
• mre interni nalog 020506

1. medj.avio karta No. 1152/428918,9
na relaciji
Beograd-Paris-Beograd 3 2.229.-

= din.

4.458.8

UKUPNO DINARA:

4.458.8

slovima dinara:četrihiljadečetristotina==
čedasetosam.-

ZA NEPLAĆOVANOSTU UPLATU ZARAČKAVAMO KARATU OD 12%

B. Zivojinović

M. Tatostirov

Факсимил захтева Ф.С.Ј. „ЈАТУ“ за резервацију повратних авионских карата Београд — Париз за Вујадина Бошкова и његову супругу. Можда ће следећи пут о трошку Ф.С.Ј. Бошков повести у иностранство и своју ташту?

Борис Бизетић и Раде Вучковић: Да ли ће, најзад, један другогме пружити руку?

БОРИСЕ, БУДИ ДОБАР!

ПЕВАЧ Раде Вучковић толико је огорчен због текста Бориса Бизетића „Ко једе моје паре“, објављеног недавно у „Чичу“, да није могао сачекати да се врати са турнеје по Совјетском Савезу, па да онда протестује, већ нам је послао своје протестно писмо. Наравно, тим његовим гестом били смо веома изненађени, јер је то, у ствари, случај без преседана. Још је занимљивије да Вучковићев протест није упућен редакцији нашег листа, него самом композитору Борису Бизетићу, па тако Вучковић нигде у свом тексту не замере што смо објавили Бизетићев напад на њега, али захтева да по Закону о штампи и осталим средствима информација објавимо његов одговор.

Вучковићево протестно писмо објављујемо у целости.

Нисам појео твоје паре

— Драги, мали Бизетићу, питаћеш се, вероватно, како сам у СССР-у сазнао да ме опет нападаш у „Чичу“. Врло просто: моји многобројни пријатељи и обожаваоци у овој дивној земљи, који помно прате мој блистави развој на певачком пољу, донели су ми тај примерак листа. Видео сам из твог текста да си здраво и добро, које мени, чини ми се,

Протестно писмо певача Радета Вучковића против Бориса Бизетића — упућено чак из СССР-а

не желиш од свег срца. То да ми не желиш добро, највише ме погодило, нисам могао да спавам, почео сам патити од несанице, изгубио сам апетит, немам воље ни за оне ствари, ти знаш на шта мислим, лепо мој.

Видим, кукаш да неко једе твоје паре, па том приликом помињеш и моје име. Ја ових летњих дана ништа не једем под милим богом, — држим линију. А за те твоје паре, које ти неко једе, обрати се „Дискосу“ који нападаш исто тако жестоко као и мене. Мада ни ја, ни „Диско“ нисмо дужни да јавно у новинама трпимо твоја пубертетска иживљавања! Изгледа, мали мој, сунце ти ударило у главу, или ти је, можда, ударило у главу нешто друго — размисли малчице о томе.

— Не знам зашто јавно причаш да је Раде Вучковић нечовек, кад добро знаш да сам, свим силама, покушао да избегнем сукобе са тобом, нарочито после онако дивне песме „Исидора“. Опомињем те, последњи пут, да ме одсад искључиш из твојих коментара и да више не дајеш никакве приватне оцене о мени као певачу и човеку. (Знам: теби је тешко не говорити

уопште о једном великом уметнику, али ипак покушај, то те бар ништа не кошта).

Престани са интригама

— Време је да престанеш са интригама, да будеш добар дечко, послушан, да се много не заносиш својим успесима, јер то може једног дана скупо да те кошта (уместо твојих пара, појешће неко тебе). Још нешто: као плод наше, твоје и моје сарадње, „Исидора“ је снимљена и на плочама у Совјетском Савезу и на свим мојим концертима овде ја сам лепо и топло говорио о теби мада то ниси заслужио, мали мој Борисе. На жалост, ти још увек не схваташ да мораш бити добар дечко.

Нема смисла да те више на то упозоравам. Ја бих лично желео да ову нашу свађу, нетрпељивост, једном заувек окончамо. И то, у првом реду, због твоје и моје публике, јер она не зна правог кривца међу нама. Узбуђи се, Борисе, крајње је време, мада ја знам да је то теби доста тешко — ти си озбиљан само кад спаваш.

Осим тога, ти то врло добро знаш, наше афере се у певачком свету тумаче као пубертетска иживљавања, која си ти твојим стилем и ставом наметнуо. Буди тако добар па схвати (посаветуј се с неким ако сам не можеш зрело да расађујеш), да оне паре које си са мном заједно зарадио на плочама, нико није појео, ја у то не верујем, као што не верујем у твоје јавне жалопојке како немаш пара и живиш као црквени миш.

Ти никад нећеш имати у својој витрини два Златна трофеја за само једну плочу, која је и теби и мени, донела много пара, доста популарности, и много брига. Видим како пролазе твоје нове и твоје старе звезде, са твојим мелодијама, па мислим да много грешиш, да си у великој заблуди, а можда сам и ја, што смо се ти и ја одрекли наше плодотворне сарадње.

Мој Борисе, јако ми је жао што си кренуо погрешном стазом, али моја рука је испружена према теби, треба само да је прихватиш и бићеш — спашен.

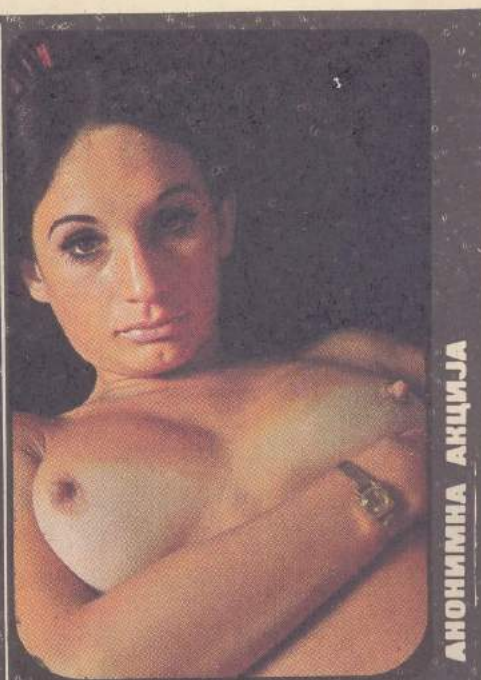
Ја теби, мој Борисе, никад нисам пожелео зло. Па ево и сада, док сам у Совјетском Савезу, ја се радо присећам тебе, шаљем ти пуно поздрава, наравно пријатељских, уз малу молбу: буди добар као што си био пре „Исидоре“.

Б. Г.

ЉУБАВНО ИСКУСТВО 1972.

Већ дуже време за велику, анонимну акцију „ЉУБАВНО ИСКУСТВО“ резервисали смо простор. Позивамо све читаоце који имају љубавне и сексуалне проблеме да нам пишу, да своје искуство изнесу. Стручне коментаре дају лекари, сексолози, гинеколози, неуропсихијатри, уролози, психолози и социолози.

АНОНИМНА АНЦИЈА

ПРОЛАЗНО ЗАДОВОЉСТВО

Ожењен сам већ четири године. Посао који радим захтева да већину времена проведем по терету. Једном приликом, док сам седео у некој гостиони, ушла је висока плавуша у нападно краткој сукњи. Била је добро грађена и веома лепа. Понудио сам јој да седне, пристала је. Пристала је на пиће које сам наручио. У спонтаном разговору сазнао сам да живи сама без родитеља и рођака. После неколико пића спустила је руку испод стола и грубо ме уштинила за бутину. У првом моменту пред очима ми заигра лик моје супруге. То ме је за тренутак обесхрабрило. Био сам у дилеми. Кад би јој пришао тражећи мало нежности, говорила би да је болесна и да је оставим на миру.

Док сам размишљао о својој супрузи, прену ме глас плавуше:

— Свиђају ти се моје груди, да л' би их мало, а?

Нисам стигао ни да јој одговорим кад се њене усне нађоше на мојим а њена задњица у моме крилу. Мажећи се, рече:

— Хоћеш ли са мном?

Није ни сачекала одговор, већ је устала и пошла. Њено увијање задњицом избрисало ми је из мисли све у вези с мојом супругом. Кренуо сам за њом. Чим

смо ушли у ВЦ закључао сам врата. Подигла је сукњу а ја јој скидох гаћице. Прво смо покушали да водимо љубав у стојећем ставу, али није ишло. Сео сам на пољу, а она у моје крило. Сећам се само њених реских јецаја и неуморног њихања тела. Сат касније растали смо се. Дала ми је своју адресу, по којој је ни данас не могу да нађем. Тражио сам је, распитивао се, али без успеха. Предао сам се пролазном задовољству уједно губећи жељу за супругом.

★ Изгледа да је судбини свих пролазних задовољстава, или бар великог дела, да изазивају онакве последице какве сте ви навели. Губитак жеље за супругом није толико реално осећање, колико одраз нечисте савести и кајања због свега што сте учинили. Међутим, што је учињено, учињено је. И дакад би било напаметније да се потрудите да што пре заборавите на ово непријатно искуство и да поново остварите хармонију у свом браку.

ПЛАЋЕНА НЕОПРЕЗНОСТ

Имам 19 година и по занимању сам ауто-механичар. Напустио сам овај посао у Југославији и потражио хлеб у иностранству. Моје трагично искуство почело је из-

ненада, на аутобуској станици у једном граду, још у нашој земљи. Стигавши, прва мисао ми је била — где преноћи. Шетао сам пероном забринут и тади приметих жену поодмаклих година. Несигурно је ишла к мени и викала:

— Преноћиште, преноћиште!

Рекох да мени треба, али с пуним креветом. Ухватила ме је под руку и кренусмо. За непуних петнаест минута били смо у њеној соби. Скувала је кафу. Ћутао сам. Одједном је почела да се скида. Док се скидала тетурала се лево-десно и чекао сам тренутак кад ће да падне. Помислих, та жена је била права лепотица кад је била млада. Међутим, време је учинило своје. Легла је на кревет. Дојке су јој биле крупне и опуштене, а по телу многобројне боре. Лагано је рукама миловала вагинин брег. Изгледала је бедно.

— Зашто се не скидаш?

Разлика у годинама ме натера да приметно поцрвеним. Није обраћала пажњу на то. Устала је и тетурајући се дошла до мене. Лагано ме је скидала. Кад заврши с тим, повуче ме ка кревету. Срце ми је све брже куцало док сам се намештао на њеном телу. Нисам ни продро у њу, а она једном руком покри очи и отпоче ритмичке покрете задњицом. Припијала се уз мене као пијавица, увлачећи уд у себе до последњег милиметра. Шкрипуцање кревета и ситуација у којој сам

био брзо ме доведоше до врхунца — ејакулирао сам. Мој уд је лагано почео да пада губећи у својој снази. Покушах да се извучем из њеног загрљаја. Наставила је с полукружним покретима и њена огромна задњица наново пробуди у мени жељу за поседовањем. Клекла је на колена и ја јој придох с леђа. Док сам је сумануто стезао за груди, она је као прави виртуоз владала ситуацијом. Желео сам да је разнесем. Налети мог уда су били јаки и болни — трпела је. Нисам желео оргазам. Мислио сам на све друго само не на оно што радим. Молила ме је да пожурим. Окренуо сам је на леђа. Њене водњикаве очи су молиле а покрети су били све спорији.

— Не могу, не могу више, молим те!

С неколико увежбаних покрета био сам готов. Од велике преморености заспали смо. Пред зору, отишао сам да мокрим. Осетио сам свраб и пецкање у каналу за мокрење. После неколико дана осетео сам јаке болове, морао сам да мокрим свака два минута. Приликом мокрења јављала се нека секреција боје крви. Нисам смео никоме да се поверим. То је трајало годину дана. Након годину дана крв је престала, али сада се појављује свраб, на који скачем као петар. Налазим се у Немачкој, не знам језик, и морам да трпим. Одговорите ми шта да радим. Из дана у дан све сам тужнији и растројенији. У вези с тим глава ме сваки дан све више боли. Помозите ми!

★ Можда ће вам наслов који смо ставили изнад приказа вашег љубавног искуства рећи шта ми мислимо о целом том случају. Такве се ствари догађају и не представљају ништа необично, али, на жалост, последице су обично врло непријатне. С обзиром да сте у иностранству и да не знате језик, све се још више компликовало. Морате се хитно обратити лекару, како бисте започели с лечењем. Очигледно је да сте навукли неку кожно-венеричну болест, а нелечење може да доведе до врло тешких компликација. Поверите се неком другу који зна немачки и нека вам он буде преводилац кад се обратите лекару.

МОЈА ПОБЕДА

Причали су ми да је први сношај и губитак невиности један од најлепших тренутака у животу жене. Мој први сексуални контакт са мушкарцем оставио ме је потпуно хладном. Све то нисам желела. Био је много старији од мене, очигледно је осећао страховиту похоту према мом телу које је тек почело да буја и за којим су се мушкарци на улици освртали, а у тролејбусу прибијали да би га бар додирнули. Учинила сам то више из радозналости да најзад и ја видим како то изгледа. Рекох, остала сам тешко разочарана. За годину дана променила сам више младића. То ми није било тешко. Сви су желели да спавају са мном. Некима сам испуњавала ту жељу, неким не. Ниједном, међутим, нисам доживела оно највеће сексуално задовољство жене, оно блажено осећање среће, опуштања и пуног телесног и психичког задовољства које се зове — оргазам. Постала сам и сама свесна да тако даље не иде. Била сам свесна да сам потпуно здрава и да све потиче од тога што сам у сваки дотадашњи однос улазила без љубави. Једне вечери шетала сам сама градом. Пришао ми је младић кога сам давно желела. Без речи сам прихватила позив на кафу. Ушла сам у његову собу и увалила се у фотељу, прекрстивши ноге. Посматрао ме је као и ја њега. Донео је шољицу са кафом и сео у фотељу преко пута мене. Запалила сам цигарету и полако пила још врелу кафу. Затим сам намерно испустила већ скоро празну шољицу и попрскала белу, полупровидну хаљину испод које нисам имала ама баш ништа. Устао је и сагнуо се да купи парчиће порцулана, а ја сам сасвим мирно кренула у „напад“.

— Морам скинути хаљину да бих је опрала — рекла сам.

Једно по једно дугме сам почела да откопчавам, одозго надоле. Кришом сам га посматрала, а његове усне су сасвим не приметно подрхтавале, док сам откопчавала последње дугме на хаљини. Преклопивши хаљину, пришла сам му и нежно га пољубила. Омотао је руке око мог струка, затим су почеле полако да клизе ка груди-

ма, по куковима. Тело му је подрхтавало док сам се све више припијала уз њега, мрсећи његову дугу црну косу. Угасила сам светло и упалила сасвим малу црвену светиљку. Пришла сам му и обавила се око његовог тела. Тог тренутка сам схватила да сам победила. Сада је он био сасвим мој, радио је све што сам желела, а ја сам полако падала у екстазу и приближавала се оном тренутку блаженства. Док је љубио моје груди и ноге, схватила сам да је предигра најважнија ствар за доживљавање задовољства жене.

★ Сматрамо да проблем фригидности заслужује пуну пажњу, јер подаци појединих аутора, који су додуже различити, говоре да 40 до 60% жена уопште не доживљава оргазам при спојању и нема никакво сексуално задовољство. Узроци који доводе до тога да жена не може да доживи оргазам многоструки су, почев од чисто органских анормалија полних органа до функционалних поремећаја у организму. Узроци су такође веома често и психичке природе. Такође, пракса то потврђује, број фригидних жена био би много мањи када би се партнери више посветили предигри, настојећи да задовоље не само себе већ и жену.

НАГОН ЈАЧИ ОД МЕНЕ

Остала сам без мужа пре више година. Сада ми је четрдесет и пет, дакле још сам у годинама када би могли да ме интересују мушкарци. Међутим, мене интересује нешто друго, оно од чега се људи згражавају и сматрају за неморал — младе девојке. Почело је то пре неколико година. Осетила сам да се мењам. Глас ми је постајао грубљи, на неким деловима тела појавиле су се длаке као код мушкарца, а менструација све нередовнија. Мушкарци ме више нису интересовали. Почела сам да постајем раздражљива, нервозна, мењала сам расположење из часа у час.

Овог лета примила сам на становање младу девојку, студенткињу из провинције. Немам баш много простора ни ја, собу и кујну, али породична пензија је мала, а живети се мора. Ни сама не знам како, али постепено сам почела да примећујем неку чудну привлачност према тој девојци дуге и плаве косе и нежног сањалачког погледа. Не једном сам ухватила саму себе како са појудом посматрам њене лепо извајане ноге и тек расцветале груди

испод припијеног џемпера. Почела сам чак и да будем љубоморна. Када је увече излазила непрестано сам јој пребацивала, претећи јој да ћу јавити њеним родитељима како им кћерка ништа не учи већ само скита. Једно веће, девојка је зажелела да се окупа. Укључила је бојлер да би се истуширала, јер купатило је мало и нема каду. Док сам иза врата слушала плусак воде по девојчином телу осећала сам како ми се врти у глави и низ тело пролазе жмарци. Нисам могла више да издржим. Закуцала сам на врата од купатила и ушла унутра.

— Ја бих се такође окупала, док још има топле воде — рекла сам.

— Само изволите, има довољно места за нас обе — одговорила је.

Свукла сам се и стала испод туша. Осетила сам да дрхтим. Узела сам сапун и почела да јој перем већ опрана леђа. Није се бранила. Најзад сам учинила оно што сам прижељкивала. Привукла сам девојчино тело себи и почела да је страсно љубим. Топла пара која је испуњавала малу просторију деловала је на девојку омамљујуће. Не бранећи се, затворених очију, предала се мом загрљају.

Стидим се овога нагона који је јачи од мене. Осећам грижу савести због ове девојке коју сам навела на странпутицу, мада сам пре-

ма њој крајње пажљива. Довољно сам јака и желим да се лечим и сузбијем у себи ово, морам да кажем, велико задовољство.

★ Лезбијске тежње и измена полног нагона у том смислу честе су у периоду климактеријума код жене. Код вас је очигледно у питању климакс. О томе говоре све телесне и психичке промене које сте навели. Лезбијске појаве у климактеријуму су, дакле, често органског порекла и настају као последица поремећене функције хормона у овом делу женског живота. Стога је лечење знатно лакше него лечење хомосексуалки које су то конституционално, већ од најраније младости. Препоручујемо терапију комбинованим препаратима полног хормона тестостерона и естрогена. Веома успешан је препарат „естротест“ или „естротест форте“ који се даје у облику ињекција сваки трећи или четврти дан у току месеца дана. Могућа је и примена препарата „естродинал“ у облику лингвалета, које се 1—2 пута дневно стављају под језик док се не растопе. Ова кура траје такође месец дана.

Пуних једанаест година, Станислав Маринковић звани Цака из села Шуме крај Наталиница у Србији, живео је, спавао и јео само у кревету. Пуних једанаест година, Станислав је само лежао, одмарао се и на тај својеврстан начин протестовао против оца и мајке који му нису дозволили да се ожени.

У бајци „Трнова ружича“, лепа принцеза зачарана од злих вештица провела је у сну 100 година. Али то је бајка. У стварном животу довољно је провести у кревету као Цака, једанаест година и постати легенда, можда као Трнов руж.

А све је почело давно — тачно 1960. године. У Наталиницама на сеоском вазару, срео је Цака највећу љубав свог живота. Или је то барем некад била. Љубав која се рађа само у романима или можда на филму, букнула је између двоје младих љу-

Цака се буну

Али упорни Станислав није био спреман да изгуби битку. Одлучио се на протест, да на тај начин покаже како су велике његове патње. Иако заљубљен, Цака није био и наиван. Штрајк глађу, или нешто слично није доказало у обзир. Ако већ пати од љубави, зар је ред да пати и од глади. И тако је Цака поштујући ову божију филозофију и спојивши лепо са корисним легао у кревет.

У почетку свима се учинило да неће дуго издржати. Али Цакина лењост тек сада је дошла до пуног изражаја. Како је легао у кревет, тако је и остао да лежи — пуних једанаест година.

Ретко је устајао из кревета, тек да оде до клозета. Није се купао ни умивао, пустио је да му коса израсте до појаса. Једино је ноћу излазио из куће и

нераспреман кревет. Ту се враћао својим мислима о лепој келнерици, о ускраћеној љубави о...

Али ни мисли о вољеној Мири нису га окупирали дуго. Урођена лењост, која као да је добила крила, није дозволила такво траћење времена. „Јер после пет година размишљања“, прича Цака, „заборавио сам и Миру и разлоге који су ме довели да легнем у кревет. Било ми је фино и зашто да тупим са којеквким глупостима.“

Сином ошишан

О чему је Цака размишљао током наредних седам година ни он сам не уме да каже. Једноставно, уживао је у слободи да по цео дан ништа не ради, да се не шиша, не пере. Нешто мало хране, колико су његов седамдесетогодишњи отац Драгомир и шездесет седам година стара мајка били у стању да зараде, било му је савим довољно.

било све. Не поштујући ни бога ни људе, неозбиљни уча, околио се и на вишегодишње блато са цакених ногу. Узалуд је Цака протестовао. Лепо, природни ђоновци од најтврђег блата, тврди као и они од праве обућарске коже, брзо су се растопили у топлој води. Први пут, после шест година, Цака је постао чист. Чак су му и десетак сантиметара дуге нокте лепо уредили.

Али ко ће величанственог Цаку победити. Ако му је било потребно пет година да му израсте дуга коса, лежаће он још пет и десет година ако треба.

И тако је Цака наставао по старом. Године су пролазиле. Током времена, родитељи, пријатељи и селани били су све упорнији да Цака устане. Али и Цака је био све упорнији да остане у кревету. И када је свака нада била изгубљена, после 11 година, Цака је најзад устао. Устао је када

ИЗ ИНАТА ЛЕЖАО У КРЕВЕТУ 11 ГОДИНА

Станислав Маринковић — Цака, коме родитељи нису дозволили да се ожени, тек недавно напустио кревет

ди. Лепа Мира, можда најлепша келнерица у целом крају, брзо је освојила неотпорно Цакино срце. И како то обично бива, после првих љубавних излива дошла је и понуда за брак. Али на велику Станиславлеву жалост, мучки ударац дошао је иза леђа, одакле се најмање надао. Стари Цакин отац и мајка (Драгомир и Зорка) били су против венчања. Мала, од ђепенака саграђена кућица и једва један хектар не много плодне земље, нису били довољни да прехране ни њих петоро колико их је до тада живело у заједници. Вољена Мира, у породици Маринковић, била је нежељена особа.

Лењи Цака ретко излази из куће. Уместо њега све послове обавља братовљева жена Ружа

кријући се од сељака ишао кришом кроз кукурузе да мало протегне ноге. Онако, зарастао у браду и космат, прљав и исцедан, представљао је праву мору за сељаке који би га случајно срили. Тих дана, селом су кружиле приче о длакавој немани задуженој од божије стране да „престрављује“ народ.

Али Цака је у суштини био миран и добар човек. После својих кратких ноћних шетњи, одлазио је назад у једанаест година

Али, проклет да је свет, нашло се и људи којима се Цакин спавачки протест учинио као израз најобичније лењости. И почеле су посете. Долазила је милиција, Цакени другови, представник Социјалистичког савеза, лекари...

Али оно што није могла милиција, успео је сеоски учитељ. На превару, заједно са пријатељима, упао је у Цакину кућу и... ошишао га. Шест година старе Цакине плетенице, нашле су се на поду. На Цакин ужас — то није

су се сви најмање надали. Као што је заборавио разлог због којег је легао у кревет, тако је заборавио да тражи разлог да би устао. Учинио је то одједном и без икаквог повода. Сада време проводи у селу, по кафанама или у кућама сељака, причајући о временима која су прошла. Јер, Цака ни о чему нема појма. Не зна да чита нити да пише. После једанаест година, ово су му први контакти са светом.

С. М.

Z
O
V
U

ME

„BURDUS II“

Живорад Станојевић: дуго је живео господски од славе правог Бурдуша, овде га видимо са певачем Г. Радичевићем на једној „тези“

БИО САМ ЛАЖНИ БУРДУШ

Шта је све доживео Жика Смедеревац у кожи Јована Јанићијевића

Међу онима који су покушавали да искористе велику популарност глумца Јована Јанићијевића био је и Живорад Станојевић Смедеревац који је поседовао фрапантну сличност са популарним телевизијским јунаком. То је био разлог да је наш сарадник пронашао Бурдуша II, не би ли сазнао како је Живорад Станојевић у својој краткој „бурдушкој“ каријери успео да искористи и наплати своју сличност са популарним Јованом Јанићијевићем Бурдушем.

— На идеју да постанем лажни Бурдуш дошао је мој земљак и творац овог лика, књижевник Жика Лазић са којим сам, док сам био млади, односно док он још није постао познати писац, журио женске у нашем селу, организовао приредбе за које је он обично писао, журио женске у нашем селу, организовао приредбе за које је он обично писао, журио женске у нашем селу, организовао приредбе за које је он обично писао.

И тако једнога дана кад сам мислио да ме је Жика Лазић потпуно заборавио, он је посетио наше село и знајући за моје глумачке и певачке способности предложио ми да „постанем Бурдуш“, односно да почнем да наступам на разним приредбама и концертима који ће бити организовани у његовој режији, што сам ја оберучке прихватио јер у то време био сам шворц као „гуја“.

А шта је у то време радио Јован Јанићијевић Бурдуш?

— У то време он и Жика Лазић нису били у љубави јер никако нису могли да се договоре о деоби хонорара. Колико сте ви добијали по концерту?

— У почетку нисам добијао ништа, а касније сам добијао нешто између 50 и 70 хиљада старих динара. Иначе, Жика Лазић који је био организатор тих концерата добијао је негде око 200 хиљада старих динара.

Ко је са вама још наступао на тим концертима?

— Најчешће су наступали Силвана Арменулић и Гвозден Радичевић који су били и вероватно су још увек убеђени да сам ја Јован Јанићијевић Бурдуш.

Разилажење са Жиком Лазићем

Сарадња између Живорада и Жике Лазића која је умногоме утицала на побољшање његовог животног стандарда трајала је свега неколико месеци. Живорад је од зарађеног новца куповао себи одела, својим девојкама разне поклоне...

И таман кад је решио да почне да штеди новац, да би купио кола — пукла је тиква између њега и Жике Лазића.

— Једнога дана, пред сам полазак за Лозницу у којој смо имали заказани концерт, Жика ми је рекао да је концерт одложен. Кад сам га упитао због чега, он ми је рекао да то није моја

брига на што сам ја ућутао. Међутим, већ сутрадан видео сам Јована Јанићијевића и њега како заједно седе за једним столом у „Шума-товцу“. Чим сам их видео знао сам колико је сати.

Пошто су рекламни плакати (којих је било неколико хиљада) — наставља да прича Смедеревац остали код мене, дошао сам на идеју да пронађем једног менаџера који би ми организовао концерте исто онако као што је то чинио Жика Лазић што сам и урадио јер у то време нисам имао од чега да живим.

На концерте сам одлазио углавном пред сам њихов почетак, а чим би се концерт завршио ја сам одлазио из тог места и поред тога што су ме организатори тих концерата уредно позивали на разне пријеме, седељке... а ја сам се плашио да ме не препознају. И таман кад се посао мало ухватао, односно кад сам само од једног концерта почео да добијам између 150 и 200 хиљада старих динара Јован Јанићијевић и Жика Лазић су ми забранили да наступам на концертима.

Мрзи ме из дна душе

На њихове оптужбе нисам се освртао — каже Смедеревац — већ сам и даље наступао на концертима које сам тако рећи сваки дан имао. Кад је Јован Јанићијевић видео да ја не прекидам са својим наступима

он ме је тужио редовном суду.

И шта је било на суду?

— Захваљујући судији био сам ослобођен оптужбе што је Јован Јанићијевића, који ме иначе мрзи из дна душе иако му нисам ништа учинио, навело да почне да ми потура разне смицалице, као на пример ову:

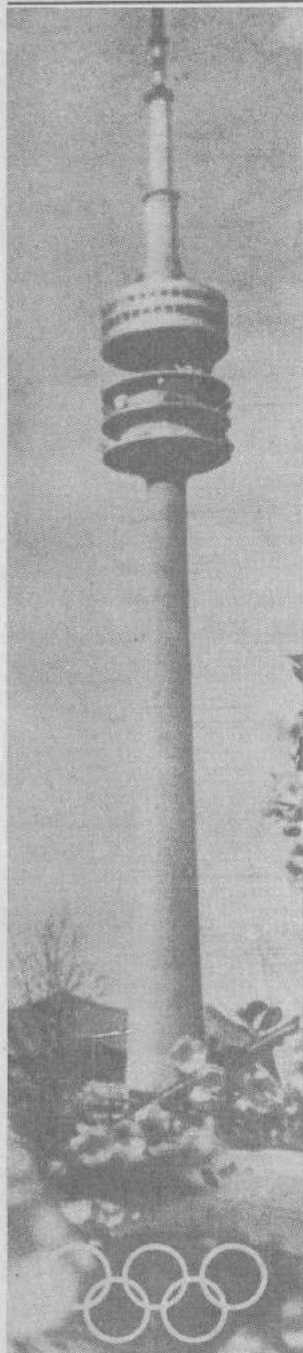
— Пред само наше суђење почеле су припреме за снимање телевизијске серије „Грађани села Луга“ у којој сам ја требао да играм брата близанца Микуле ковача којег је иначе играо Јован Јанићијевић. Кад је он за то сазнао рекао је да уколико ја будем играо његовог брата он неће играти. Као што знате, драги читаоци, у серији нисам играо, а улога која је била резервисана за мене — избачена је, јер Драгослав Лазић, редитељ ове серије, није могао да пронађе човека који подсећа у оноликој мери на Јована Јанићијевића као што ја подсећам.

Пре неколико месеци Жика Лазић ми је дао дозволу да наступам као Бурдуш II као што видите на овом плакату, али сад је касно да било шта учиним јер је народ тако рећи Бурдуша већ заборавио.

Чиме се тренутно бавите?

— Тренутно у једном оркестру свирам бас, који је остао да ме подсећа на дане кад сам био лажни Бурдуш.

Р. В.

Олимпијски ТВ торањ у Минхену

Сваке четврте године у Олимпији, на северозападу Пелопонеза, где су се налазили прастаро пророчиште и храмови Зевса и Хере, одржава се свечаност паљења свете ватре.

У храму, посвећеном Зевсу, стајала је чувена статуа коју је израдио грчки вајар Фидија. Овде су, почев од 766. године пре наше ере, сваке четврте године, средином лета, одржаване олимпијске игре.

У време старих Грка, међу гледаоцима лепшег пола, налазиле су се само девојке. Једина удата

жена била је супруга главног судије која је са почасног, каменог постоља, пратила свечаности — надметања у спорту и музици. Таква такмичења трајала су све до 394. године наше ере. Најважнија дисциплина био је пентатлон: трчање, скок удаљ, бацање диска и копља, рвање. Укинуо их је римски цар Теодосије као остатке паганства.

Да није било Пјера де Кубертена, покретача модерних олимпијских игара, можда данас не бисмо пратили такмичења из Минхена.

На међународном конгресу у Паризу (1894), у амфитеатру Сорбоне, прокламоване су модерне олимпијске игре. Прве су одржане у Атини 1896. године са 484 учесника из 13 земаља и 41 такмичарском дисциплином.

Данас смо већ сведоци нове, 20-те Олимпијаде у

них и 382 бронзане медаље, којих има више него досад, јер припадају и четворопласираном боксеру.

Поред толиких дисциплина, чини нам се да је за нас најинтересантнија кошарка, спорт, у коме наша земља већ неколико година води одлучујућу реч у свету.

У жижи интересовања — кошарка

О томе смо разговарали с доскорашњим репрезентативцем — Владимиром Цветковићем, играчем који је прославио југословенску кошарку широм света, на Олимпијским играма у Токију (1964. године) и у Мексику (1968. године). На првој смо освојили седмо место, у Мексику — сребрну медаљу. У финалу смо изгубили од одличних Американаца

— Југословенска репрезентација је захваљујући вашим кошечима у последњем секунду обезбедила сребрну медаљу победивши СССР. Да ли се сећате тог успеха?

— Та медаља, осим у статистичким подацима, равна је златној. Мислим да је она максимум задовољства који један спорт може да пружи. Свако од нас је то осетио с правом, сваки члан је поносан на тај успех. Сувенир из Мексика нам је део лопте и мреже које нас подсећају на сусрет са СССР-ом.

У овој олимпијској екипи је свега четири-пет играча који су играли у Мексику. Шта то значи за југословенску кошарку?

— То је само доказ колико је наша кошарка отишла далеко. По мени, она је постала спорт број

ЗЛАТНА МЕДАЉА ЈЕ НАША

Кошаркашки репрезентативац Владимир Цветковић, прогнозира успех југословенске кошарке на Двадесетим олимпијским играма у Минхену

Минхену. Телевизија се побринула да пратимо скоро све такмичарске дисциплине. Гледаћемо 129 сати и 10 минута директног преноса без униклатералног спортског прегледа о нашим спортистима.

Југословенска екипа је састављена од 130 спортиста. Такмичење се у 15 спортских грана: атлетика, бициклизам, бокс, цудо, дизање тегова, гимнастика, једрење, кајак, кошарка, пливање, рвање, рукомет, стрељаштво, ватерполо и веслање.

Југословенски спортисти, а и ми крај малих екрана, с правом се надамо некој од 365 златних, исто толико сребр-

Цветковић се радо сећа тих успеха југословенске репрезентације.

— Мени су те две олимпијаде посебно драге и по томе што су се одржавале у специфичним земљама. Лично мислим да је за једног спортисту максимум каријере — учествовање на олимпијским играма. Прво, то је убедљиво најбољи скуп спортиста на свету, а друго, игре су саме по себи посебан спектакл. Човек је на олимпијским играма зближен са свим спортистима: заједнички се хране, иде на забаву... Тако се догоди да гледате телевизију поред једног Боб Зимона, Смита или Брумела.

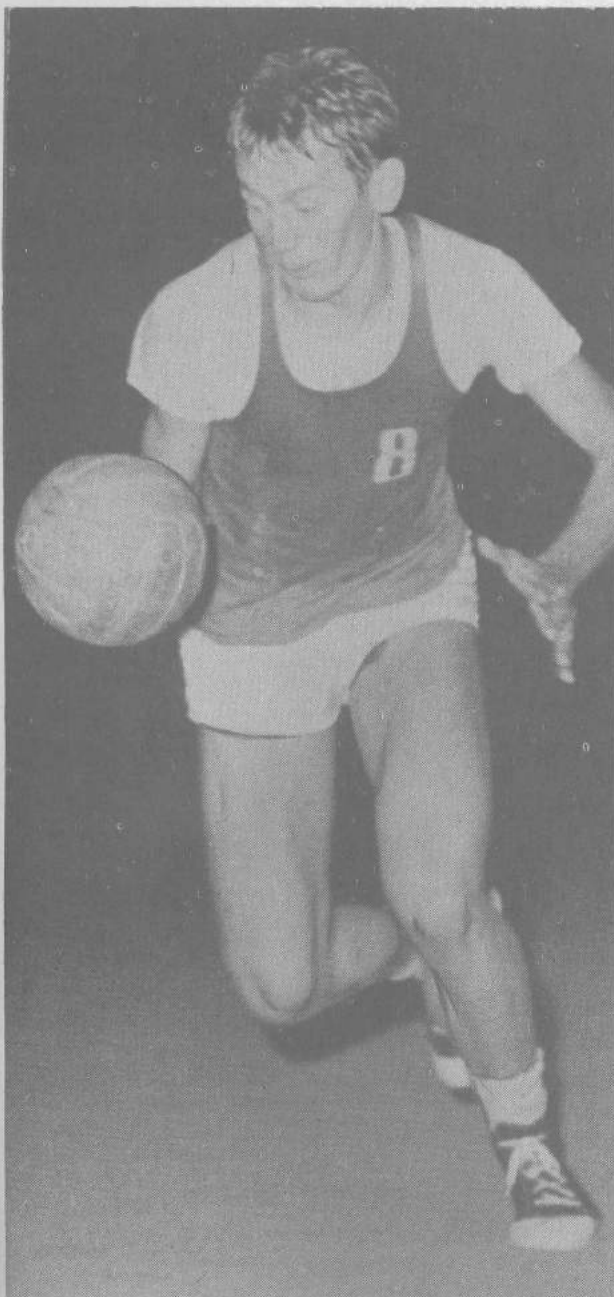
један, па је ето себи „дозволила“ луксуз смене генерације. Не зато што је то планом предвиђено, већ што кошарка као такав спорт избацује у први план нове играче и звезде. Зато сви ми очекујемо златну медаљу.

— Присуствоваћете финалу Олимпијских игара. Претпостављамо да сте сигурни у учешће наших кошаркаша?

— Мислим да ништа друго не може да се деси осим да СССР, САД и Југославија одлуче о медаљама.

— Шта прогнозирасте? Која ће нам медаља припасти.

— Да ли ћемо освојити злато, зависиће од тре-

Владимир Цветковић је десет година носио плави дрес. Сада ће у Минхену бити посматрач.

нутне форме екипе. Лично мислим да није важно која ће нам медаља припасти. Важно је да ће једна сигурно бити наша, јер то квалитетом заслужујемо. Интимно, прижељкујем и надам се — златној.

— Играли сте 149 пута за кошаркашку репрезентацију Југославије. Можда опет желите да се нађете у Минхену под кошевима?

„Желео бих опроштај с репрезентацијом“!

— Желео бих да одиграм опроштајну утакмицу,

а њу је тешко направити. Тешко због тога, што бих волео да играм у оном некадашњем саставу, с екипом с којом сам 10 година играо за репрезентацију Југославије. То је екипа: Кораћ, Рајковић, Данеу, Николић, Ђурић, Гордић, Ђерђа, Ражњатовић, Сканси, Ковачић и Чермак.

Владимир Цветковић ће ипак помоћи нашим кошаркашким момцима. Заједно с техничким руководством, преживљавање све критичне тренутке, радоваће се победама.

Славољуб Кецић

СПАСОНОСНИ ПОЛОЖАЈ, М. Ј. службеник, 35 година, Ниш

У последње две године моја жена има све веће тешкоће при доживљавању оргазма. Као добар супруг све сам учинио да бих јој помогао, али тешкоће нису престајале. Пристао сам чак и на оно што ми се раније чинило мрско, на „орални секс“. На њену жељу спустио сам главу на шумовиту, влажну површину између ногу коју је претходно брижљиво испрскала мирисним спрејом. Морао сам себи да признам да није тако непријатно како сам у први мах мислио и чак осећам жељу да то поново учиним. Она се, међутим, и даље веома споро пазила. Једном ми је рекла: „Не одговара ми положај у коме вршимо однос. Ти имаш сувише велики уд, а и тежак си и превише дебео. Када лежиш на мени једва могу да дишем, а камоли да вртим задњицом и померајем тело да бих лакше доспела до задовољства. Него, да ми сада обрнемо улоге“. Почео сам да се буним: ко је то још видео да жена лежи на мушкарцу, али када је почела да плаче, говори како сам суров и не водим рачуна о њеној срећи, пристао сам и на то. Ја сам легао на леђа са лако савијеним ногама, а она је, пошто је претходно уснама неколико пута превукла преко мог уда, са уживањем зајашила на њега. Разлика се одмах приметилa. Ја сам, додуше, био пасиван, али је зато моја супруга доживела за једно вече не зна ни сама колико оргазма. Окретала се на момуду као на вртешци и непрестано скичала од задовољства. После тога је изјавила да од сада пристаје да води љубав само у том положају.

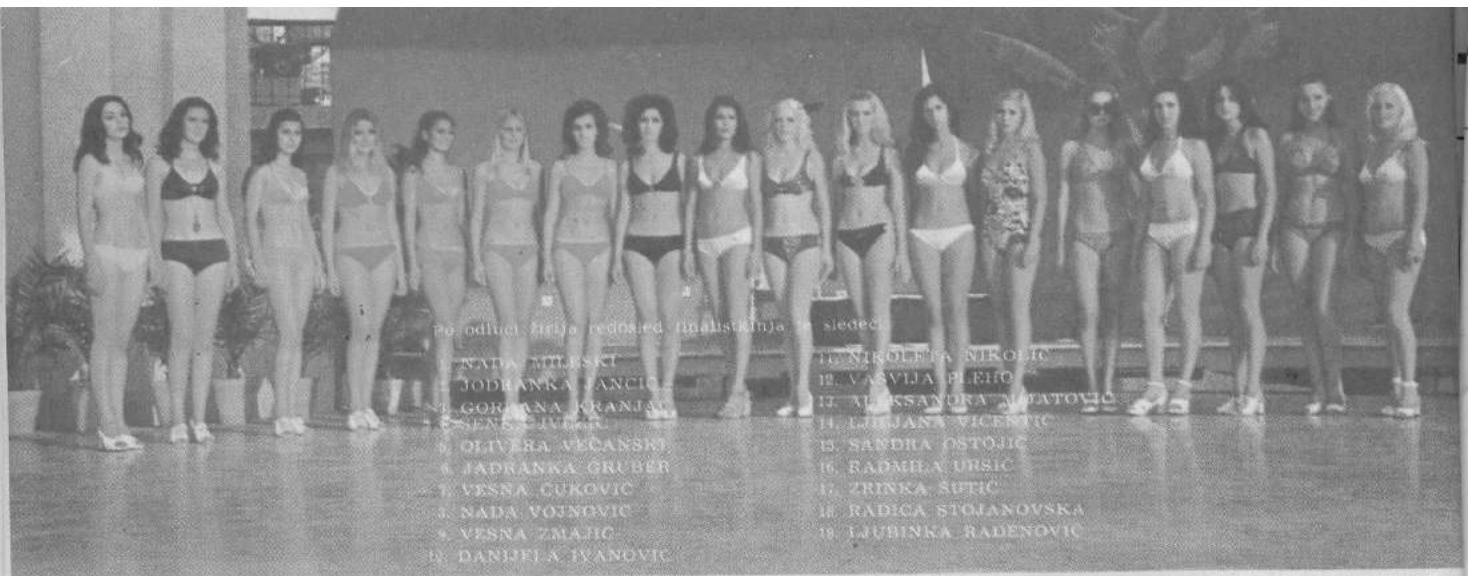
★ Сасвим је разумљиво да сексуални партнери треба међусобно да се прилагођавају,

уигравају и примењују онакву технику која их највише задовољава. Овај случај је још један пример да је велики број случајева фригидитета код жена условљен неадекватном сексуалном техником. Разумљиво је што ваша жена у том положају осећа задовољство. Он омогућава велику активност жене и најбоље држање тела. Поред тога, и дражање материчног грлића је при овом ставу веће што још више увећава задовољство. Мишљење да је овакав став понижшавајући за мушкарца с обзиром да се партнерка налази над њиме, наравно да је најобичнија предрасуда.

РАЗВИЈЕНА ДРАЖИЦА, К. Д., продавачица, 27 година, Београд

Када сам први пут спавала са мојим садашњим младићем био је просто импресиониран када ме је видео нагу. Миловао ме је најпре по брежуљку, а затим је палцем и какипрстом полако раширио стидницу која је од наврле крви, била сва набубрела, црвена и влажна од миловања. Узвикнуо је затим: „Никада нисам видео да жена има тако велику дражицу“. Она је код мене стварно веома развијена, дуга је око 5 см. За њега је сада то главни објект задовољства, ужива да се игра њоме, да је прстима милује и мотри како расте заједно са мојим узбуђењем.

★ Појава „хиперхлоридије“ (увећане дражице) није ни у каквој вези са учесталим мастурбирањем без обзира колико често сте то радили. Овај сићушан орган, нормално је дуг 2—2,5 см. и то у стању пуне ерекције. Највероватније је да се ради о хормоналном поремећају, те је стога потребно одговарајуће испитивање којег се може спровести само уз консултовање специјалиста.

Најлепше што је Умаг до сада видео: осамнаест најлепших „бамбика“ очарало је шест хиљада гостију у „Моп пласуре“

ВАТРОМЕТ ЛЕПОТЕ

Пет девојака које је наш стручни жири прогласио најлепшим позирало је нашим фото-репортерима

На финалној приредби 15. августа у Умагу, за „МИС БАМБИ 72“ изабрана је НАДА МИЛЕСКИ из Охрида

Најлепша од најлепших, Нада Милески, добила је награду у вредности од 5 милиона старих динара

Организатори спектакуларног финала су: „ЧИК“ и „ИСТРАТУРИСТ“, а покровитељи „ДАРВИЛ“ и „СЕВЕРТРАНС“

Пред шест хиљада гледаца, у Умагу је изабрана „Мис Бамби 72“ — седамнаестогодишња НАДА МИЛЕСКИ из Охрида. Поред ласкаве титуле, она је добила златну статуу Бамбија и накита у вредности од око три милиона динара, дар чувене швајцарске фирме DARWIL, „Чик“ је са своје стране наградио лепоту: по милион старих динара Нади и њеној мајци.

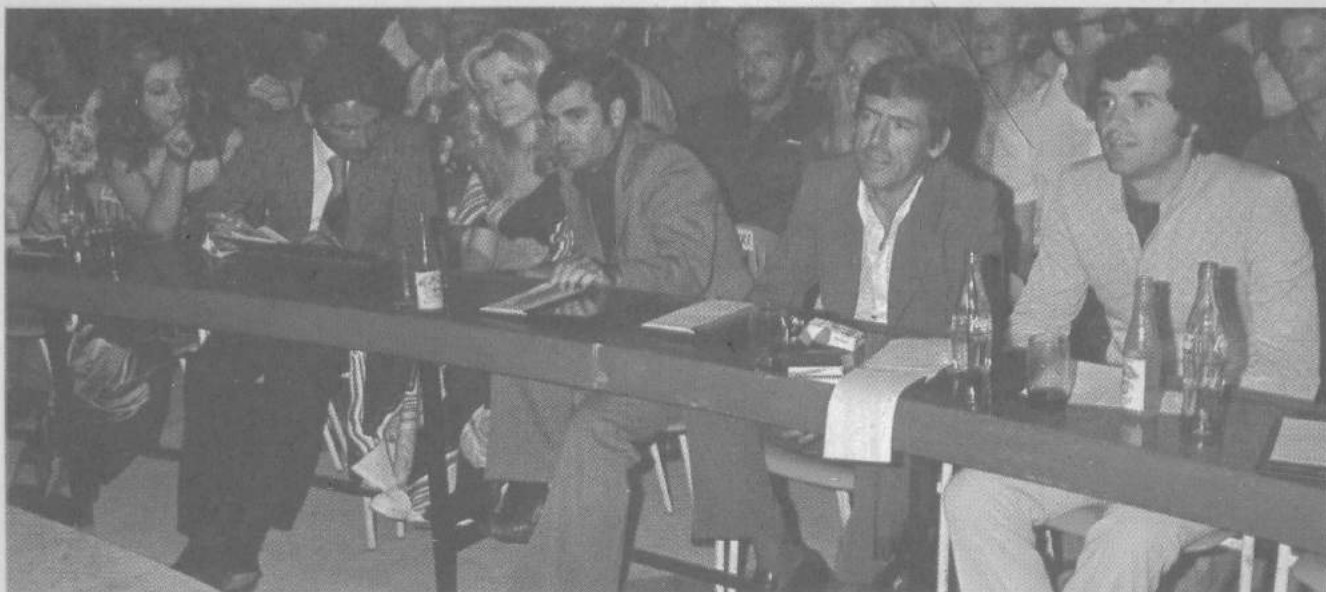
Осамнаест финалисткиња је продефиловало пред препуним амфитеатром новоотвореног забавног центра „Моп пласуре“ јединственог на Јадрану по својим архитектонским и функционалним решењима.

Жири у саставу: Вјеско Јут, Далибор Брун, Драган Зарић, Сенада Коспић, Жана Злонога — прошлогодишња „Мис Бамби“ и председник жирија, Лео Мартин, Борис Биzetiћ, Ђан Карло Тревизан — представник DARWIL-а и Рикард Гумзеј, поред „Мис Бамби 72“ — Наде Милески, изабрао је четири пратиље: ЈОРДАНКУ ЈАНЧИЋ из Београда, ГОРДАНУ КРАЊАЦ из Загреба, СЕНКУ ИВЕЗИЋ из Колашина и ОЛИВЕРУ ВЕЧАНСКИ из Новог Београда.

Присутни фоторепортери су за „Мис фотогеничност“ прогласили: СЕНКУ ИВЕЗИЋ, док су саме „бамбике“ титулу „Мис другарства“ доделиле ЛЈУБИЊКИ РАДЕНОВИЋ из Београда. Љубинкини случај је јединствен у односу на све досадашње изборе лепоте: понека је ленту, а да се уопште није појавила из писти. Наиме, на путу за Умаг, док се караван лепоте одмарао у рекреационом центру ШМИДХЕН крај Загреба (о чему ће бити више речи у једном од следећих бројева) она се несрећно оклизнула и пала. Истог часа је донела одлуку:

— Нећу да вам кварим просек лепоте! — рекла је предложивши другарицама да не учествује на финалној приредби. Предлог је са жаљењем прихваћен, али то је Љубинки донело назив „Мис другарства“ и сто хиљада старих динара — дар Приредне банке из Сарајева.

Још један изузетан догађај се одиграо на финалној приредби: жири није могао да се одлучи за нову „Мис Бамби“. Нада Милески, Гордана Крањц и Јорданка Јанчић су имале по три гласа од укупно девет могућих. Морале су све три да још једанпут изађу пред деветоро „судија“. Од три најлепше, жири је морао да изабере само једну. Пред растућим нестрпљењем публике, одлука је донета: прва је Нада Милески. Гледаоци, који су

Жирију је било најтеже да од прве три девојке изабере „Мис“. Ипак, жири се одлучио за Наду Милески

Лепота забавног центра „Mon plaisir“ био је објект у коме су се лепотице најрадије фотографисале.

до тада са одобравањем прихватили одлуку жирија, први пут су звиждуцима изразили своје незадовољство: њихов фаворит је очигледно била изузетно љупка Јорданка Јанчић. У изузетно атрактивном забавном програму, посебно је одушевила непоновљива Нела Ержишник, која се појавила на

позорници као „бамбика“ са бројем 19 у руци. Хотелско предузеће ИСТРАТУРИСТ из Умага, као домаћин наших лепотица, учинило је све (и више од тога) да боравак „бамбика“ учини што пријатнијим и удобнијим. Шпиц туристичке сезоне, навала страних и домаћих гости-

ју, као и нервоза која одатле неминовно проистиче, нису ни у једном тренутку умањиле љубазност и предусретљивост директора пропаганде ИСТРАТУРИСТА, Тулиа Медице, човека који је највише учинио да тренуци проведени у Умагу

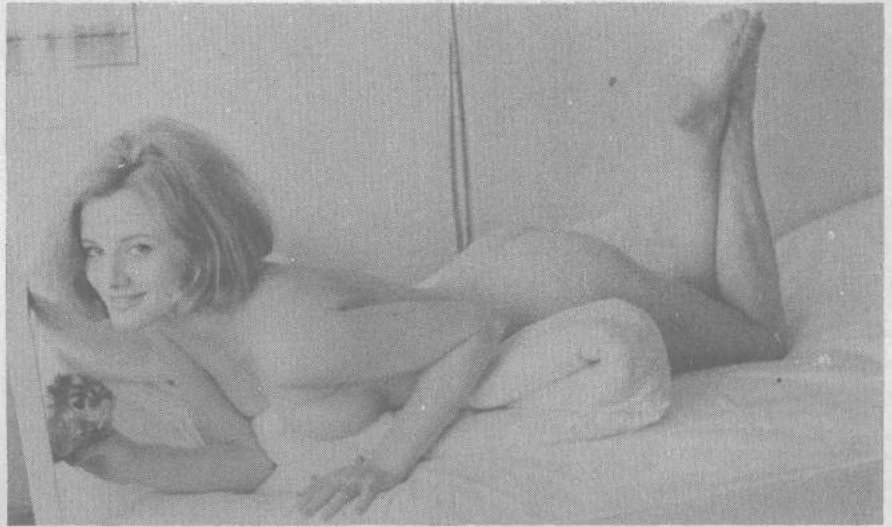
свима остану у незаборавном сећању. О боравку изабраних лепотица у Италији, где су биле драги гости чувене фирме DARWIL, писаћемо у следећем броју. (Наставак на страни 24 и 25)

ДОКТОРЕ, ШТА ЈЕ СА МНОМ?

ЗОРАНКА

Тек што сам се вратио са одслужења војног рока срео сам њу. Био је то сусрет у прави час јер дуго сам очекивао и желео да будем са неком женском особом. Звала се Зоранка и била је тачно по мом укусу: велике, мало спуштене дојке, лепо извајан доњи део леђа и чврсте, масивне ноге. Глава је била исто тако мало већа али на то нисам много обраћао пажњу. Седели смо у једној летњој башти и после роштиља и вина расположење је било изврсно. Предложио јој да пођемо мало код мене и проведемо остатак вечери. Пристала је без речи. Чим смо дошли питала је за купатило. Убрзо је и мене позвала да јој се придружим. Онако нагу испод туша пожелео сам да је имам и то одмах. „Полако, рече, има времена и за то“. Трљала ме је благо по леђима и на крају као нехотице рука јој се задржала између мојих ногу. Нашао сам се у ситуацији неодољиве жеље за њом. Пошла је у собу изазовно мешајући куковима. Више нисам могао да издржим. Зграбио сам је снажно и за тренутак били смо спојени. Само је уздахнула и кружним покретима брзо ме довела до врхунца. Нисмо још пушили цигарету до краја када се у мени јавила нова појада. Она се окренула на бок, на леђа, измишљала све могуће позе, а сваки нови додир изазивао је неописиво задовољство. Сада сам желео мало да се одморим али Зоранка је била неумољива. Почела је да ме љуби свуда по телу спуштајући главу све ниже и ниже. Узбудила ме је толико да ни сам не знам одакле ми толико снаге. Дигао сам јој ноге на рамена и дивљачки ушао у њу. Јекнула је али нисмо игру прекидали. Одједном, када сам се најмање надао, њене руке су играле неку чудну игру по мојим гениталијама. Ритички је то радила тако да сам први пут имао неки чудан, надбожајући осећај. Опет сам ејакулирао. Не знам да ли је то нормално што ми је урадила али пријатно сам се осећао...

★ Као што се види, ваша партнерка је добро верзирана у љубавној техници. Разне врсте стимулације које имају за циљ да доведу пенис у ерекцију веома су индивидуалне и на некога делују као најјачи афродизијак, а на

некога, опет, дејутирајуће. Важно је направити границу између нормалног и перверзног.

БРАЧНА ДИСХАРМОНИЈА

Решила сам да вам пишем у нади да ћете ми помоћи да изађем из овог кошмара. Имам 25 година и већ се шест година налазим у браку. Са мужем и двоје деце живим веома срећно, бар тако изгледа. Месец дана пре брака први пут сам ступила у интимне односе са мужем. Од тада ми је он једини мушкарац. Разлог што вам пишем је тај што за сво ово време нисам ни десет пута доживела оргазам. Наиме, првих дана се то догодило неколико пута а касније — никада. Мој муж је веома пажљив и труди се да ми буде лепо и због тога сам глумила да и ја осећам задовољство приликом односа. Не могу рећи да је његов орган мали али запазила сам да се после порођаја „шета“ по мојој вагини. Једне вечери у посебном расположењу (славили смо годишњицу брака) он је руком посегао према мом троуглу. Нисам му брстила и он ме је благим покретима прстију толико надражио да сам након дугог, дугог времена доживела врхунац. Он је то приметио и са још већим жаром почео је да ме милује. Али, тог тренутка за мене је све што је било лепо — престало. То смо и касније понављали али ја нисам ништа доживљавала па сам на крају мужу признала своју фригидност. Он се сложио са тим и рекао да њему то ништа не смета. Осећам се понекад тако јадно да помишљам на најгоре. Не знам да ли постоје неке таблете за надражај, да се и ја осетим као права жена. Избегававам однос и бојим се да наш иначе савршен брак, не пропадне.

★ Познато је да у жена постоје више ерогенних зона од којих је клиторис (дражница) свакако једна од најосетљивијих. Манипулација руком морала би да представља само увод у нормал-

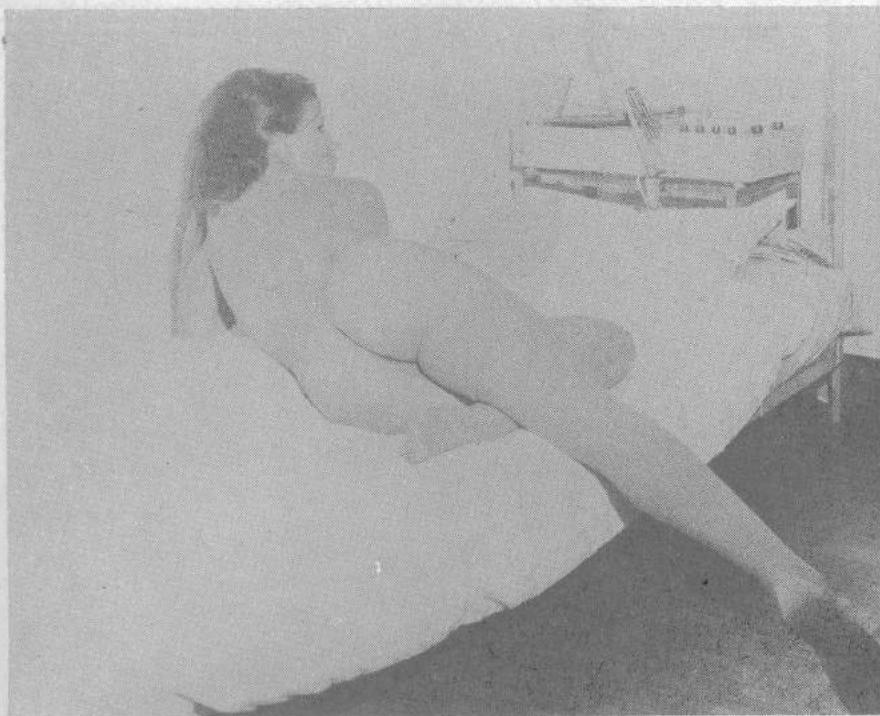
ни спојај јер би иначе имитирали мастурбацију. Вероватно да је услед два порођаја, који су уследили један за другим, дошло до тога да вагина нема ону чврстину и еластичност те уд не пријања интимно уз њене зидове. Треба да покушате са разним техникама приликом односа. У сваком случају, јавите се гинекологу а и психологу ради савета.

УСЕЉЕЊЕ

После дужег потуцања као подстанари по туђим кућама, најзад смо ја и мој муж добили леп стан. У част тога, приредили смо славе на које смо позвали колеге из предузећа и пријатеље. Било је врло весело, отварао се шампањец, певало и играло. Међу поклонима био је чак и магнетофон из кога је извијала дивна музика. Била је већ поноћ када ме је један пријатељ мога мужа замолио за игру. До тада га нисам познавала. У току игре, измењали смо реч-две и он ме је полако привлачио на његове широкe груди. Ја сам била мирна све до тренутка када ме је снажно притиснуо уз своје тело. Махинално сам направила покрет да се одмакнем јер, мада смо били у полутами, бојала сам се да неко не примети. Но, истог момента сва сам се стресла: у руци сам држала његов огроман пенис. У том тренутку је мој партнер ставио шаку преко моје руке. Тргла сам се као из сна и повукла руку. Успео је да ми закаже састанак. Целе ноћи нисам могла да заспим мислећи на њега и на крају сам ипак отишла. Без речи ме је одвео у свој стан не питајући ме ништа. Тада сам први пут преварила мужа. Док се скидао, при стоној лампи, горела сам од жеље да видим то чудо. Заиста, у поређењу са мојим мужем изгледао је двоструко већи. Мало сам се уплашила, но у његовом зналачком вођењу љубави све сам заборавила. Нежно је продирао у мене, шапућући неке бесмислене речи, час благе, час вулгарне али које ме и нису вређале. Успео је да продре у мене, но ја сам хтела да се онесвестим. Бол је био

Да ли имате некакав интимни проблем о којем бисте желели да чујете мишљење искусног доктора? Обратите се писмом редакцији за нашег лекара др Дарка Пераза и добићете од њега одговор

прилично јак, гризла сам усне, али и уживање је било до врхунца. Када сам отишла у купатило приметила сам мало крви. Брзо је престало и отишла сам кући. Били смо још пар пута заједно а онда је он отпутовао у иностранство. Занима ме зашто сам увек крварила код сношаја с њим?

★ **Диспропорција између уда и вагине** је стварно веома ретка због велике прилагодивости зида вагине. Међутим, врх уда може вршити притисак на грлић материце и уколико постоји раница на грлићу то може изазвати контакт крвављење. Јавите се обавезно гинекологу.

КРИВИ СПОЈ

Све до пре неколико месеци мислио сам да треба да будем савршено срећан младић. Са својих 20 година, успехом у школи и код девојака испуњавао сам услове за то. У друштву важим за забавног и потентног момка. Још у 14-тој години завела ме је једна искусна распуштеница која ме и делимично издржава. Осим тога одржавам односе и са другим девојкама. Развијен сам прилично а дневно могу да обавим и по три сношаја. Онда је дошао тај кобан дан. Прослављали смо на факултету неки празник и било је веома топло. Близу бине је врло као у кошници. Тик уз мене је био један плавокос, нежан младић кога сам одраније знао. Како је нешто нижи од мене, глава му је била на мом рамену. Изненада, као удар струје протресао ме је неки непознати мирис његове коже. Сав сам се узрујао и снажно сам се наслонио на њега. Плавокоси се још више при-

био и дискретно ми дао на знање да се „слаже“. Трење није дуго трајало и ја сам ејакулирао пред препуном двораном. Хтео сам да се онесвестим да ме он није придржао. Изнели су ме напоље на ваздух и он се понудио да ме отпрати. На срећу нико ништа није приметио. Отишли смо у мој стан и поновили игру али овај пут је то био комплетан „шоу“. Он је захтевао да прво ја будем активан што сам и урадио. Затим смо изменили улоге. Од тада се веома често виђамо и не можемо један без другог. Дискутовали смо о томе и мада ја и даље имам односе и са девојкама са њим ми је све лепше и лепше. Желели бисмо да наше пријатељство остане и без сексуалности која нас везује.

★ Ви сте бисексуалац али по свему судећи да, уколико не оставите вашег

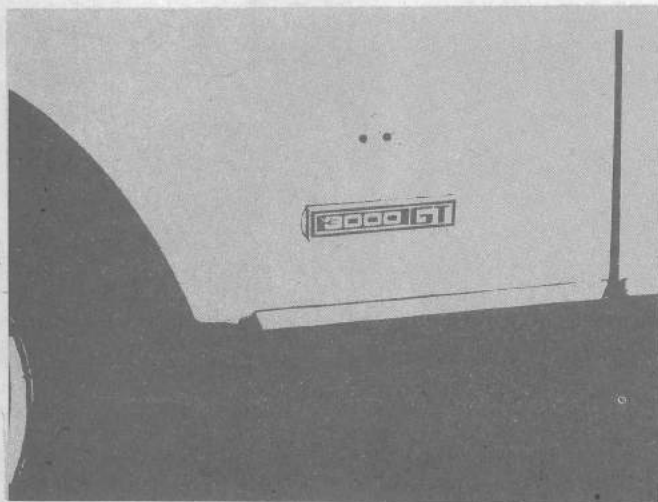
плавкосог пријатеља, можете отићи у чист хомосексуализам. Те везе су обично чврсте и потребно је стручно лечење и велика упорност да се прве кризе напуштања преброде. Јавите се лекару.

НЕСРЕТНИ СТАША

Имам 21 годину и до сада нисам често одржавао интимне односе. Забављам се са девојкама и успевам брзо да са њима успоставим контакт. Ова веза довела ме је до очајања. Десило се то у аутомобилу једне пролетње вечери. Седели смо тако сами а онда су тела почела да говоре. Љубили смо се дуго и страшно, почео сам рукама да прелазим преко њених чврстих бутина и на крају сам успео да јој скинем гаћице. Спустили смо седишта. Био сам јако узбуђен и до отвора нисам стигао јер сам већ ејакулирао. Она је то приметила и презузела је игру. Продро сам у њу и био ван себе од неке неописиве среће. Брзим покретима напред-назад желео сам да је доведем до врхунца и тада се догодило нешто страшно. Чух њен глас: „Иди да нађеш неку девојчицу за игру а не мене. Погледај колики ти је!“ Одједном сам омлитавео а она се извукла из мога загрљаја. Од те вечери постао сам несрећан. Страх од новог пораза не да ми мира. И не покушавам да нађем другу девојку. До сада ми ниједна девојка није рекла да је незадовољна. Без обзира на то мислим да са овом дужином нећу успети да задовољим жену. Осим тога забрињава ме и то што први пут веома брзо ејакулирам, док се касније то не догађа. Патим због свега овога па бих желео да знам која је просечна дужина уда и да ли постоји могућност да се повећа?

★ **Проблем преурањене ејакулације** је готово увек на бази претераног узбуђења, страха од неуспеха и сличних компонента. Временом то нестаје. Што се тиче „комплекса“ који имате због дужине уда, можемо вам рећи да се она креће у границама нормале. Просечне вредности се не цитирају баш из разлога да неко не би био „комплексан“. Иначе, не постоји начин да се вештачким или оперативним путем повећа уд.

йериской

Кићење гуђим перјем

Милован Илић Минимакс је још пре три године искочио из „шкоде“ у „Форд капри“. Тада, најмодернији ауто био је понос и дика популарног водитеља с Радио-Београда. Али, временом се и мода мења. Минимаксов „капри 1300“ постао је старомодан. А Мића у жељи да и даље буде изнад просека само је скинуо ознаку 1300 и залепио нови знак „3000 GT“. У „Интеркомерцу“ генералном заступништву „Форда“ за Југославију, рекли су нам да „капри 3000 GT“ уопште не постоји.

Сваки даљи коментар био би сувишан.

Боксери

Вељко Губерина само што се вратио са годишњег одмора одмах је похитао у клупске просторије боксера „Првене звезде“. Распитивао се о кондицији својих пулена и наравно поново обећао да ће сваке недеље даровати са 500 нових динара најбољег боксера.

На окупу

Друштво је поново на окупу. Мића Урошевић и Савета Јовановић су се вратили с турнеје по Немачкој, а Раде Вучковић из СССР-а. Већ су снимили три заједничке плоче а очекује се и снимање шоу емисије за Други програм Телевизије Београд.

Раде је из Русије донео дванаест милиона старих динара и намерава да купи стан. Тамо је такође снимио две плоче и три пута наступао на телевизији. На поласку за Југославију добио је позив да поново гостује у Лењинграду и то два месеца.

Историјска грађа

Песник, драмски писац, и вечити вереник Милован Витезовић, налази се на Хвару где прикупља историјску грађу за градњу своје викендице.

Победница

Глумица Божидарка Фрајт биће, изгледа, ове године двоструки лауреат. Као што је познато она је добила Златну арену у Пули за улогу у филму „Жива истина“. Упућени тврде да ће јој и на предстојећем фестивалу глумачких остварења у Нишу припасти главна награда.

Несрећа

Један од најнесрећнијих људи тренутно је Драган Живковић Тозовац. Разлог његове несреће нису ни плавуше, ни црнке, ни неуспеси на естради. То су — голубови.

Ерупције на сунцу које су изазвале магнетске олује утицале су највише на нервни систем голубова који једноставно као да су заборавили да лете.

Плата

Драган Џајић, да би обновио уговор, имао је на избору неколико варијанти које му је нудила „Црвена звезда“.

Једна од варијанти јесте да Драган Џајић доживотно има месечну плату у висини плате најплаћенијег човека у клубу.

Не зна се тачно да ли је најбоље лево крило света прихватило примамљиву понуду.

Навијач

Један од најватренијих навијача кошаркаша чачанског „Борца“, глумац Драго Чума, присуствовао је првом тренингу своје омиљене екипе под руководством хвалисавца Лазара Лечића.

— Чачани ће сигурно бити први — тврди Чума — јер Лечић не признаје

ништа друго сем победе. Своје ново радно место отворио је кажњавањем непослушних. Прва казна коју је изрекао износи 400 хиљада старих динара а кажњеник је млади Живковић који је без питања покушао да пређе у „Црвену звезду“.

Несрећа новог директора

Новопечени директор Фестивала у Пули доживео је недавно аутомобилску несрећу.

— То је само једна у низу несрећа које прате југословенски филм — поручује Поваковић из болесничког кревета.

Брижни отац

Бора Спужић Квака, који је недавно добио кћерку, тврди да је најбољи и најбрижнији отац на свету.

Као доказ, он наводи податак да је научио да припрема девет врста јела за бебе.

Младожења

Тома Здравковић, који се изненада оженио овог лета, не излази из куће. Сем, наравно, кад мора.

Захваљујући том „карантину“ Тома је за само месец дана написао двадесет нових композиција за које тврди да су боље од свих претходних.

Мајка

Популарна телевизијска спикерка Љиљана Марковић, треба ускоро, по други пут, да постане мајка. Она има кћерку од 12 година.

Рекордер

Бора Дрљача, певач народних песама, поставио је ових дана један необичан рекорд.

За опкладу је појео 15 килограма лубенице.

ОСЛОНИ СЕ НА МЕНЕ

Текст и музика:

БИЛ УАЈТЕРС

Пева: БИР УАЈТЕРС

Сви ми понекад
доспевамо у невоље
али, ако имамо мозга
знамо да ће увек
доћи још једно сутра.
Ослони се на мене
кад осетиш да си слаба
ја ћу бити твој пријатељ
помоћи ћу ти да издржиш
до тренутка када ће
мени бити потребан неко
на кога се могу ослонити.
Прогутај свој понос
ако ја имам нешто
што ти могу позајмити.
Јер нико не може
испунити твоје жеље
ако их не наговестиш.
Само ме позови
када ти затреба
свида нам је потребан
неко
на кога се можемо
ослонити.
Можда ја имам проблем
кога можеш схватити
ако ниси у стању
да носиш свој терет
само ме позови
долетећу да га поделимо.
Не стиди се да ме позовеш
кад год ти је потребан
пријатељ.

МИНИ-ВЕСТИ

ЦИЛБЕРТ О' САЛИВЕН, талентовани енглески певач и композитор, доскора познатији по инфантилној гардероби него по значајнијим музичким остварењима, постигао је велики успех у САД где се његова песмица „Alone together“ већ две недеље налази на врху хит параде. . . . ЕДГАР ВИНТЕР одвојио се заједно са гитаристом РИКОМ ДЕРИНГЕРОМ од групе УАЈТ ТРЕШ коју ће од сада водити певач ЦЕРИ ЛА КРОА. . . . Филм РИНГА СТАРА о МАРКУ ВОЛЕНУ биће приказан први пут у октобру. Следећи филмски пројект Ринга Стара је пародија филмова страве и ужаса у којој ће једну од главних улога играти певач НИЛСОН. . . . И следећи албум КИНКСА биће дупли и носиће назив „Everybody's In Show Biz — Everybody's Star“. . . . МИК ЦЕГЕР и КЕЈТ РИЧАРД су ухапшени на бостонском аеродрому пошто су истукали неког наметљивог обожаваоца. Из затвора су ослобођени после неколико часова, пошто су платили позамашну казну. . . . ДЕЈВИД КЛЕЈТОН ТОМАС, некадашњи певач групе В. С. и Т. представљаће САД на фестивалу у Рио де Жанеиру. . . . ЦЕМС ТЕЈЛОР већ месец дана снима свој четврти албум у студијама Вернер Брадерса. . . . Нови албум ВАНА МОРИСОНА носи назив „Prelude Of St. Dominic Church“. . . . „Tapestry“ најбољи албум КЕРОЛ КИНГ већ 68 недеља се налази међу топ 30 на америчкој листи. . . .

ДИССКА

Њега поштују и воле Арета Френклин, Цемс Браун и Роберта Флек бар исто колико и 3 милиона Американаца који су купујући његов сингл „Леан он Ме“ помогли да Бил Уајтерс постане преко ноћи први црни певач соула кога је умесно поредити са непревазиђеним Отис Редингом. Јер, сингл „Леан он Ме“ послужио је Уајтерсу само као визит карта. Одушевљени љубитељи соула одмах су пожурили да купе његов албум „Стилл Билл“, са управо маестралном селекцијом најчистије соул музике.

Пре само годину дана Бил Уајтерс је правио поклопце за клозетске шоље у фабрици Џамбо Цета. Данас, он је славан и довољно богат да не мора радити до краја живота ни много финије послове од његовог некадашњег. Уајтерс је успео као 34-годишњак иако је неписмен у литерарном као и музичком смислу. Када је број његових продатих плоча за последњих 12 месеци премашао 6 милиона, одушевљени шефови мало познате фирме „Будах“ поклонили су му — у знак захвалности — златни поклопац за клозетску шољу.

До своје двадесете године Бил Уајтерс је радио на плантажама у Луизијани. Да би се извукао од тешког рада, није смислио ништа боље но да ступи у морнарицу где је провео пуних 8 година. Чим је уштедео нешто мало новца, демобилисао се и пожурио у студио са најмљеним музичарима где је снимио туце популарних песама у његовом аранжману. Ту фамозну демо плочу годинама нису успели да схвате људи из музичких компанија чије је

МОМАК КОЈИ ЈЕ ДОНЕДАВНО ПРАВИО ПОКЛОПЦЕ ЗА КЛОЗЕТСКЕ ШОЉЕ ПОСТАО ЈЕ НАЈПОПУЛАРНИЈИ ПЕВАЧ СОУЛА

БИЛ УАЈТЕРС ПРВИ ДОСТОЈАН НАСЛЕДНИК ВЕЛИКОГ ОТИСА РЕДИНГА

Бил Уајтерс — као награду за шест милиона продатих плоча добио златни поклопац за клозетску шољу.

Неписмени
34-годишњи
морнар
бацио у
заснак
стерилизоване
перјанице
соула
Вилсона Пикета
Џемса Брауна
и
Артура Конлија

прагове Уајтерс упорно обијао док се није понудио оргуљашу Букеру Т. из групе М. Г.'с. Букер се одушевио а затим му посаветовао да напусти прављење поклопаца за клозетске шоље, да мирује неко време и покуша да сам нешто компоује. Уајтерс га је послушао и после неколико месеци појавио се његов албум „Стилл Билл“ којим се убрзо прославио.

Уајтерсов посао је био утолико лакши што публика већ дуго чека достојног наследника великог Отиса Рединга. Јер, откако је Вилсон Пикет постао самозадовољан и комерцијалан до неукуса а Цемс Браун се изгубио у експериментисању са новим ритмовима; Артур Конли постао сопствена карикатура а већина младих певача пошла стопама Ајзека Хејза и Роберте Флек, музичка сцена вапила је за једним правим соул певачем. Бил Уајтерс је већ на самом почетку показао да има управо све оно што је недостајало публици. То ипак не значи да му је брзи успех ударио у главу.

— Овај смрдљиви посао — каже Уајтерс — веома је сличан армији. Третирају ме као наивног почетника да би ме искористили. Ја, наравно, то нећу дозволити. Имам 34 године, прошао сам кроз сва могућа. . . и намазан сам свим бојама. У шоу бизнису је све исто као у армији где вам се појави неки луди наредник који каже: „Слушај сине, добићеш звезду ако изађеш напоље и убијеш неколико Јапанаца!“ Ако сте паметан човек као ја, ви му једноставно кажете да се носи са својим звездама. Ја желим да у миру радим овај посао и да останем срећан у спокојној полуанонимности.

WASZEB

ТОП ЛИСТА

САД

1. Gilbert O'Sullivan
ALONE AGAIN (NATURALLY)
2. Looking Glass
BRANDY (YOU'RE A FINE GIRL)
3. Luther Ingram
IF LOVING YOU IS WRONG
I DON'T WANT TO BE RIGHT
4. Wayne Newton
DADDY, DON'T YOU WALK SO FAST
5. Roberta Flack & Donny Hathaway

БЕЛГИЈА

1. Anarchic System
POPCORN
2. Ringo
TROP BELLE POUR RESTER SEULE
3. Lieutenant Pigeon
MOULDY, OLD DOUGH
4. Ricky Nelson
HELLO MARY-LOU
5. Juanchito
Y VIVA ESPANA

КАНАДА

1. Procol Harum
CONQUISTADOR
2. April Wine
BAD SIDE OF THE MOON
3. Brave Belt
DUNROBIN'S GONE
4. Coldwater
ANYTHING YOU WANT
5. Edward Bear
MASQUERADE

ФРАНЦУСКА

1. Hot Butter
POPCORN
2. M. Brant
OUI SAURA
3. Ringo
TROP BELLE POUR RESTER SEULE
4. M. Fugain
UNE BELLE HISTOIRE
5. C. Jerome
KISS ME

ХОЛАНДИЈА

1. Procol Harum
A WHITER SHADE OF PALE
2. Julio Iglesias
UN CANTO A GALICIA
3. Hurricane Smith
OH BABE, WHAT WOULD YOU SAY
4. Blue Haze
SMOKE GETS IN YOUR EYES
5. De Makkers
ZOMERZON

ПОСЛЕ ДЕБИЈА ГРУПЕ УИНГС

Аудиторијум кога су углавном сачињавали носталгично расположени обожаваоци Битлса, млако је аплаудирао у париској Олимпији новој групи Пола Макартнија Уингс са којом је недавно помпезно кренуо на турнеју да на „пепелу репутације Битлса изгради нови стил и придобије нове присталице“. И најобјективнији слушацац не може се отети утиску да би Полову групу, иако је састављена од сасвим добрих мада још неувежбаних музичара, мало ко слушао да није некада био један од фамозних Битлса. Можда је некоректно захтевати од момка који је пуних 10 година сачињавао половину најславнијих тандема поп музике, да вечно буде ненадмашан, али очигледно је да је Пол Макартни истрошио свој гениј и да после две године стагнације, ако не и вртоглавог опадања, не може

безначајнији да би трећи у новој концепцији са групом Уингс коначно показао да Пол Макартни више никада неће бити један од носилаца тренда поп музике.

За разлику од луцидног Ленона, пословног Стара и дипломате Харисона, Пол није успео да се уклопи у нову улогу „остарелог рокенрол старца“. Наставио је да се понаша, живи и ствара исто као што је то чинио и у дебитантским данима Битлса, не схватајући или игноришући промене кроз које је поп музика, његова публика па и он сам пролазио. Упорно покушавајући да од симпатичне, али на жалост музичарски Ленону ни мало сличне супруге Линде начини новог партнера, Пол је напустио домен драматичних балада и сировог рокенрола у коме је управо и био најјачи и почео је да ствара атрактивне али углавном без-

ПОЛ МАКАРТНИ — ДАЛЕКО ИСПОД НИВОА БИТЛСА

Да још увек не постоји
магија имена Макартни,
мало ко би слушао гру-
пицу Уингс

Пол и Линда Макартни — блеба замена за тандем Ленон, Макартни.

бити речи о некој његовој „тренутној кризи“.

У славним данима сматран музичким вођом Битлса, и аутор две трећине њихових најбољих песама, Макартни је неочекивано имао далеко најмање успеха од све четворице откако се група распала. Иако ни један од њих није надмашио резултате из Битлс ере Џорџ, Дон и Ринго су сваки на свој начин и у свом домену релативно успешно наставили соло каријере без осетлијих знакова опадања. Пол који је први напустио групу и од кога се можда највише очекивало показало се да није ни близу тако велики без помоћи дугогодишњих компанија. Ако се његов први сасвим просечни соло албум кога је потпуно сам направио у својој кући могао правдати лошим условима снимања и гигантским напорима које је морао уложити да би сам снимиио деонице свих инструмената; други, на коме је заједно са супругом Линдом користио услуге најбољих њујоршких музичара, испао је још

начајне дечије песмице за „брзу потрошњу“. Живећи дуго изолован на фарми у Шкотској, он је изгубио контакт са поп сценом па је његов закасниели покушај укључивања у збивања са претенциозним синглом „Вратите Ирску Ирцима“ дочекан с подсмехом, као и његов следећи сингл „Мери је имала мало јагње“. Очигледно музички дезоријентисан, растрган размирицама финансијске природе са фирмом Епл и обесхрабрен леденим критикама, оних који су га донедавно ковали у звезде, Макартни је одлучио да почне из почетка. Окупио је нову групу, увежбао репертоар и кренуо на турнеју по Европи да би, како сам каже, избегао цепидлачки настројене британске музичке критичаре. Да није имао несрећу да пуних десет година свира у тако доброј групи као што су били Битлси, његов други деби публике и критичари сигурно би примили с пуно више ентузијазма.

**ФИНАЛНУ ПРИРЕДБУ
ЗА ИЗБОР „МИС БАМБИ 72“
КОЈА ЈЕ ОДРЖАНА
15. VIII У УМАГУ,
ОРГАНИЗОВАЛИ СУ:**

„ЧИК“ — Најчитанији
недељник у Југославији

„ИСТРАТУРИСТ“ —
Хотелско-угоститељско
предузеће из Умага и

„DARWIL“ —
Представништво
швајцарске фирме у Трсту

ДА БИ ПРИРЕДБА ШТО
БОЉЕ УСПЕЛА ПОМОГЛИ
СУ:

„СЕВЕРТРАНС“ —
Аутотранспортно предузеће
из Сомбора и њихов
популарни возач чика
ИВАН

„ПЕТАР ВЕЛЕБИТ“ —
Фабрика обуће из Београда

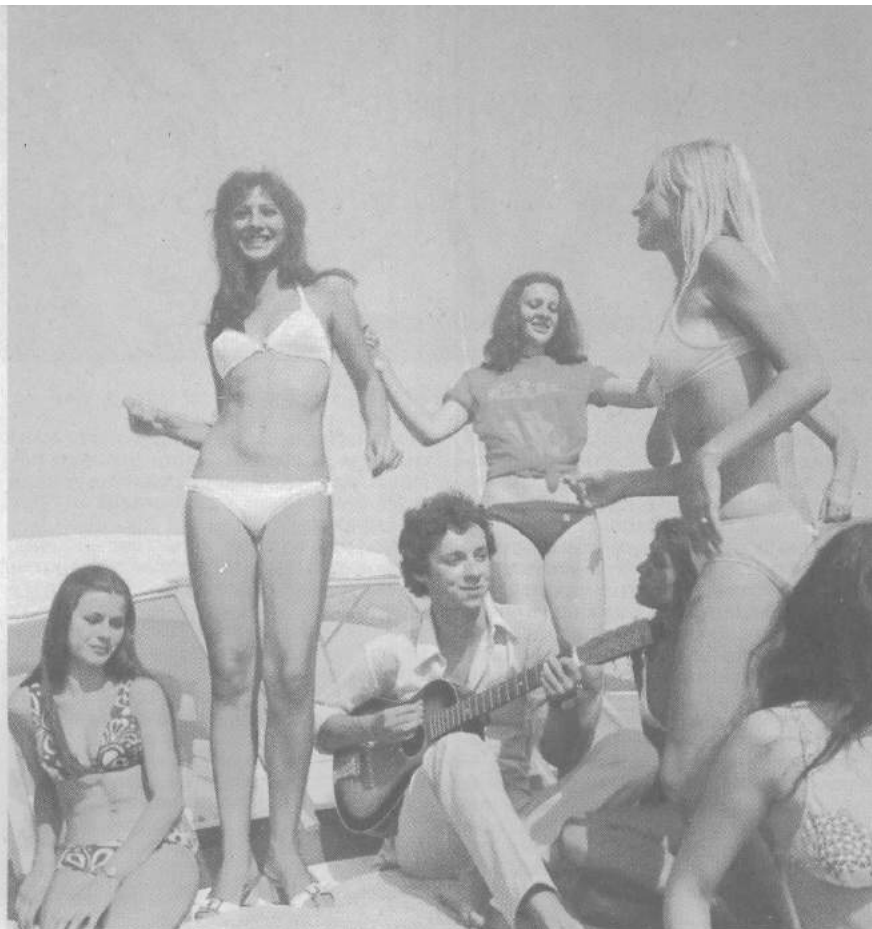
ПРИВРЕДНА БАНКА
„САРАЈЕВО“ и

ТУЦ — Туристичко
угоститељски центар
„Шмидхен“ из Самобора.

Највећа и
најлепша
приредба овог
лета
на северном
Јадрану

**»МИС БАМБИ
'72«**

Девојке су заплесале на тактове нове Борисове песме „Како да ти кажем“.

ЛЕПОТИЦЕ У

Шоу Неле Ержишник ће се још дуго преприча-
вати у Умагу.

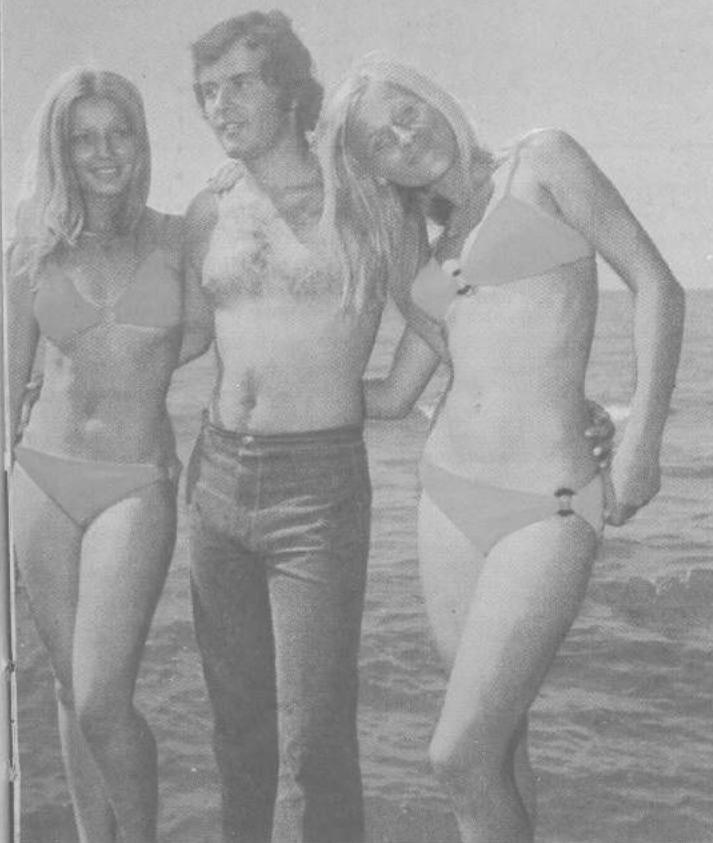
Све време боравка наших „бам-
бика“ у најлепшем летовалишту
на Јадрану, друштво им је пра-
вило и неколико најпознатијих Југо-
словена. Међу њима су били: Драган
Зарић, Минимакс, Хоки, Борис Визе-
тић, Лео Мартин, као и тројица већ
потврђених „лепотана“ Далибор Брун,
Вјеко Јут и Рикард Гумзеј.

Лепотицама ни у једном тренутку
није било досадно. Борис Визетић који
је са собом донео и гитару, забављао
је наше кандидаткиње у часовима од-
мора. На слици их видите на јакти
представника „Dagwila“ на крстарењу
Истарском обалом. Неке од девојака
биле су толико слободне да су заигра-
ле на тактове нове Борисове компо-
зиције „Како да ти кажем“. Борис је
ту песму први пут певао у Умагу и
одушевио шест хиљада посетилаца.
Био је то добар предзнак да ћемо већ
у септембру добити нови диско хит.

Популарна загребачка комичарка
Нела Ержишник на нашој приредби
учествовала је као деветнаеста „бам-
бика“. Њен шоу је трајао двадесетак
минута, и то на захтев публике.

Далибор и Хоки такође су учество-
вали у програму. Први са неколико
својих нових композиција, међу који-
ма је била и песма са најновије плоче
„Мируј, мируј, срце моје“. Хоки је по-
звао у „помоћ“ свог колегу Бориса
Визетића и заједно с њим, изнео из-
ванредан шоу. Лео је намеравао да се

»МИС БАМБИ
'72«

Вјекослав Јут је и ове године био најпопуларнији међу „бамбикама“.

Минимакс је у Умагу био водитељ програма и човек задужен за забаву.

ДРУШТВУ ЛЕПОТАНА

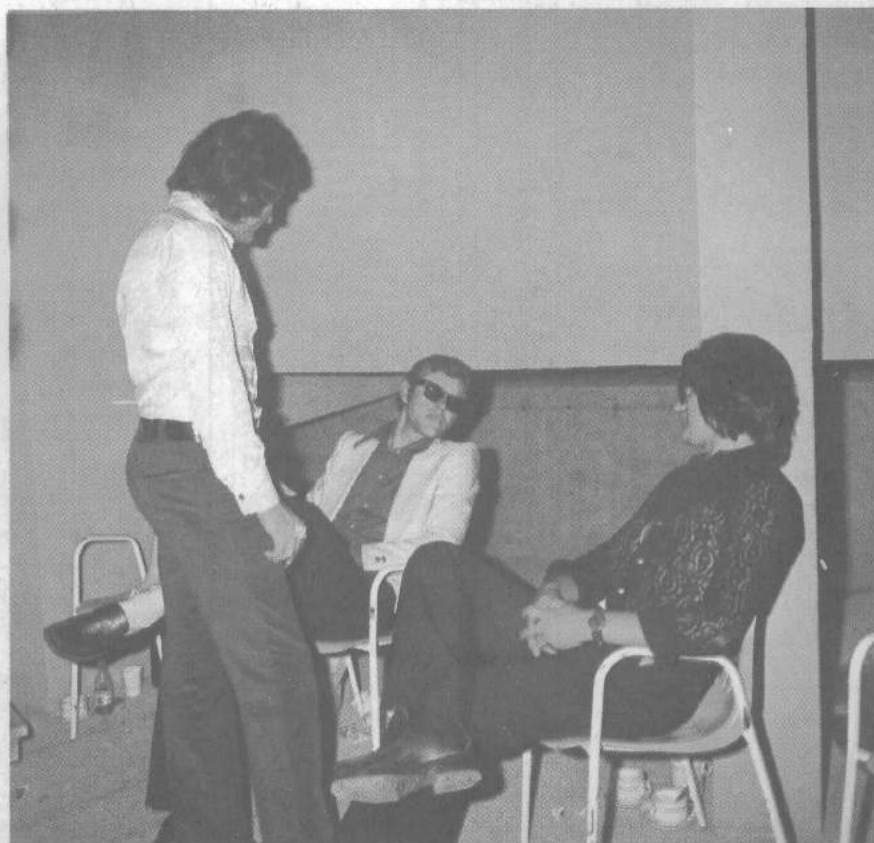
у Умагу одмара али ми смо искористили прилику и позвали га у жири. Иначе, и пре и после приредбе, њих тројица су често заједно, и највише, били за шанком.

Минимакс је често био мета око кога су се окупљале „бамбике“. Његове духовите опаске и коментари често су били разлог да се у друштву с њим прекрати путовање. Кад је чуо да „Мис Бамби 72“ добија милион старих динара и исто толико њена мама, следио је његов занимљив коментар:

„За тату нема награде јер нико није сигуран ко је коме прави тата“.

Вјеко Јут је увек био окружен лепотицама. Тако се у једном тренутку нашао и у друштву Гордане Крањац и Оливере Већански. Обе оне су озбиљно конкурисале својом лепотом да понесу титулу „Мис“. Оливерине плаво-зелене очи и витка фигура озбиљно су угрожавале шансе многих девојака које су сматране фаворитима. То, наравно, није промакло ни оштрим погледима чланова жирија. Оливера и Гордана су сасвим заслужено понеле титуле пратиља.

Текст: Миленко РАДУЛОВИЋ
Снимци: Жарко КОНСТАТИНОВИЋ
Милан СИМИЋ и
Зоран КУЗМАНОВИЋ

Добри пријатељи у једном невезаном разговору крај шанка, у хотелу „Корал“.

TV програм од 1. до 7.

ПЕТАК, 1. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1
14,15 Објављивање програма
14,20 ЕПП

Евровизија
14,25 Атлетика — пренос

Београд 1
У току преноса ЕПП — евентуално

18,00 ТВ хроника на мађарском
18,15 ТВ новости и Хроника кроз Војводину
18,30 Научно — популарни филм

Скопље
19,00 Народна музика

Београд 1
19,30 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц II

Загреб
20,40 Сусрети на Јадрану

Београд 1
21,49 ЕПП

Загреб
21,50 „У аутобусу“ — серијски филм

Београд 1
22,15 ТВ Дневник II
22,35 Снимак са Олимпијаде (100 m леђно)

Евровизија
23,00 Минхен: Олимпијски преглед, пренос

Београд 1
00,30 Одјава програма

ДРУГИ ПРОГРАМ

Београд 2
17,55 Објављивање програма (Б)

Евровизија
17,58 Минхен: пливање — пренос

Евровизија
19,30 Гимнастика: слободни састави, мушкарци — финале

Београд 2
22,15 „24 часа“ (Б)
22,25 Филм данас: Венеција
23,05 Данас у Минхену затим Одјава програма (Б)

БЕОГРАДСКИ ПРОГРАМ

Београд 2
19,00 Београдски програм

СУБОТА, 2. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1
09,50 Објављивање програма

Евровизија
09,55 Минхен: веслање — пренос (крај у 13,30)

Београд 1
14,45 Објављивање програма
14,50 ЕПП

Евровизија
14,55 Минхен: атлетика — пренос

Београд 1
у току преноса ЕПП — евентуално
17,20 Вести на мађарском језику
17,25 Вести на албанском језику
17,30 Народна музика
18,00 ТВ новости
18,15 Јунак мог детињства
19,15 Глумац је, глумац је — глумац: Вера Чукић
19,45 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц II

Загреб
20,40 Играни филм

Београд 1
22,09 ЕПП
22,10 Шоу програм
23,00 Вести

Евровизија
23,05 Минхен: олимпијски преглед — пренос

Београд 1
00,30 Одјава програма

ДРУГИ ПРОГРАМ

Београд 2
17,53 Објављивање програма (Б)

Евровизија
17,55 Минхен: пливање — пренос (до 19,30)

Евровизија
20,30 Минхен: скокови са торња, финале за жене и бициклизам — комбиновани пренос

Београд 2
21,30 „24 часа“ (Б)
21,40 „Седам младих“ (Б)
22,40 „Збогом мојих 15 година“ (Б)
У главној улози појавиће се Патриција Калас која тумачи девојку Фани. Она и њен брат живе код деде, пензионисаног капетана ратног брода. У њихов град долази младић Јан и једна Норвежанка који уносе немир у срца наших јунака. Деда зна расплет...
23,10 Музика старог Дубровника
23,40 Данас у Минхену

око
24,00 Одјава програма (Б)

БЕОГРАДСКИ ПРОГРАМ

Београд 2
19,30 Београдски програм (крај у 20,00)

НЕДЕЉА, 3. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1
08,20 Бујку, емисија за село на албанском језику
08,35 Емисија за децу на албанском језику
08,50 Бразда, емисија за село на мађарском језику
09,10 Култура и уметност, емисија на мађарском језику
09,30 Објављивање програма
09,35 Вести

Загреб
09,40 Народна музика

Београд 1
10,10 ЕПП

Загреб
10,12 Емисија за пољопривреднике
10,55 Јунак мог детињства, реприза (крај у 11,55)

Београд 1
12,55 Објављивање програма

Сарајево
13,00 Међународне брзинске мото-трке, пренос

Београд 1
14,20 ЕПП

Евровизија
14,25 Минхен: атлетика, пренос (до 18,15)

Београд 1
18,30 Градић Пејтон
19,45 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц 2
20,40 „Кад више нисам био војник“: Аве Марија

ЈРТ
21,15 Спортски преглед

Евровизија/унилат.
21,30 Кошарка: СССР — Југославија

Београд 1
у паузи преноса — ЕПП
23,00 Вести

Загреб
23,05 Снимак II полувремени рукомета ЈУГОСЛАВИЈА — МАЂАРСКА

Евровизија
затим Минхен: олимпијски преглед — пренос

Београд 1
00,30 Одјава програма

II ВАРИЈАНТА

(ако пренос кошарке иде у 20,00)

Београд 1
18,15 Градић Пејтон
19,20 Цртани филм
19,25 ЕПП
19,30 ТВ Дневник
19,55 ЕПП

Евр./унилат.
20,00 Кошарка: СССР — ЈУГОСЛАВИЈА

Београд 1
у паузи — ЕПП
21,30 „Кад више нисам био војник“: Аве Марија

ЈРТ
22,05 Спортски преглед

Загреб
22,20 Снимак рукомета ЈУГОСЛАВИЈА — МАЂАРСКА

Београд 1
22,50 Вести

Евровизија
23,00 Минхен: олимпијски преглед — пренос

Београд 1
00,30 Одјава програма

Напомена:
Пренос ватерпола могућ на првом програму до 16,00, после тога времена емитовање се на другом програму.

ДРУГИ ПРОГРАМ

Београд 2
18,13 Објављивање програма (Б)

Евровизија
18,15 Минхен: пливање, пренос
19,30 Минхен: јахачки гран-при, финале — пренос

Београд 2
20,30 Играни филм: „Лола Монтез“, Улоге тумаче Мартин Карол, Питер Јустинов, Оскар Вернер, Режија: Макс Офилс. То је прича о чувеној играчици Лоли Монтез.
22,00 „24 часа“ (Б)
22,10 Пренос са филмског фестивала у Нишу
23,10 Данас у Минхену
око
00,10 Одјава програма (Б)

ПОНЕДЕЉАК, 4. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1
14,45 Објављивање програма
14,50 ЕПП

Евровизија
14,55 Атлетика, пренос

Београд 1
у току преноса — ЕПП

Евровизија
17,55 Минхен: пливање, пренос

Београд 1
у току преноса ВЕСТИ на српскохрватском, мађарском и албанском језику

19,30 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц II
20,40 С камером кроз цео свет: Корзика
21,08 ЕПП
21,10 Драма — ТВ Скопље
22,10 ТВ Дневник II
22,30 Минхен: ватерполо финале, снимак

Евровизија
23,00 Минхен: олимпијски преглед, пренос

Напомена:
Могућ директан пренос ватерпола уколико се емитује до 15,00 часова. После тога времена Београд снима ватерполо и емитовао би га у 17,55 уместо пливања, а пливање би се емитовало на другом програму.

ЕП ПРОГРАМ

Београд 2
18,40 Објављивање програма
18,45 Спортска емисија
19,05 Пропагандни интермецо
19,07 Путписни филм
19,37 ТВ фестивал: Свет око нас
19,50 Цртани филм

Београд 1
20,00 ТВ Дневник

септембра 1972. године

Београд 2

20,25 Музички интермецо
20,30 Серијски филм: Млади у акцији

„Име ми је Манолет“ — Пит, Линк и Чули, налазе у својим колима деветогодишњег дечака који тврди да је бескућник и да се зове Манолет. Линк и Чули су у почетку веома подозриви, али их дечак осваја шармом. Међутим, не успевају ништа да сазнају о његовој породици. У међувремену, капетан Грир, води истрагу о нестанку мексиканског дечака. Манолета тумачи Фабиан Грегори. Стална екипа: Мајкл Кол — Пит Кокран; Кларенс Вилијамс — Линк Хејс; Пеги Липтон — Чули Ванс; Тајд Ендрјус — Капетан Грир.

21,23 Музички интермецо
21,25 Филм недеље
22,40 Одјава програма

УТОРАК 5. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1

16,25 Културна панорама на мађарском језику
16,40 ТВ преглед на албанском језику
17,10 Објављивање програма
17,15 Вести
17,20 Двоглед
17,55 ЕПП

Евровизија

18,00 Минхен: кошарка, одбојка, рукомет — преглед

Београд 1

19,00 ТВ новости
19,15 Трећепозивни, хумористичка емисија
19,45 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц II
20,40 Одабрано из програма других ТВ центара

видећете емисију ТВ Скопље „Међу светицама“, која је награђена на Бледском фестивалу. То је критика сујеверја и примитивизма. Реч је о сналажљивим женама које користећи се незнањем људи, скупљају новац од њих, обећавају да ће их излечити, подижу цркве и уз то добро зарађују. Други прилог је инострана продукција, прича о све већој преоптерећености ваздушних линија. Авиони, гиганти типа „Туполев“ и „Конкорд“ изазивају стравичну буку. Шта ће бити када буде више оваквих гиганата и када почне права бука?

21,23 ЕПП

21,25 „Маркус Велби“, серијски филм: „Хемија наде“ — III епизода. Панчо Мак Гарни је младић атлетски развијен, који изненада осећа ужасан умор и местимично му се на кожи мења боја. Доктор Велби саопштава родитељима да се ради о леукемији, али

да и томе има лека, ако се утврди да Панчо може да поднесе потребне тестове. Родитељи не желе да свом сину саопште о којој се болести ради и мали почиње да бива немиран и несрећан. Улоге тумаче: Роберт Јанг, Џејмс Бролин, Бери Вилијамс и Ненси Мелон. Режија: Ричард Бенедикт.

22,35 ТВ Дневник II
22,55 ЕПП

Евровизија

23,00 Минхен: олимпијски преглед

Београд 1

24,00 Одјава програма

II ВАРИЈАНТА

Београд 1

20,40 Серијски филм: „Маркус Велби“
21,50 ЕПП

Евр./Унилат.

21,55 Минхен: рукомет ЈУГОСЛАВИЈА — РУМУНИЈА или НЕМАЧКА — II полувреме

Београд 1

22,30 ТВ Дневник II

ДРУГИ ПРОГРАМ

Београд 2

18,58 Објављивање програма (Б)

Евровизија

19,00 Минхен: фудбал — преглед
20,00 Дизање тегова и бокс, комбиновани пренос

Београд 2

23,00 Одјава програма (Б)

СРЕДА, 6. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1

14,45 Објављивање програма
14,50 ЕПП

Евровизија

14,55 Минхен: атлетика, пренос

Београд 1

у току преноса Информативна емисија на српскохрватском, мађарском и албанском језику
19,00 Цртани филм

Скопље

19,15 Забавна музика

Београд 1

19,45 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц II
20,40 Играни филм
22,10 ТВ Дневник II
22,30 Са Олимпијаде

Евровизија

23,00 Минхен: олимпијски преглед

Београд 1

00,20 Одјава програма

II ВАРИЈАНТА

19,00 Забавна музика
19,25 ЕПП
19,30 ТВ Дневник
19,50 ЕПП

Евр./Унилат.

20,00 Минхен: кошарка: ЈУГОСЛАВИЈА — ?

Београд 1

у паузи — ЕПП
21,30 Играни филм
23,00 ТВ Дневник II

Евровизија

23,20 Минхен: олимпијски преглед — пренос

Београд 1

00,20 Одјава програма

III ВАРИЈАНТА

Скопље

19,00 Забавна музика
19,25 ЕПП
19,30 ТВ Дневник
19,55 ЕПП
20,00 Играни филм

Евр./Унилат.

21,30 Минхен: кошарка: ЈУГОСЛАВИЈА — ?

Београд 1

у паузи — ЕПП
23,00 ТВ Дневник II

Евровизија

23,20 Минхен: олимпијски преглед, пренос

Београд 1

00,20 Одјава програма

ДРУГИ ПРОГРАМ

Београд 2

19,58 Објављивање програма (Б)

Евровизија

20,00 Бокс, кошарка, одбојка — пренос

Београд 2

23,10 „24 часа“ (Б)

око

23,30 Одјава програма (Б)

ЧЕТВРТАК, 7. IX 1972.

ПРВИ ПРОГРАМ

Београд 1

13,50 Објављивање програма
13,55 ЕПП

Евровизија

14,00 Минхен: бокс — пренос
15,55 Минхен: атлетика — пренос

Београд 1

у паузи — ЕПП — евентуално

17,30 Објављивање програма
17,35 Вести

Сарајево

17,40 Емисија за децу

Београд 1

18,15 ТВ новости

Сарајево

18,30 Савремена наука

Београд 1

19,00 Сусрети — ТВ Титоград
19,45 Цртани филм
19,50 Блиц I
20,00 ТВ Дневник
20,35 Блиц II
20,40 „Мудра Глупача“ — пренос позоришне представе из Југословенског драмског

позоришта. Писац: Лопе де Вега. Режија и сценграфија: Бојан Ступица: Славо Симић, Гојко Шантић, Иван Јагодић, Дара Чаленић, Светлана Војковић, Стево Жигон, Иван Бекјарев... ТВ режија Александар Ђорђевић.

21,23 ЕПП

21,30 Први концерт — емисија озбиљне музике. Редитељи: А. Милошевић. Ова емисија посвећена је младој прима балерини Народног позоришта у Београду — Јелени Јовановић, поводом добијања главне улоге у балету „Жизела“. Улога у балету „Жизела“ прва је њена велика одговорност пред београдском публиком. После снимања ове емисије Јелена је отпутовала на усавањавање у СССР.

22,00 ТВ Дневник II
22,15 Минхен: бокс — снимак

Евровизија

23,00 Минхен: олимпијски преглед, пренос

Београд 1

00,20 Одјава програма

II ВАРИЈАНТА

Евровизија

22,00 Минхен: рукомет: ЈУГОСЛАВИЈА НЕМАЧКА

Београд 1

у паузи — ТВ Дневник II

Евровизија

23,15 Фудбал — пренос
00,30 Олимпијски преглед

Београд 1

затим Одјава програма

ДРУГИ ПРОГРАМ

Београд 2

19,28 Објављивање програма (Б)

Евровизија

19,30 Минхен: бокс — пренос

Београд 2

22,00 „24 часа“ (Б)
22,10 Серијски филм
23,00 Данас у Минхену
затим Одјава програма (Б)

III ВАРИЈАНТА

(Ако на првом програму не иду рукомет и фудбал)

Евровизија

22,00 Фудбал, пренос

Београд 2

23,15 „24 часа“ (Б)
23,25 Данас у Минхену
затим Одјава програма (Б)

БЕОГРАДСКИ ПРОГРАМ

Београд 2

19,00 Београдски програм (крај у 19,28).

Шансе за бекство из харема су минималне

ПОШТО јој је шеик Ахмет Ел Сарах на груб, животињски начин одузео оно што ју је чинило девојчицом и избрисао границу која одељује непроцввали пупољак од разбуктале руже, Лола постаје попут рањене тигрице. Из дана у дан, од месеца до месеца, понос њеног лица, глатко затегнутог кожом пуцајућег пркоса, све више букти, шибајући поглед мушки је суров.

... Наоружани шеикови људи, у успореном галопу јахача Апокалипсе, носећи са собом пакао, глад, кугу и смрт, прогањали су је по пешчаним динама. Крв је прскала, крици смрти пара-

ли су јој мозак, посртала је, уста су јој се пунила песком... Страшан сан који ју је сваке ноћи мучио и тело јој обасипао грашкима хладног зноја, чупајући из њене утробе крике немоћи и очаја.

Млади мулат је саосећао у мучењу овог нежног бића, изгрижених усана од патње и немирних груди, чије је уплашено поскакивање откривала прозирна свилена кошуљица. Посматрајући је, дуго би се борио између наређења и саосећања, које га је нагонило да пробуди успавалу лепотицу и растера тешке снове који су је морили.

Некаквим непознатим таласима, попут трага аморвних стрелица, успоставила се дубока веза између ова два млада бића, спонтано прерастајући у најжељенију страст. Топла љубав, изван хоризонта шеикових погледа, бујала је из јутра у јутро, мирис црвених ружа мешао се у свежини зоре, са ханибалским тријумфом откривене љубави.

Симпатије према мулату

Прошла је још једна година. Лола и млади мулат су добро припремили и чврсто одлучили да побегну. Чекали су погодан трену-

так. Август је са собом сејао јару и пакао. Половином месеца Ахмет Ел Сарах отпутовао је пословно у Либију. У Бејруту је требало да изабере нове жене, пошто му је јављено да је у овај град, тајним каналима, стигао из Европе нов караван белих лепотица.

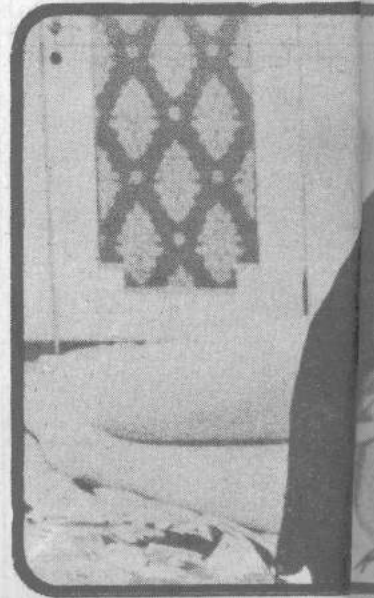
Једног сумрака, док се гасило сунце и палили се свици, две су се сенке искрале из заспале палате и нечујно, брзим ходом, закорачиле у недогледност пустиње. Звезде, лагани поветарац, месец који се крије, шкрипа сувог песка, као једини доказ о згуреним приликама које су се хитро удаљавале од раскоши пустињског затвора, хитајући слободи, без свиле и злата, слободи птица у небеском пространству, или просјака испод моста на Сени.

Десетак километара западно од торњева за вађење нафте, чекале су их камиле и седи старац који им је пожелео срећу на тешком и опасном путу. Био је то мулатов отац.

После 36 сати јахања, стигли су у близину малог пустињског градића Сафифа. Да не би изазвали пажњу, ујახали су ноћу и умешавши се међу некакав заспали караван на тргу, утонули у немиран сан који им се тако тешко свалио на капке.

Срећа их је послужила да је караван који им је пружио уточиште, путовао за Сабору, луку на обали Персијског залива, одакле су намеравали да се бродом пребаце у Иран.

То су били досадни дани заморног пута међу ћутљивим бедуинима, увученим у себе, који су халапљиво

грабили пустињским про-
странствима, желећи да што
пре изађу из области у ко-
јима архи и пљачка велики
разбојник Азил, или Пу-
стињски син, како су још
звали бандитског вођу.

Шеснаест дана је мали
караван био на путу. Сме-
њивали су се паклени дани
и хладне ноћи, мирноћа пу-
стиње и облаци урнебесних
олуја. Седamnaестог дана у
подне, караван је на хори-
зонту пред собом угледао
усковитлани облак који им
се брзо приближавао. Пре
него што су могли да раз-
знају ко су непознати, за-
сула их је киша пушчаних
метака. Бедуини су потра-
жили спас у бегу, али су
после стотинак метара били
покошени, јадно, као кука-
вне жене. Једино се млади
мулат храбро борио с пуш-
ком у руци, штитећи својим
телом Лолу од метака који-
ма су их разбојници засули.
Покушали су да умакну га-
лопом уз једну дину, али је
на малом узвишењу Лолина
камила поклекнула и уз
уплашено њиштање сурвала
се у песак. Мулат је поку-
шао да јој помогне, али ме-
ци, који су му се забили у
врат и потиљак, далеко су
га одбацили и оставили у
грчу да лежи у песку.

У рукама разбојника

Стравичан приказ смрти,
пустиње која гладно упија,
крв, унакажених тела и
смеха разбојника који су је
прогањали, посртање, зној
који штапа очи и суши
пљувачку у устима... Са-
знање да је мучни сан по-
стао јавна.

Схватала је да више не
може. Они су били све бли-
жи и ближи. Пала је. По-

кушала је некаквом над-
људском снагом да се по-
дигне и бежи, бежи што
даље. Осетила је тежину
тела разбојника који се
срушио преко ње, чула је
хистеричан и задовољан
смех који јој је стварао вр-
тоглавицу у глави... Цепао
јој је свилени огртач, тра-
жећи грубим рукама белину
груди, гризао јој је врат и
чупао косу, изазивајући у
њој несносан бол. Притрча-
ли су и други. Ухватили су
је за руке, ноге и грубо ра-
запели на врућем песку.
Разбојник јој је, вукући је
за косу, грубо забацио гла-
ву уназад, тако да је и у
леђима осетила бол. Жуље-
витим длановима јој је по-
тргао и последњи комадић
свиленог огртача.

Груб глас, фијук бича и
оштар ударац, урлик стра-
ха — остала је сама, тежина
разбојниковог тела нестала
је, поново је дисала, осећа-
ла је живот, кога пре неко-
лико тренутака није била
свесна. Покушавала је да
отвори очи. Азил је стајао
пред њом, усправан на бе-
лом коњу. Ледених очију,
посматрао је без душе као
да гледа у прегршт песка.

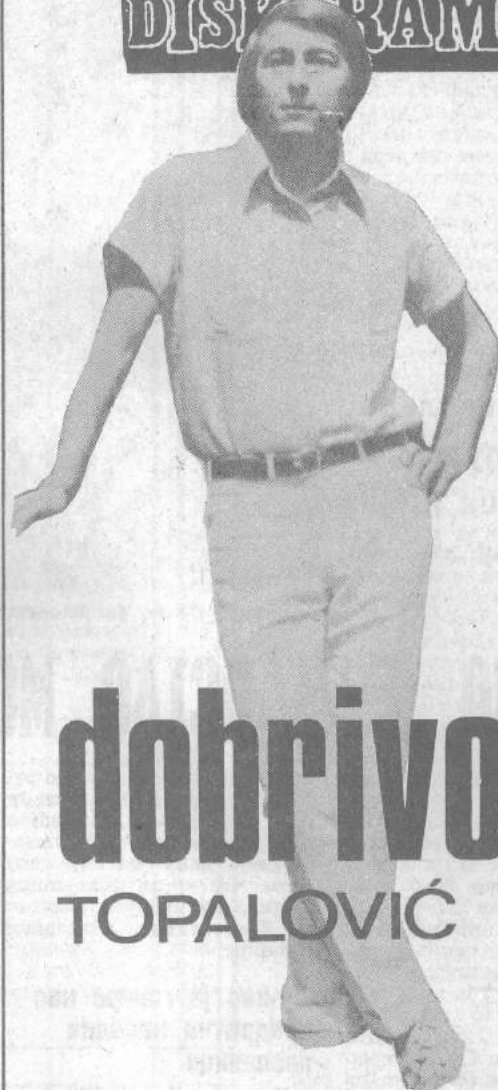
Пробудила се после чети-
ри дана. У потиљку је осе-
ћала туп бол, а ноздрве су
јој се детињасто померале,
упијајући радознано мири-
се лекова и постељине. Ле-
жала је у болници у Адену.
Пуцњи и крици људи који
умиру — нису били сан и
привиђење, него стварност,
живот, који она сад свом
дубином плућа удише.

У идућем броју:

**ПРОСТИТУЦИЈА ПОД
МАСКОМ АРТИСТИЧКИХ
ПРОГРАМА**

diskos

DISCOGRAMA

dobrivoje
TOPALović

Млади Чачанин ДОБРИВОЈЕ ТОПАЛОВИЋ већ
две-три године незадрживо иде ка врху листе
популарних певача. Од његове прве плоче сним-
љене пре три године, Топаловић је постао зрео пе-
вач, изграђеног стила и сигурног гласа, чије интер-
претације обогаћују мелодије које пева.

Тешко је замислити значајнији фестивал народне
музике, а да на њему не сретнемо ДОБРИВОЈА ТО-
ПАЛОВИЋА.

Овогодишња „ИЛИЦА“, фестивал народне музике
у Сарајеву, поверио је Топаловићу мелодију Јозе Пе-
наве „ДАЈ, ДАЈ...“.

Већ сама појава Добривоја Топаловића изазвала
је спонтани аплауз гледалаца, да би се, после отпе-
ване песме, то претворило у овације.

Мелодија „ДАЈ, ДАЈ, ДАЛИВОРКА“ прављена је
по „мери“ овог младог певача. Уз изврсни аранжман
Јулија Марића и зналачку музичку пратњу оркестра
Радио-телевизије Сарајево, ова мелодија је постала
хит програма многих радио станица у нас, а верујемо
да ће плоча, коју је ових дана издала Продукција
„ДИСКОС“ постати редован гост дискотеке љубитеља
народне музике, а Добривоју Топаловићу донети још
један „златни“ трофеј.

На крају, додајмо да је на новој плочи Добривоја
Топаловића снимљена и ништа мање успела мелодија
„КАД СЕ ЛАМПЕ ПОГАСЕ У СЕЛУ“, композитора
Добривоја Топаловића са Ансамблом Душка Раданче-
вића.

Која овде уђе, не може се надати више ничему

**Донка Шекуларац
мајка популарног
Шекуларца прича
о свом сину**

Најнестажнији дечко југословенске фудбалске јавности — Шеки, у шетњи са мајком Донком

„БИО ЈЕ И ОСТАО МОЈ ВЕЛИКИ НЕСТАШКО“

Отако се родио па све до данас био је и остао мој велики несташко. Када је имао пет година, супруг и ја нисмо знали шта ћемо да радимо с њим: по читав дан је проводио на улици играјући крпењачу са децацима старијим и по неколико година, због чега га је отац свакодневно тукао специјалним каишем, али ништа није помагало. Он је терао по своме. Чим би устао из кревета знало се — напоље, а кући је долазио тек предвече, са изубијаним ногама.

Биле су то прве речи које смо чули од Донке Шекуларца, мајке свакако наше најпопуларнијег фудбалера свих времена — Драгослава Шекуларца — коју смо недавно посетили у њеном стану у Хилендарској улици број 27.

— Једнога дана — наставља Шекијева мама на коју он својим спољашњим изгледом у многоме подсећа — на вратима нашег стана појавио се неки господин са правим фудбалом и упитао мужа и мене станује ли код нас један кривоноги клинац који по читав дан испред његове куће игра лопте. Кад смо му рекли да нам је то син, дао нам је фудбал који у то време није могао нигде да се купи у Београду и рекао да га је специјално због малог ку-

пио у Италији. Када смо тај фудбал дали Драгославу није се од њега раздвајао чак ни за време спавања. Годињу дана касније тај исти човек, за кога више никада нисмо чули, уписао је Драгослава у Звездиче пионире.

Држао је говоре као предатни народни посланици

Кад смо Донки Шекуларца (све време нашег разговора послуживала нас је колачима и чоколадом) поставили питање како се она осећа као мајка једног популарног човека какав је Шеки, рекла нам је:

— Поштено да вам кажем, децо: популарност коју је мој Драгослав уживао пријала ми је само на почетку његове каријере. Међутим, како је која година касније одмицала од његове сам популарности углавном имала више штете него користи. Наиме, шездесетих година када се Драгослав налазио на врхунцу своје фудбалске каријере, зграда у којој смо ми становали била је просто опседнута навијачима „Црвене звезде“ који су пошто-пото желели да виде и чују мог сина који им је обично држао говоре са наше терасе. Иначе, зидови од ходника наше

зграде уредно су били исписани разноразним паролама које су увек почињале са именом мог сина, због чега је мој муж био приморан да највећи део своје пензије даје Циганкама које су прале те зидове.

Да ли сте се често појављивали на јавним местима са Шекијем?

— Свега неколико пута, и то увече.

Због чега?

— У то време где год би се појавио мој син одједном би се појавила маса људи око њега која би га питала свашта, малтретирала, тражила новац на зајам. Једног дана, од кафане „Шуматовац“ па до наше куће — а то је свега стотинак метара — ишли смо читавих три часа ради таквих људи.

Нека ђале игра уместо мене

Прича се да је ваш син био велики расипник, због чега је данас приморан да под „црне дане“ још игра фудбал како би себи обезбедио егзистенцију. Шта ви мислите о томе?

— Колико је мени познато он никада није био расипник јер највећи део новца који је зарађивао играјући фудбал стављао је на књижицу своје две кћерки-

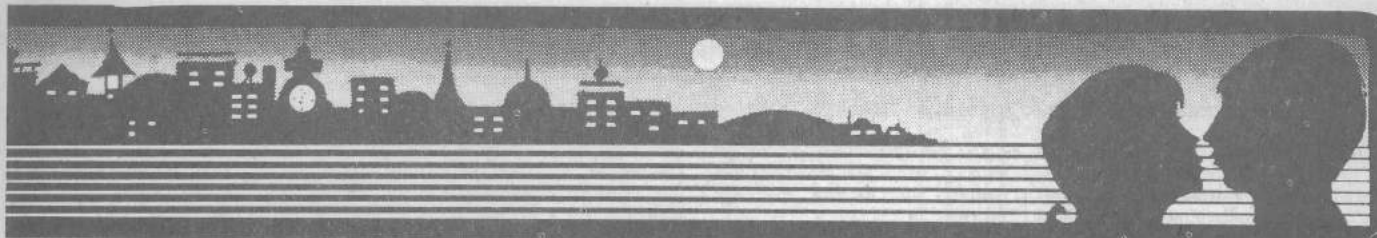
це које данас имају заједно нешто око 25 милиона старих динара. Иначе, недавно им је купио и једну лепу вилу на Вождовцу коју је платио 70 милиона.

На крају нашег разговора са Шекијевом мајком, која нас је заиста веома љубазно примила, замолили смо је да нам исприча једну од многобројних анегдота које су везане за њеног сина, на што је она драге воље пристала.

— Тек што је мој син постао првотимац — каже Донка Шекуларца — приметио је да поједини његови клупски другови добијају новац у ковертама од др Аце Обрадовића. Зато је једнога дана упитао Ацу када ће и он једнога дана добити један такав коверат. На то му је Аца рекао да су његов новац послали његовом оцу. Пошто су се из месеца у месец овакви одговори понављали, мој син је једног дана рекао др Аци Обрадовићу, човеку који је заиста пуно волео мог сина:

— Добро, чика Ацо, кад мој ђале прима лову, ево ти њега па нека ти он игра! После овога Драгослав се није појављивао недељу дана на тренингу. Већ следеће недеље и сам је почео да прима коверте...

Текст и снимак:
Р. Вицановић

Висококвалификова-
ни радник који је црн
и разведен, и који има
у личној својини кућу
и два сина тражи овим
путем жену у распуш-
теност стању без деце.
Шифра: „Преварени
брак“.

Непозната, ако заже-
лиш љубав, јави се од-
мах јер сутра може да
буде касно. Ја ништа не
остављам за сутра. Ни
ручак ни сарму. Имам
22 године, познати сам
свирач на хармоници.
Свирам непрекидно че-
тири године. Шифра:
„Чекам те у Хамбургу“.

Згодан момак, сред-
њег раста, проводи да-
не у тузи, а ноћи у
сну. Зато жели девојку
истих карактерних цр-
та с којом би наставио
живот удвоје. Шифра:
„Љубавне чари“.

Момак, са факулте-
том у цепену, карактеран
и модеран, тражи че-
ститу девојку, привла-
чну и оптимистички
расположену са сред-
њом школом или са за-
натом ради склапања
брака. Националност
није битна. Шифра:
„Нови свет“.

Средњошколац, дакле,
кочоперни петлић, же-
ли познанство искрене
девојке такође средњо-
школке. Дотични, мла-
дић има мало дужу ко-
су и врло је згодан. До
сада је имао само једну
велику љубав али је то
прошлост. Шифра:
„Икс плус ипсидон“.

Усамљени Далмати-
нац интелектуалног ти-
па, атрактиван, са свих
страна тражи неку пла-
вушу с којом би водио
љубав али не љубав
ради љубави, већ љу-
бав у брачном смислу.
Шифра: „Бумо“.

Нежењен, занатлија
из Сиска, врло веселе
и добре нарави почео је
ових дана да мисли на
своју будућност, а с
тим у вези, и на брак.
Како од мишљења чо-
век нема ништа, неже-
ња се усуђује да
овим путем потражи
неку одраслу девојку са
лепим изгледом и слу-
жбеничким или дома-
ћичким намештењем.
Шифра: „Загрљај“.

Младић (18), жели
путем дописивања да
упозна лепу женску
особу која је по могу-
ћности плава и која се
не плаши мрака. Врло
је незгодно кад се нека
жена плаши мрака.
Таква жена није за љу-
бав јер се љубав води
у мраку. Шифра: „Суд-
неке“.

Усамљени младић,
стар две деценије, же-
ли да упозна девојку
коју жели да учини
срећном. Та девојка
треба да буде његова
вршњакиња. Шифра:
„Љубав“.

Младић, са хипи
схватањима и карија-
сом на зубима, воли
сунце, слободу, савре-
мену поезију и магија-
шну музику. Жеља му
је да упозна девојку
сличних сватања. Ши-
фра: „Гриф Хил“.

Сви ми кажу да сам
лепа. У животу ми све
иде лако. Међутим, ни-
ко не зна да се иза мо-
је лепоте крије једно
тужно лице. Да би би-
ло лепо и оно испод ле-
пог, тражим неког мла-
дића кога бих љубила
и волела. Шифра: „На-
да“.

Младић, висок 180 см,
и пријатан када се по-
сматра споља, жели да
упозна девојку сличних
особина ради топле и
трајне везе. У обзир
долази брак, али не
одмах већ мало касније.
Шифра: „Пик ас“.

Имам 19 година, сме-
ђу косу, средњу висину
и приличну лепоту.
Желела бих да ми се
овим путем јави скро-
ман, добар, црн или
смеђ младић који цени
искрену љубав и који
сматра да нема љубави
без чврстог пријатељ-
ства. Предност имају
младићи из Далмације
или Истре. Шифра:
„Смеђокоса“.

Младић, спортског
типа, без навике да пу-
ши и пије, висококва-
лификован и спретан у
вожњи аутомобила же-
ли да упозна девојку
од 17 до 24 године. Та
девојка мора да буде
плавуша. Дописивање
и познанство требало
би да се сретно завр-
ше код матичара. Ши-
фра: „Црни Далмати-
нац“.

Имам 15 година. Же-
лела бих да ме удоми
неки старији човек до-
бро ситуиран, по мо-
гућности са колима.
Бићу сваком таквом
забавна до тавана. Ши-
фра: „Ја сам заоста
симпатична“.

Младић, запослен у
Новом Саду, жели да
упозна девојку или
распуштеницу без об-
зира на прошлост, ко-
јој не би сметало да
има мужа са једном
физичком маном. Ши-
фра: „Срећна будућ-
ност“.

Када сам најзад остала сама, после дугог разговора, нашла сам се пред не малом дилемом. Непрестано ми се по глави врзало исто питање: да ли сам погрешила, нисам ли можда у жељи да учиним добро направила у ствари катастрофалну грешку? На крају када сам у мислима свела рачуне — била сам задовољна, учинило ми се да сам, ако ништа друго, поступила дубоко хумано и људски.

А читава ствар почела је овако.

Млада жена коју је љубавни вртлог бадио пред страшну алтернативу неколико пута је покушавала да телефоном разговара са мном. Осетила сам да је мучи тежак проблем, али нисам желела да одступим од свог става. Стрпљиво, али одлучно, објаснила сам јој да се о тако деликатним стварима може разговарати само на лицу места. Тада ми је написала дуго писмо из кога се назирао очај. Када сам га прочитала, мало сам промислила и одговорила јој. Тако се најзад обрела у мојој канцеларији. Пажљиво и испитивачки посматрала сам је покушавајући да докучим какву ће одлуку донети.

— Ми смо већ старе познице — рекла сам љубазно.

— Да, докторка Снежана — одговорила је — можда је тако боље. Ипак ми је сада лакше када већ знате о чему се ради.

— Знам да вам није лако — рекла сам — али ипак бих волела да ми целу вашу историју поново испричате од почетка до краја. Видећете да ће тако бити боље.

Није ме желео нагу

Уздахнула је, знала сам да јој није лако да поново преживљава све неугодности и отпочела са причом:

— Упознала сам га једно вече на седељци код мог пријатеља. Друштво, уметници, новинари, неколико познатих спортиста. Често смо се тако сајстали, уз виски. Претресале су се свакакве теме, звали смо то „инспиранем мозгова“; он је био први пут присутан. Поглед ми се најпре задржао на његовој лепој, црној брадици која је уоквиривала мисаоно лице, затим су очи скренуле на његове руке са веома лепим, дугим и первозним

прстима. Питала сам се шта је по занимању.

— Сликари сам — објаснио ми је погађајући мисли. — Од тих прстију живим.

— Да ли је могуће да тај човек толико зна? — непрестано сам се питала. Био је стварно супериоран, по знању, логици и резонувању за читаво коплче изнад осталих. Брзо сам постала свесна да желим још дуго, дуго да га слушам. Не сатима, већ данима. Он је међутим, према свима био веома љубазан, према мени уздржљив, да не кажем хладан.

— Желела бих да видим ваш атеље и слике — рекла сам.

— Тренутно сам веома заузет, радим — одговорио је. Само што није рекао: „Иди до ђавала.“

— А, ако пристанем да позирам нага? — била сам упорна. — Зар не мислите да би био добар акт?

— Чак изврстан — сложио се. — Кроз хаљину назирем дивно тело и задњицу у облику крушке што сви сликари не обично цене. Већина жена имају стандардну задњицу, у облику јабуке. Могу да вас препоручим свом колеги јер тренутно радим друге ствари.

Женска интуиција је чудесна ствар, понашао се одбојно, али ја сам ипак осећала да моје присуство и т како жели.

— Ипак ћу доћи — рекла сам — а ви, ако хоћете, избаците ме.

Страст је буннула

Нисам баш незналица у сликарству и одмах сам видела да је реч о правом мајстору. Само садржај композиција био је, благо речено, чудан. Готово све актови нагих мушкараца, атлетски грађених, истичали су снагу покрета њихових мишићавих удова.

— Инспиришу ме олимпијска боришта старе Грчке — објаснио је, али ја нисам престајала да се чудим. Мало касније сестила сам се да сам дошла са једном и искључивом намером — да постанем његова.

Свљачила сам се, а он ме је посматрао очију просто распаљених од жеље.

— Зар ће један прави мушкарац остати обучен у друштву наге даме? — питала сам.

— А ко ти каже да сам прави мушкарац — промрмљао је више за себе, али је почео да се свљачи.

— Свидела ти се моја задњица — наставила сам шаљећи се — сада можеш да бираш, да ли хоћеш да је сликаш или освојиш заувек.

Загрлио ме је, страшно, рукама које су дрхтале од узбуђења. Таквом снагом да сам се зачудила. Погодила сам — није равнотушан.

Лудо мала — шапутао ми је љубећи ме по врату и затиљку — знао сам, од првог часа, да ћеш моћи да утекнем од тебе.

Испунила сам му жељу

Узео је моју руку у своју и ставио на топао, укрућен уд. Осетила сам шта жели. Нежно, врховима прстију миловала сам га, а он као да је тонуо у неко стање отупелог блаженства. Лежао је на леђима пушећи цигарету, затворених очију, уживајући у мом миловању.

— Зар ти се не чини да смо тек на почетку — подсетила сам га, будући га из слатке летаргије.

Одједном ми је узео главу међу своје дуге прсте. Посматрао ме час — два, а онда нагло, готово грубо, повукао за косу ка свом крилу. Отргла сам се и погледала га упитно.

— Немој мислити да сам одгајана у манастиру, знала сам и то да чиним понекад када сам била на врхунцу — расположења, али зар није мало превише за почетак? Желела

део његовог тела које толико желим.

— Чиним то, да знаш, само зато што те волим као ниједног мушкарца до сада — рекла сам, и клекнула између његових ногу док ме је он све чвршће привлачио, милујући ми нежним покретима витеце косе.

Страшна сумња

— Нисам честито знала ни ко је ни каква му је прошлост, али зар љубав пита за такве ситнице? Преселио се у мој стан и почели смо да живимо као у меденом месецу. Није ми више било потребно никакво друштво. Његов сјајни, префињени ум и љубав коју ми је указивао — надохнађивала је све. Прилагодила сам се и његовим чудним сексуалним жељама. Престала сам да сматрам да је перверзан. Замисљала сам да је у прошлости сигурно био велики љубавник, неодољив, чим толико ужива у врхунским финесама секса. Да будем искрена, докторка, никада нисам патила од лажне хипокризије, почела сам и сама да осећам задовољство у томе. Довољно је било да осетим да се у њему буди жеља и глава би полако почела да се спушта према његовим бедрима.

Прошло је неколико вечери и одједном сам запазила да нас прати неки

ЉУБАВ СА ХОМОС

бих да пренесем на тебе бар део емоција које осећам у овим тренуцима, а ово тако одудара од љубави, да не кажем мирише на перверзију. — Чврсто сам одлучила да, ако покуша да ме присили, одмах изађем из атељеа.

Но, његов глас је био мелећив као у детета.

— Мислим те — говорио је — учини ми то, то је врхунац љубави.

— Зар могу нешто да му одбијем — синило ми је. Најзад то је саставни

мушкарац. Учинио ми се најпре да је то случајност, међутим, следеће вечери када смо дуго шетали улицама, опет нам је био за петама. Охутала сам, нисам хтела да ме сматра за параноика. Када се то поновило била сам убеђена да то више није била игра случаја. Могла сам сада да видим и како изгледа. Био је млад, можда око двадесет и неку годину, изгледао је веома леп, али некако сувише женствен и носио је веома дугу косу.

О СЕКСУАЛЦЕМ

Још увек сам ћутала, покушавала да дођем до неког закључка, док је мој драги бивао све више ћутљив и замишљен.

Критичне вечери дуго сам га чекала да се врати из атељеа. Била сам сигурна у његову љубав, није ми на памет пало да ме можда vara, али нека потајна сумња, можда повезана са догађајима прошлих дана, рила је по свести као црв. Нисам издржала. Села сам у кола и упутила се право у атеље.

Не, очи ме нису варале. Кроз одшкринута врата атељеа очито у узбуђењу, нису ни проверавали да

Љубоморна сцена

ли су сами, видела сам их обојицу. Разговарали су као стари познаници, мој љубљени и младић, напнати упорни пратилац. До свести ми још нису допрле њихове речи, али сам видела колико су узбуђени.

— Не ти не можеш то учинити — жустро је говорио дугокоси младић —

трудећи се да му се приближи. — То ће ме убити.

— Али зар ја немам право да се отргнем од тога — чуо се одговор, мој драги се непрестано измицао. — Био сам увек фер према теби. Хоћу једном већ да престанем да живим у страху и илегалности.

Мисли су грозничаво радиле, али још нису проналазиле право решење.

Следећа младићева реченица учинила је да ми одједном све пукне пред очима.

— Онда ниси смео да ме заведеш — дрекнуо је са сузама у очима. — Ниси имао право да узмеш моју љубав, направиш од мене монструма, а сада одбациш као липсало псето.

Била сам још увек мирна када сам изашла и решила да се не враћам у стан. Очај је почео да ме хвата тек касније. Отишла сам да спавам код пријатељице, нисам смела у таквом стању да останем сама. Ни тамо нисам могла да се смирим, грчевито сам плакала, и тада сам видела да она све зна.

— Нико се није усудио да ти то каже — рекла је. — Сви смо видели колико си заслепљена. Он је један од најпознатијих београдских хомосексуалаца. Не од оних што стоје пред „позориштем“ већ прави салонски, који узима само „пробрану робу“.

Пред дилемом

После приче, која ју је очито заморила девојка је заћутала. Знала сам колико је важно да сада до краја одмерим сваку своју реч.

— Ви га још волите? — питала сам.

— Да — рекла је тихо. Он је сјајан и диван, упркос свему. Гнушам се те настране страсти, али га од срца жалим што је упао у тако страшно врзино коло.

— Хомосексуалност није неизлечива — продужила сам. — Велики број хомосексуалаца у стању је да осети узбуђење не само према сопственом настраном партнеру већ и према супротном полу. Многи од њих постају такви јер су доживели тешко разочарање, желели су љубав као хлеб, а она им је недостајала. Некада је страсна љубав поново та која их враћа на нормалан колосек.

— Значи ли то — питала је — да ви предлагете да...?

— Ништа не значи — одговорила сам. — Он као такав није рођен, способан је да воли и то страшно. Жели свим срцем да побегне од своје прошлости, а у томе му једино ви можете помоћи. Иначе ће поново потонути у најдубљи понор. Само да знате, мојим пацијентима, хомосексуалцима, никада не предлажем брак као терапију и спасоносно решење. Најчешће то води у још гору катастрофу. Али у овом случају... Разумеле смо се.

Др Снежана
ЈАКОВЉЕВИЋ

КРПА

ДОБИТКИ ЗА

КУПОНЕ 11, 12 13

КУПОН 11

СЛОВОДАНКА БА-
ШИЦ, Греховска це-
ста 117, Држав (жен-
ски сат „Mladu 72“)
ЖИВОТА МАРКО-
ВИЋ, Студенча
3/1, Рапска (мушки
сат „Milogrd 72“)
ЕЛВИНА ПОПОВ,
Бретошев трг 3, Ши-
бењик; МУЉО СУ-
ЛИЋ, село Пољце
5-ти км, Готенић,
Завидовић; МАРИ-
ЈА ЈАВЛАНШЕК,
Диваца 64 (паринту-
ре „тргомостар-ба-
ромостар - хироме-
тар“)
ФЕХМИ БИЉАЛИ,
С. Ковачевића 48,
Прешено; ГОРАН
СМИЛЕВСКИ, Бра-
сина Округлина;
ДАНИЦА НИКО-
ЛИЋ, с. Доњи Ра-
ник, Бардан; КА-
ТИЦА ПЕЧЕРНИЋ,
Боре Шипова 9/д,
Пачево; ДРАГИЦА

ТАЖИЋ, Пере Макре
2, Делтиблато (при-
везак у облику хо-
рошкопског знака с
ланцем).

КУПОН 12

ЛИВНА БОРБЕ-
ВИТ, Е. Остолобена
3. Гропка (жески
сат „Младу 72“)
СПАСИТЬ ЗОРАН,
Б. Миковица 5.
Куманово (мушки
сат „Младу 72“)
ФРАНЦИ ЈЕСАР,
Жуљанчиња 19.
Брежине, СИНИША
ЛЕКИЌ, ЈНА бр. 12.

с. Орешац, Стража;
ФЕКЕТЕ ИШТВАН,
Инвалидска 20, Мол
Гарнигура "Термо-

метар - бапометар-

Хирургостар 71-
шандиоф Барко-
ви, Догманска 41,
Фестивал Даница
Адамов, Ж. Ада-
мова 21, Мелешки-
Звездана Па-
чич, Томиславов
тр 12, Сбав: Љи-
бана Стојанови-
Бич, Прешерова
27, Љушница, Или-
ја Кос, Моше Пи-
јале 44, Крајинско

(привязка у обьекту
хорокопского знака).

КУПОН 13

НАЛИЦА КРИЖАН,
Копилничка 30,
Дугбег (жењски сат
„Младу 72“) МИР-
КО МАРЈАНОВИЋ,
Брежичани 37, Бре-
жичани (мушки сат
„Младу 72“) ДРАГО
БЈЕЛЈАЏИЋ, А. Це-
сарца 1, Д. Михо-
љаци; ДАНИЛА БО-
КАЊ, Ивана Рибара
126, Купура; БРА-
НОСЛАВ ДАМБА-
НОВИЋ, М. Тива-

34. М. Зворник (гари-
туру, термометар-
барометар-хигроме-

та у
РАЗО КУРТИШИ,
Пушкова 16, Дуга
Реса, ЈОЗЕФИНА
ШАУТИ, Гатаино-
ва 1А, ОДЛИЦ;
СНЕЖАНА АНТИЋ,
Бука Караиба 10,
Београд, ДУШАН
СТАЈИЋ, Вукче
Митровић 4, Бео-
град; СЛОВОДАН
ПОПОВИЋ, Симе
Шолаје 5, Јули Ва-
куф (индексат у оџ
лику, хорокскотел
знака).

Пријатељи из целог света

DRAGAN UVERICI — Simpetru — Mare 253 — Jud. Timis — Rumunija

(Жели да се дописује с читаоцима „Чика“. Језик дописивања српскохрватски, румунски и немачки.)

DUSAN GAJICKI — 633 Wetzlar — Bahnhof Str. 1 — SR Nemačka

(Жели да се дописује с девојкама из целог света на српскохрватском и немачком језику. Пожељна је фотографија.)

EDDY RAEYMAEKERS — Ringlaan, 13 — B-923 Melle — Belgija

(Има 27 година. Жели да се дописује с девојкама и младимима из целог света на немачком, енглеском и француском језику.)

SULEYMAN OZ-BAYRAK — 1. Tb. kh. Ks. — Temel Tepe — Sivas Gar — Turska

(Има 20 година. Кроз четири месеца долази у Југославију. Жели да се дописује с девојкама до 18 година старости на српскохрватском, турском и енглеском језику.)

BECKY MARIJA — Bartha — Str. 23 — August No. 702 — Com. Periam — Ind Timis — Rumunija

(Има 17 година. Жели да се дописује с младима из целог света, нарочито из Југославије на српскохрватском, немачком, мађарском, француском, енглеском и румунском језику.)

MARIJA KORSOS — Budapest V — Petöfi Sandor 5 sz. III — Mađarska

(Има 21 годину. Жели да се дописује с младимима и девојкама из Југославије и других земаља на српскохрватском и мађарском језику.)

Пишем, пиши...

КРИСТИНА ЈАУКОВИЋ (19) — Би-стрица 57 — 78000 Бања Лука

МАРИЈА ПРЕВИДЕН (16) — Николе Тесле 1 — 78000 Бања Лука

МИРОСЛАВ ФРИВАРСКИ (21) — Пост ресторат — 21001 Нови Сад

МАРИЈА ШИНДЕЉЕШ (17) — Др Јована Цвијића 33 — 24400 Сента

ЖИВКО САМУРОВИЋ (17) — Жике Јанковић 109 — 15306 Прњавор

КИМЕТА АХМЕТСПАХИЋ (15) — 72212 Немања 94

ЕНЕС НУМИНОВИЋ (18) — Миричи-но 35 — 74317 Петрово Село

ПРЕДРАГ ЈОЧИЋ (23) — Фрушкогор-ска 84 — 22000 Сремска Митровица

ГРУДА НИЈАЗИЈА (21) — Пека Дапчевића 19 — 84326 Гусиње

ДОБРИВОЈЕ САВИЋ (15) — с. Роанда — 35224 Медвеђа

МУХАМЕД МУСТАЈБЕГОВИЋ (16) — 29. новембра — 75280 Кладан

НАДА КРКАЧ (15) — Браће Фиолића 29 — Ботинец — 41000 Загреб

МИЛКА МАРИНКОВИЋ (16) — 15323 Доња Оровица код Љубовије

СЕЉАМИН БУДЕЛИЧ (26) — Ремзије Репца 10 — 72000 Зеница

САКИЋ СЕЛИМОВИЋ (17) — Рапат-ница б. б. — 75350 Сребреник

СЛАВКО КРАЈНОВИЋ (17) — с. Брод Дреновац — 55315 Ротковица

ХАСАН МУЈАНОВИЋ (19) — Мрцељи 82 — 77228 Тодорово

ГОЦЕ ПОПОВСКИ (16) — Ул. 26. број 18 — 97000 Битола

МИЛОРАД РАШИЋ (16) — Боре Вукмировића 25 — 38430 Ораховац

НЕМАЧКИ РЕЧНИК

За све Југословене који су запослени у Немачкој, Аустрији или Швајцарској (они који се спремају) — књига је цепног формата, на 280 страна, са 470 слика и 12.000 најпотребнијих речи за успешно споразумевање на немачком језику. Цена 70 динара односно за иностранство само у ДМ 20. Плаћање по пријему, а испорука истог дана препорученом поштом.

Купцима за иностранство шаљемо испуњену поштанску уплатницу (auslandspostanweisung). Пишите на адресу: РЕЧНИК ЗА ЈУГОСЛОВЕНЕ У НЕМАЧКОЈ, YU 11060 БЕОГРАД, факс 138-150.

Усамљена срца — наши у иностранству

DOBRIVOJE TADIC — 8901 Biburg — Augsburg Str. 4 — Nemačka

(Има 25 година. Жели да се дописује с девојкама из свих крајева Југославије од 20 до 30 година старости. Тражи и фотографију.)

DRAGAN KUKIĆ — Liebenwalder Str. 57 — 1 Berlin 65 — Nemačka

(Жели да се дописује с девојкама и младимима широм Југославије.)

MARKO MAGLAJČEVIĆ — 68 Mannheim 34 — Kirchwaltrasse 55 — Nemačka

(Жели да се дописује с девојкама из свих крајева Југославије. Уз писмо тражи и фотографију.)

BUDIMIR COROVIC — 5 Köln — 91 — Frankfurt Str. 404 — SR Nemačka

(Има 26 година. Веома је усамљен. Жели да се дописује с девојкама из Југославије, старим од 18 до 25 година.)

BERIŠA ARIF — 465 Gelsenkirchen — Flora Strasse 47 — Nemačka

(Жели да се дописује с девојкама из свих крајева Југославије старим до 29 година. Тражи фотографију. У обзир долази и брак. Стар је 29 година.)

IVAN ALEKSANDAR — 605 Offenbach (M) Bürgel-Alt König Str. 4-6 — Nemačka

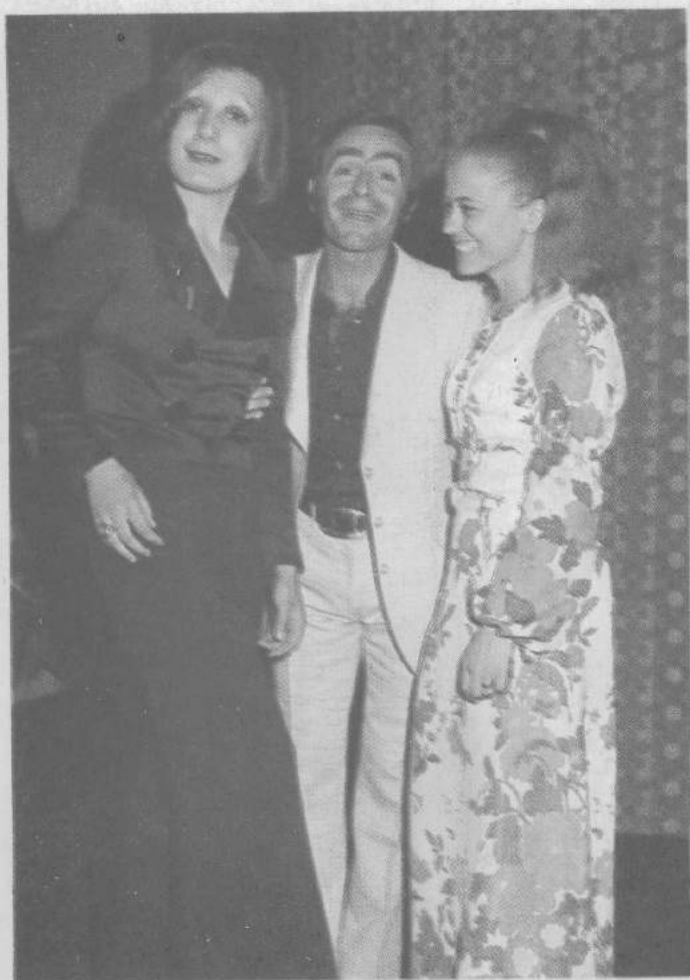
(Стар је 23 године. Налази се на привременом раду у Немачкој. Жели да се дописује с девојкама из свих крајева наше земље.)

МИЋИНО ДРУГО ЈА

Свакако најшармантнији Југословен, човек који је освојио многе обожаваоце водећи разне емисије на телевизији, одувек је тврдио да за свој успех највише дугује својој жени. Она га је бодрила кад му је било најтеже, а он је са њом делио радост успеха и славе. И данас се ретко када одвајају. Овде их видимо са Оливером Млакарм који је само тренутно без своје супруге.

**ПУЦА
ИМ
КАИШ
ЗА
ВАС**

БОСОНОГА

Нови хит Аце Матића је композиција „Босонога“ која се већ врти на многим грамофонима. За Ацину супругу и вечну инспирацију не би се, међутим, могло рећи да је та босонога. Напротив! Увек елегантна, као уосталом и Аца, она је нешто што популарни певач не меша у свој посао. Само се с времена на време појави с њом на сцени. Један такав тренутак ухватила је и наша камера. Присутна је била и Јосипа Лисац.

СУПРУГ

Пошто смо видели супруге популарних, ред је да видимо и једног супруга. Ако ни због чега другог оно због равноправности. Наш изабраник је човек Анице Зубовић. Аница тврди да је он њен најбољи критичар и да јој много помаже у састављању репертоара.

ГУЛИНИЦА

Најмлађи га одавно познају. „То је Гула“, говоре за њим када га сретну на улици. И старији који су редовни посетиоци позоришта памте његове изврсне креације. О телевизијским гледаоцима да и не говоримо. Многи се питају кад Гула стигне све да уради и носи ли он у свом џепу некакав подсетник. Одговор је врло прост: Гула нема никакав подсетник, већ има поред себе жену која га увек подсећа на обавезе.

УТЕХА

Као што већ вероватно видите, у овом броју објављујемо фотографије наших љубимаца и њихових супруга.

Интерпретатора народних песама Нецада Салковића познају многи широм Југославије. За њим уздишну многа женска срца. Међутим, мало је оних који знају да је Нецад ожењен и да живи у срећном браку. Наша фотографија показује да оне које уздишну за Нецадом имају поред његове супруге мало шанси.

Прилично касно сам схватила да сам за школу — труба јери-хонска!

Имала сам већ двадесет година живота за собом, а од школске спреме, како рече Мија у једном скечу, „бавила сам се учењем“. У ствари, завршила сам осмо-годишњу и започињала да учим све могуће и немогуће средње школе. Неке од њих сам напустила јер ми се нису свиделе, а друге су ме избацивале већ после прве године. Разлози? Па, разлог се увек нађе.

Најдуже сам се задржала у гимназији. За гимназијом сам највише и жалила. Била сам начитана цура, мајке ми. Живота ми, имала сам и кликер за неке науке, као на пример: биологија, матерњи језик, фискултура... За математику, физику, хемију и тако то, била сам амеба. Парамецијум! Тропала сам такве глупости, природне и егзактне, да је друштво урликало од смеха, а професоре хватала тролетница. Али сам писала песме. Добре песме. Уопште, била сам прилично романтична. Један даса, даса маме ми моје, тврдио је да се заљубио у моју поезију и романтичну душу. Најаши-ла сам на квекер и поверовала му, а он ме првом при-ликом причврљио уз тара-бу испод кестена, извечери и у тајности, па сам схва-тила да је поезија за њега испод мог прслучета, док се „романтична душа“ налази-ла на тремећи стомака и бутина.

Удаја или посао?

Кад су ме ишутирали из гимназије пробала сам да збрзим неки курсић. Није ни то ишло, највише због тога што се све одиграло углавном увече, а вече је као створено за провод и забаву.

Коначно сам све батали-ла, дигла руке од измота-ција и почела озбиљно и зрело да размишљам о сво-јој будућности. Имала сам две алтернативе: да се удам, или да се запослим. Како ме бог дао трошошкату изабрала сам трећу: спако-њала сам прње и збрисала за Немачку.

Европа ме, овако виталну, здраву и једру, дочекала разјапљених чељусти. Хам-бург је био ждрело. Нисам се дала из све снаге, јер имам довољно сиве масе у тикви — знам добро у как-вом облику и на коју рупу се излази, кад дозволиш да те прождеру.

Нашла сам себи пристој-но запослење, посао у јед-ној болници који се добро

плаћа, лепу и скупу намеш-тену собу (меблирте пимер, ако нисте знали) и усидри-ла се као галија царска.

Али, убрзо сам осетила да ми много тога недо-стаје. Љубав највише. Са-моћа је језив, одвратан љубавник: шчепа за гушу и само дави. А Немци су солидно уврнути фрајери: са-мо раде, јуре за маркама и лочу пиво. Бар ја сам до-лазила у додир искључиво с таквим примерцима. Неки су, додуше, покушавали не-што да петљају око мене, али све је то било идими-

зански немачки језик, коме се слатко и од срца смејала.

Бар открива Габријелину душу

Позвала ме да је посетим. Отишла сам, у нади да ћу тако проширити круг поз-наника и можда наћи оно што ми је потребно...

Мили боже, у каквом дворцу је она становала! Очи су ми побелеле од сја-ја и раскоши. Муж јој је био страобалан бизнисмен, наукао је у своју јазбину драгулије као дабар, али

авај! за своју супругу мало је времена имао. Очекивала сам да ми повери како има љубавника, јер била је још млада, лепа и пожељна, али она никако није помињала галантне авантуре. Дис-кретна женска, мислила сам, ја наивна.

Једне вечери одвела ме је у један ноћни клуб, са „нај-лућим стриптизом у Хам-бургу“. Дакле, ни у сну ни-сам сањала да постоје такве сексуалне перверзије, а још мање да се могу јавно при-казивати!

Седеле смо у једном мрач-

ПРЕКО КОМПЈУТЕР

Даринка Шестић напустила је
Немачку разочарана
„до даске“

дођими. Таман као да ле-чиш леукемију обичним аспирином.

Да, било је и наших југо-вића, само су и они били некакви будибогснама. Пре-тежно ожењени и груби. Ако се спанђаш с нашим дасом, има да будеш роби-ња, или — бије. Једну Ми-лену њен „драги“ увоштио к'о у купусу, умлатио је к'о грађ боцу.

У време те и такве кризе спријатељила сам се с јед-ном Немицом. Габријела се звала. Дошла је у болницу на преглед: брзо смо се зближиле и হাসкале као старе познанице. Мислила сам да њу забавља мој тар-

ном углу и пиле шампањац. Око нас тама, из које буље подбули типови и окречене даме. Вила сам се забле-нула у осветљену позорницу, на којој се двоје прописно трте, без стида и срама, тако да сам касно приметила да Габријелина рука напредује уз моју бутину. Шампањац ми је прилично бућкао у глави, али сам је ипак погледала у стилу „шта вам пада на памет“ — као девица кад касно примети да јој га је кавалер већ викнуо.

Габријела се није дала

ћници који ми идеално „пасују“!

Океј, рекла сам. Компјутер је сигурно објективан, само да ли је и програмер био такав?

Успоставила сам контакт са првим од четворице. Сусрели смо се у једном кафеу — поруку му је написала једна колегиница.

Момак је био заиста сла-дак, шест година старији од мене. Изгледао је одушевљен мојом појавом, али када сам почела да тртљам и шљаштим на свом чувеном

својих „успеха“. На здравље! Нормално је да сам се одмах покајала, али касно.

Тако се неславно завршио мој покушај да тамо, у туђини, нађем љубав и срећу. Прибрала сам се, скупила стрпљење и сачекала повратак у домовину. Овде сам

нашла дивног момка, коме сам поверила своју љубав, тело и уштеђевину. Заузврат, он је мени поверовао да је други у мом животу, мислим сексуалном, и — све је у најбољем реду. Верујем.

М. Б.

РА У КРЕВЕТ

збунити: навалила се на мене целим телом, почела да ме балави и детаљно опипава, уз баладирање:

— Свиђаш ми се, мила. Много, много те желим!

— Ама, госпођо, шта вам је — покушавала сам да се испетљам. — Гледају нас људи...

Она није ни хајала за моје моралисање. Повукла ме на широко, удобно седиште и почела да ми раскопчава блузу и задиже сукњу. Он-да је мени просијало: она мисли да сам ја из Грчке, и то са Лезбоса! Па сам се цилитнула као расна ждребица и пошла према излазу.

— Шери...! — чула сам последњи Габријелин вапај.

„Иди до ђавола, каква шери!“ — помислила сам. „Мени треба мушкарац са комплетним прибором, а не прљави лезбијка.“

Драгу Габријелу више нисам видела. И боље је.

Е, а сада долази оно главно!

У једном луксузном порно-часопису (замислите, чак и то сам прелиставала!) прочитала сам да помоћу компјутера свакоме проналазе правог партнера. Треба само попунити упитник и послати га, са нешто паре приде. Опа, бато!

Пошто нисам имала ништа против технике, која чини живот лакшим и лепшим, а имала сам тешкоће у проналажењу правог партнера, учинила сам све како налажу умна упутства и, грицкајући нокте, од нестрпљења чекала резултат.

Већ сам била помислила да се компјутер распао од муке кад је примио моје одговоре и да босови чупају косу уколико је још имају, кад је резултат ипак стигао: послали су ми четири адресе. То су, дакле, несре-

југо-немачком језику, охладио се као глечер. А шта сам могла, морала сам осим „ја“ и „најн“ још нешто да гукнем!

Мајстор од заната

Нисам изгубила наду. Ухватило ме неко добро расположење, па сам се јавила другом са листе. Претходно сам перфектно научила неколико фраза и спремила се да га помоћу њих мотам око плота бар три дебела сата. Међутим, тај дилбер је мене разочарао до даске. Укрућен па испеглан, префињенији од сваког Финца, беспрекоран и педантан — космос ми се окренуо око главе! Послала сам га по нашки тамо одакле је дошао и стругнула у непознатом правцу.

Трећи је прича за себе! Студент, шармантан, управо ненормално шармантан, витак и спретан. Прве вечери одвео ме је у свој стан а у његов кревет отишла сам тек пошто смо, замислите, одиграли партију миниголфа.

У кревету је био мајстор од заната. Први оргазам одживела сам још за време предигре, а кад је прешао на дело — просто сам пошизила. Ипак, касније сам осетила да је нешто недостајало: имао је беспрекорну технику и то је у реду, али није било душе у свему томе, оне наше, широке словенске душе...

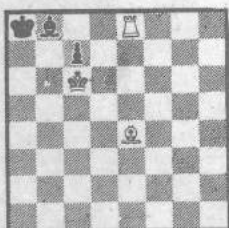
Нисам издржала, ујутру сам га питала зар је једном таквом типу потребно да тражи партнерку преко компјутера. Он се искезио и одговорио:

— Девојака никад доста — или тако нешто. После ми је поверио да жели што више да прошири листу

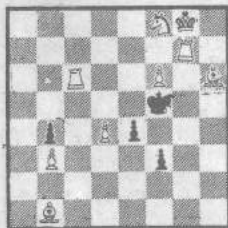
ПРОБЛЕМСКИ ТУРНИР „ЧИК 72“

ПРОБЛЕМ БРОЈ 677
ИШТВАН АТИЛА
(Суботица)

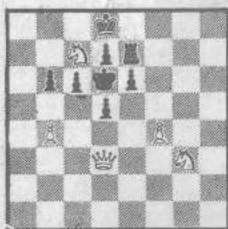
Мат у два потеза

ПРОБЛЕМ БРОЈ 678
ВЛАДИМИР
НОВКОВИЋ
(Ниш)

Мат у два потеза

ПРОБЛЕМ БРОЈ 679
МИЛАН ПЕРИЋ
(Нови Сад)

Мат у два потеза

Данашњи број је
цео посвећен почет-
ницима. Ово су њи-
хови први објавље-
ни проблеми. Мора-
мо признати да је
старт више него ус-
пешан. „Чик“ ће и
даље настојати да
„лансира“ нове та-
ленте.

БРОЈ 679: 1. Ца6!
БРОЈ 678: 1. Цц2!
БРОЈ 677: 1. Те5!

РЕШЕЊА
ШАХОВСКИХ
ПРОБЛЕМА:

Велибор Васовић је
дошао на кормило
Партизана да овом
клубу поврати не-
кадашњу славу. Због то-
га је прво из Партизана
отерао тренера Гојка Зе-
ца, заузео његово место
и од тог тренутка почи-
ње Васовићева „чудна
игра“. За време колико се
налази на положају ше-
фа стручног штаба „цр-
но-белих“ Васовић је по-
стигао много, једино још
није успео да забележи и
неки — значајнији резул-
тат. Али, и за то има вре-
мена. Васовић је обећао
да ће за две године са
Партизаном освојити ти-
тулу шампиона Југосла-
вије и навијачи „цр-
но-белих“ не би требало да
буду нестрпљиви. Погото-
ву што је Васовић изја-
вио:

— Обећао сам титулу
првака и то и даље „сто-
ји“. Ако то не успем да
остварим, отићи ћу из
Партизана. Сам...

Да ли ће Васовић успе-
ти да реализује дато обе-
ћање?

Већ повукао неколико — непопуларних потеза

Велибор Васовић је
одувек био амбициозан.
Био је то и као играч,
али сада и — као шеф
стручног штаба. Можда
још и више. Већ од првог
дана засукао је рукаве и
много ствари је поставио
на своје место. Али, ко

Заратио са свима — Ве-
либор Васовић

ШТА ХОЋЕ ДИРЕКТОР ПАРТИЗАНА?

ради тај и греша. И Ва-
совић је учинио неколи-
ко крупних грешака, због
којих ће — чини нам се
— ускоро испаштати. Ва-
совић је у минулом пери-
оду показао да поседује
доста енергије и знања,
али исто тако и да не по-
знаје прилике у југосло-
венском фудбалу. Као да
је из њега отишао — пре
сто година.

Како иначе тумачити
много Васовићеве депла-
сиране идеје и потезе, ко-
је је учинио у последње
време. Али, појмимо ред-
ом...

Оставио Зрењанинце на цедилу

Када се из Холандије
вратио у Београд, први
Васовићев корак био је —
да дође у Партизан. Но,
како је у то време тренер
Гојко Зеца имао чврсте
позиције, Васовић је оти-
шао у Зрењанин. Људима
који воде Пролетер обе-
ћао је „куле и градове“.

ВАСОВИЋЕВИ „ПУ“

Изнео је и неки свој „ге-
нијални програм“, који је
просто опсенио зрења-
нинске љубитеље фудба-
ла, али и оне који су во-
дили бригу о овом тиму.

И све би било у најбо-
љем реду, да Васовић,
упоредо, није играо и
једну другу „игру“. На-
име, он је радио у Про-
летеру, али је, упоредо
„радио о глави“ тренеру
Гојку Зецу. Када је ово-
ме већ почело да „гори
под ногама“, Васовић је
то искористио, напустио

Тренутно најбољи играч
Партизана — Момчило
Вукотић излази као по-
бедник из једног дуела

Зрењанин и дошао у
Партизан. Људима из
Пролетера није нашао за
сходно ни да се — изви-
ни. Због тога се умало
није догодило да Пролетер
прекине све спортске
односе са београдским
„црно-белима“. До тога,
ипак, није дошло јер су
сви били добре воље да
— разумеју Васовићеве
поступке. Мислило се:
Васовић је млад, амбици-
озан, нека га нека иде у

Они би — по Васовићевој замисли — требало да освоје титулу шампиона: Будинић, Пауновић, Бјековић, Радаковић, Дамјановић (отишао у Француску), Ђурковић (отишао у Сент Етјен), Петровић (резерва), Катић, Ђорђевић (у ЈНА), Борђић и Вукотић. Наравно, ту су и нове снаге на које Васовић рачуна...

УЦЊИ У ПРАЗНО!

Партизан. Њему је тамо и место.

Већ првих дана по доласку на нову дужност, Васовић је „заратио“ са „звездама“ у клубу — Ђорђевићем и Пауновићем. Првог је „отерао“ у ЈНА, док је другог преселио на клупу за резервне играче. То се показало као вишеструко корисно. Остали играчи Партизана су видели да је Васовић „чврсте руке“ и — постали су више него послушни. Дисциплина се поново вратила у редове — Партизана. У току је био други део прошлогodiшњег првенства и фудбалери Партизана су у сусретима са домаћим тимовима остварили низ повољних резултата. Васовића су почели да уважавају и такви емигрантни тренери као што су Миљанић, Рибар, савезни капитен Бошков и други... Али, Васовићев немирни дух се није зауставио само на томе. Онима који су га изванредно прихватили и пружили руку помоћи, Васовић је — почео да „спушта“. У првом реду, окomio се на тренера Црвене звезде Миљана Миљанића.

Прво је јавно рекао да му смета то што Црвена звезда позајмљује играче другим клубовима! Васовићева алузија је била — очита. Директор Партизана је тиме дао до знања да нема поверења у Цр-

вену звезду. Преведено на „Васовићев језик“ то значи: он и његов клуб сумњају да клубови у којима играју фудбалери Звезде „поклањају“ бодове „црвено-белима“.

И док је Васовић у „овом стилу“ оптуживао Црвену звезду, због њене дугогодишње праксе, његов клуб — Партизан — имао је већ неколико позајмљених играча у другим клубовима. Скоро — невероватно!

Васовићу је сметало и то што Црвена звезда има „исувише велики број фудбалера“. Тражио је да се тај број смањи!

Миљан Миљанић му је одговорио да он не може да се меша у интересе ствари Црвене звезде. Звезда — ако јој се то исплати може да држи под уговором педесет — сто фудбалера.

Последњи Васовићев „пуцањ у празно“

Ових дана Васовић је испалио нови рафал оптужби на адресу Црвене звезде и тренера Миљанића. Наиме, Васовићу је сметало то што Црвена звезда у Летњој лиги не игра — комплетна.

Тим поводом је рекао:

— Црвена звезда и њен тренер деградирају Летњу лигу шампиона.

Васовић као да је заборавао и због чега је основана Летња лига? Да

се тимови што боље припреме, уиграју...

И још нешто, врло интересно: Партизан је ове године био једини тим који је у Лиги шампиона играо комплетан. Партизан је (о, апсурда!) једини од седам тимова — шампиона који није успео да забележи ни једну победу! А Црвена звезда, иако без пола тима, успела је да освоји друго место.

Последњи Васовићев иступ против Звезде такође није прошао незапажено. Васовић је „оптужио“ Миљана Миљанића због тога што овај није седео на клупи међу својим играчима на последњој утакмици између Црвене звезде и Партизана. Наиме, Миљанић је вођење тима препустио Бори Костићу и Томиславу Милићевићу, бившим Звездиним асовима, који сада раде у Црвеној звезди као професионални тренери.

И ко зна до када би Васовић нападао Црвену звезду и Миљана Миљанића, да му Бора Костић није „затворио уста“:

— Васовићу смета што сам ја водио тим Црвене звезде, баш чудно! Ја имам завршену тренерску школу, стручно сам, дакле, оспособљен за посао тренера, док Васовић нема ни „три минута таквих квалификација“.

Како је ново првенство већ почело, с правом очекујемо нове Васовићеве „генијалне потезе“. Зашто да не? Васовић је — успеха ради — спреман на све...

ЕКСТРАКТИ

»ОБИЧАН ЧОВЕК«

Миљан Миљанић, тренер Црвене звезде, причао нам је ових дана о једној ранијој утакмици између његовог тима и славног Реал Мадрида:

— Последњу утакмицу против Реала (не рачунајући ову у Београду) добила је Црвена звезда. Како су само тада играли моји фудбалери! Нарочито Драган Џајић. Током читавог меча већина Реалових играча аплаудирала је Џаји после сваког његовог успелог потеза. После завршене утакмице су, чак један по један прилазили Џајићу и „пипали“ га, ваљда да се увере да је он, ипак, „обичан човек“.

»КОЦКАР«

Нови тренер Челика Душан Варагић страствени је „коцкар“. Варагић често добија на спортској прогнози, али у последње време има и један други хоби — игра домине у новца с новинарима „Поли-тике“.

После једне партије домина, у којој је познати тренер „опељешлио“ своје противнике у игри, један познати спортски новинар сетно закључи:

— Море, није „страшно“ што се Варагић коцка с нама него што се коцка и са угледом свог клуба!

Као што је познато, Челик је већину утакмица у припремном периоду — изгубио.

Наравно, није тешко закључити ни то шта је изгубио аутор ове „опаске“ о Варагићу.

»БОРАЦ«

Директор Партизана Вељко Васовић био је највећи „борац“ да поврати углед Летњој лиги шампиона. Али, његов тим је дино није славио ни једну победу у Лиги шампиона!

Иначе, Партизан је био једини тим који је наступио — комплетан! У међувремену Васке је критиковао Миљанића — што није изводио комплетан тим.

За девојке и
младиће

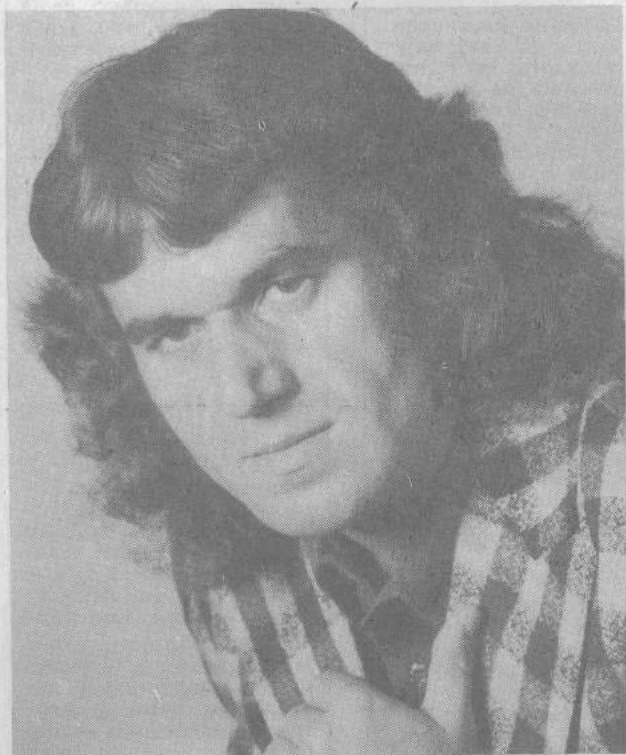
ТРАМБУЛИНА

са
филмским
амбицијама

Ако желите да ускочите на филм, највећа шанса за то вам је наша — „Трамбулина“. Довољно је да нам пошаљете фотографије које ћемо редовно стављати на располагање филмским режисерима и сниматељима, па се може десити да се баш вама осмехне филмска срећа и да ваши снови о филму постану стварност. Сви младићи и девојке чије фотографије буду објављене у нашој „Трамбулини“ имају шансу да се њихов лик појави на шпици великог екрана. Зато позивамо све девојке и младиће који сматрају да имају услова да стану пред филмске камере да нам што пре пошаљу своје фотографије које треба да буду добро урађене и погодне за објављивање. Пожурите, читко попуните овај купон и с њим нам пошаљите своје фотографије на адресу: „Чик“, Београд, Теразије 27/1, с назнаком — „За Трамбулину“.

КУПОН

Име _____
Презиме _____
Адреса _____
Телефон _____
Год. рођења _____
Димензије _____
Занимање _____
Пријављујете се за _____

ГОРДАНА РАНЧИЋ, радница из Пирота, пише: „Желети да се у филму појавите није довољно. За то је потребан таленат и пропорционалан физички изглед. А ја имам и једно и друго. И то у доброј количини. Није потребно да кажем у коликој, јер то се види са слике. Онај ко не види сигурно је слеп. То се не односи на вас, драги моји режисери“.

◀ **ЕДИ ГРАЧИЋ**: „Не би требало много да се прича о квалитету. Важно је само једно, ја сам фото-узор и прича је при крају. Режисери, ако вам је потребан криминалац, гангстер, силеџија, коцкар или било ко из „подземља“, ја сам ту. Све те ликове сам способан да одиграм и то боље и од самог Алена Делона. Ако у то не верујете, позовите ме. Онда ћемо видети ко је био у праву“.

КАПЛАН ЖАРА пише: „Иако је рећи: Ја сам леп и талентован. То треба и бити. Сви који ме познају говоре ми да је мој једини пут — пут филмске врпце и да сам рођен да заменим Бекима Фехмијуа или Љубу Тадића. У последње време и ја сам почињем да верујем у то. Зато ме позовите на пробно снимање“.

МИРА КОНТИЋ би желела да једног дана загосподари манекенским стазама. То је њена једина и највећа жеља од детињства и она се нада да ће успети да је оствари захваљујући свом изгледу и таленту. Мира је висока 170 см, а димензије су јој 90—55—95. Поред свих ових особина Мира истиче и свој пикантан укус у избору гардеробе. Креатори, на вама је да одлучите!

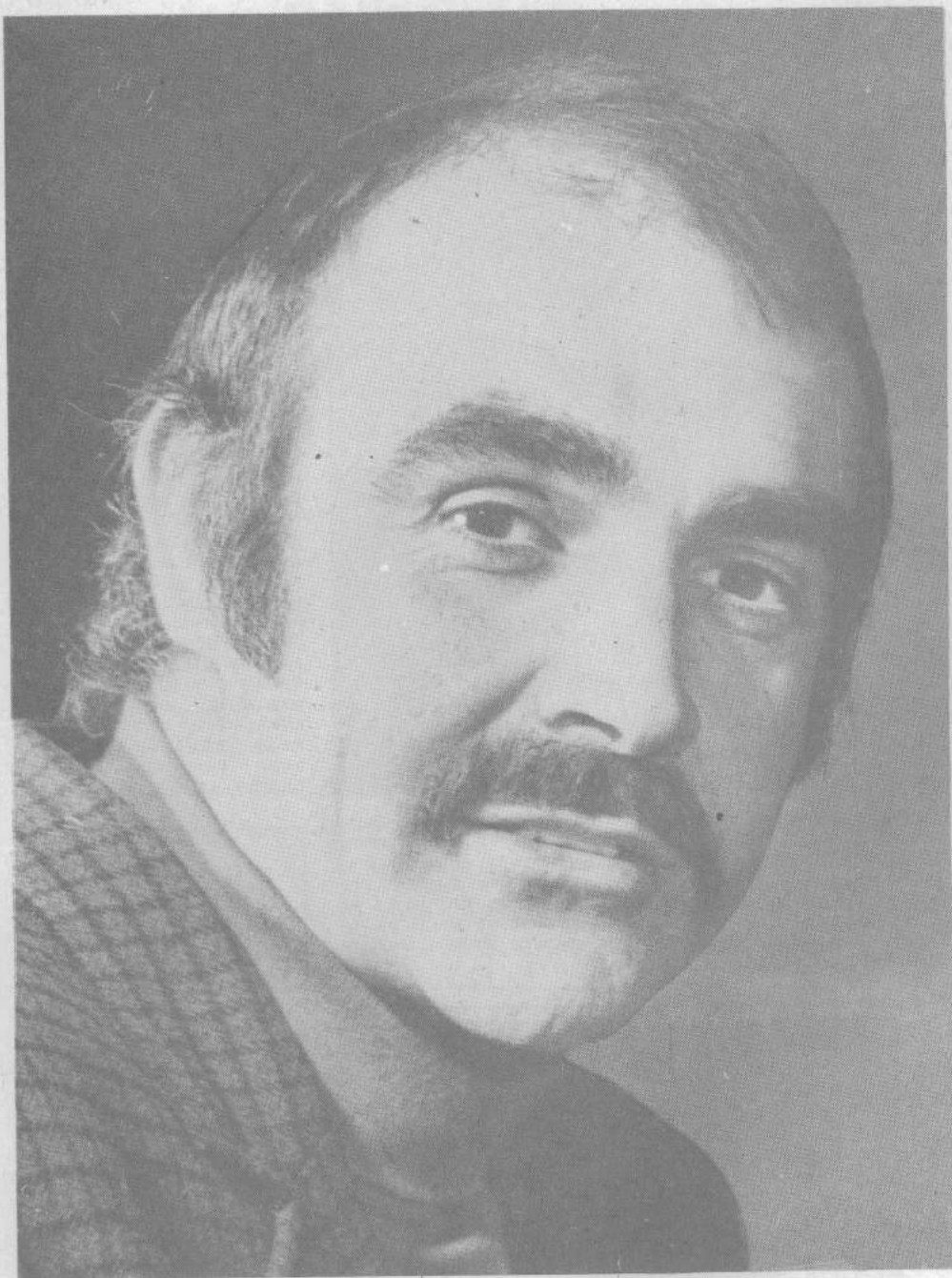
МИРСАД ДЕМИРОВИЋ нам пише: „Од детињства моја највећа жеља је била да у неком филму добијем улогу Индијанца. Сигурно ћете се питати зашто се онда пријављујем тек сада. Једноставно зато што је прво требало постати Индијанац. Човек не може да глуми. Он може да игра само самог себе. Ја то могу. Иза мене је двадесет година индијанског живота. А тренутак тог живота можете да видите са фотографије.“

МИЛКА ВЕСЕЛИНОВИЋ живи у Београду где похађа школу. Она нам пише: „Иако имам седамнаест година сви ме још увек сматрају за малу девојчицу. Зато бих желела да добијем улогу у неком дечијем филму или ТВ емисији. Верујем да се режисери не би разочарали, јер осим доброг физичког изгледа поседујем таленат“.

ЖИВАДИНА ЖИВАНОВИЋ ради као певачица у једној кафани поред Београда. Међутим, како је њена жеља да постане глумица а сви који су је чули говоре јој да има изванредну боју гласа, она би хтела ове две ствари да повеже. Једном речју, жеља јој је да добије улогу у неком филму у коме би дошле до изражаја њене певачке способности. А да ова жеља не би остала само жеља она моли режисере да обрате пажњу на њу.

Шон Конери се прославио играјући на филму тајног агента Џејмса Бонда

Не ретко учеснику игре на срећу ова се осмехне пред саму смрт. Обилно га обаспе својим милостима, новцем, женама, славом и вољом за живот да би га ненадно и безразложно покосила.

Овај цитат узет је од Јана Флеминга, творца Џејмса Бонда, ненадмашног тајног агента, који већ више од деценије забавља читаоце широм света својим невероватним подвизима. Цитат као да је био пророчански.

Лутрија на којој је Јан Флеминг добио главни згодитак била је мамутски ти-

раж који су достигле његове књиге и новац који је одатле потекао. Дуго је Флеминг играо на тој лутрији пре но што му се срећа осмехнула. Његово професионално бављење новинарством давало му је поред средстава за живот и двомесечни годишњи одмор који је користио за писање једне нове књиге о авантурама Џејмса Бонда. У почетку, интересовање за авантуре неустрашивог Џејмса Бонда није било баш велико. Првих неколико књига које је објавио имале су тираж од по једва 10.000

примерака у првим издањима.

Миллионер преко ноћи

И гле чуда! Одједном Џејмс Бонд постаје преко ноћи славан — херој најпопуларнијих романа деценије. Између 1960—1964. године само ауторско право му доноси преко 700.000 долара.

Али сада долази до једног чудног феномена — у оној размери којом се шири одушевљење публике за Џејмса Бонда, у тој овај почиње све више да обузима

свог творца и да узима власт над њим. Јан Флеминг почиње да служи Џејмсу Бонду. С бележницом у руци он региструје реакције и понашање свог јунака у разним ситуацијама у које га ставља. Целокупна прошлост, и те како бурна, Јана Флеминга постаје архива из које се црпи материјал и животни сокови новорођеног хероја.

Флеминг пуши 70 цигарета дневно као и његов херој. Завија их сам, како то чини и Бонд. Вози аутомобиле вратоломном брзином кроз планинске серпентине, проводи викенде у швајцарским Алпима где се махнито скија, заборављајући при том да Бонд има тридесет и коју годину док је њему педесет и кусур и да му здравље није баш најбоље. Такав живот врло је годио Бонду, али је био штетан за Флеминга, чије срце није било баш као код Џејмса Бонда. Некако баш у то време његов лекар записао је у његов досије: „Пацијент се жали на умор који не би смео да буде такав у тим годинама. Несумњиво се ради о слабљењу артерија.“

Флеминг не поклања пажњу овим упозорењима и наставља да живи животом Џејмса Бонда. Све што је иначе обојици било заједничко узима маха — физичке бравуре, жеља да се оствари немогуће, улетане у животне кривине истом оншалантношћу којом се

ЧОВЕК

улеће аутомобилом у кривину морали су наравно на крају да дођу главе обојици тврдоглавих Шкота.

— Не заборави никада да си Шкотланђанин — запретило му је понављала мајка док је био мали.

У таквој средини, тврдох, упорних, тврдоглавих Шкота одрастао је бунтовни Јан, који сем тврдоглавости није имао много заједничког са осталим члановима свога клана. Одрастао је, са своја три брата, у месту Ипсден у грофовији Оксфорд. Место је прави рај — зеленило на преко 100 хектара ловишта окруживало је кућу Флемингових. Ме-

ђутим, Јан није волео све те лепоте, нити је икад доцније показао било какво интересовање за природу. Ужасавало се исто тако породичних скупова, поготово ако би се ови одржавали у Шкотској.

— Сви ти наквашени рододендрони длакавих образа наоцени око камина увијени у ту карирану ћебад, могу и најстрљивијег човека да натерају на не-промишљености.

У заводу за проблематичну децу

Кад је мајор Валентин Флеминг погинуо за време првог светског рата Јану је било девет година. Убрзо после тога мали Јан је почео да показује прве знаке неуравнотежености и мутних мрачних расположења која ће га периодично пратити кроз читав живот. У току школовања на колеџу Итон био је у сенци старијег брата који је у свему бриљирао. Питер, тако се звао брат, направио је себи име и место у књижевности још у младим данима. Да би компензирао тај свој, помало другоразредни положај, Јан је почео да бива помало помодар и да се ексцентрично понаша. Мајка, забринута да јој син не постане породична брука, смислила да овога пошаље у војну академију „Сандхурст“, не би ли га тамо мало довели у ред. Катед

Тенерхоф, тако се звала школа, био је управо смишљен за такву врсту деце какав је био Јан. По први пут ван домаћа свакодневне породичне контроле која га је гушила, мали Јан се са запањујућом енергијом дао на учење. Чак је изабрао себи и будућу професију — дипломатија. Да би га што боље оспособио за тај посао Форбс Дени га шаље да проведе извесно време уз једну немачку породицу у Минхен да усавршава знање немачког језика а затим у Женеву да усавршава француски. Пријемни испит за улазак у дипломатску службу био је необично смишљен и број кандидата ограничен. Пријавило се 62 кандидата а примљено је свега три. Јан се пласирао тек на 25 место.

Ударац је тешко пао Јану, јер се по први пут за нешто заложии и нешто стварно желео.

На суђењу у Москви

Марта 1933. године у Совјетском савезу одржавало се суђење шесторици британских инжењера оптужених за саботажу и шпијунажу. Цео догађај веома је узбудио Енглеску па је Ројтер решио да у Совјетски Савез пошаље, за ту прилику, помоћника дописнику како би се овај посветио искључиво суђењу и свему што је у вези с њим. Ројтер је послао следећи

прилика. Међутим, чак и за њих није било лако да из оскудних обавештења која су добављали састављају репортаже. Флеминг, међутим, није клонуо духом и у свом првом извештају пише: „Вечерас непријатељи совјетске земље цвокоћу зубима сакривени по подрумима...“ Кад му је дописник Робин Кинкед приметио, читајући извештај, да — ако и прихватимо постојање непријатеља совјетске земље о којима пише и московска штампа њихово скривање по подрумима је неприхватљиво из простог разлога што већина московских зграда нема подруме.

— Драги мој — одговорио му је Флеминг — важна је идеја, јоште позната већ вековима. Ствар је да се сви незадовољници и конспиратори крију по подрумима и цвокоћу зубима, то је само опис а где се они стварно крију то у овом случају није важно.

Други један његов чланак почиње следећим описом:

„Када велике казале 300 московских електричних сатова покажу шест часова...“

— Али, молим вас, како знате да има баш 300 сатова? — питао га је Робин Кинкед.

— А откуда ви знате да их нема — одговорио му је Флеминг.

У току недеље у којој се одвијао судски процес ра-

дио је даноноћно гутајући све вести које су му се чиниле занимљиве и прерађујући их у занимљиве детаље својих репортажа. За последњи дан, кад је суд имао да донесе пресуду, Флеминг је смислио ингенуозан план да предухитри остале репортере у слању извештаја својим новинским агенцијама о пресуди која ће бити изречена. Унапред је откуцао два извештаја — један у коме пресуда оглашава оптужене кривим и други по коме су невини и добио за њих одобрење од цензуре да их у том облику пошаље

Кад су судије ушле са већања да прочитају пресуду која је за неке оптужене предвиђала временске казне а за неке депортацију, Флеминг је записао све на парчету хартије и бацио га кроз прозор момку који је по договору то и чекао. Овај је одмах отрчао на пошту, где је трећи саучесник изабрао одговарајући претходно написани извештај и одмах га послао агенцији у Лондон. Децеша је стигла у Лондон, наравно, пре свих осталих. Задовољан, Флеминг је изишао с Кинкедом да прослави успех у једну познату кафану на вечеру, коју су обилно залили кримским шампањцем, а наравно ни добро познати кавијар ни дебеле цигаре и грузијански коњак нису изостали.

Превео БАЛТАЗАР

КОГА ЈЕ ЏЕМС БОНД ОДИСТА УБИО

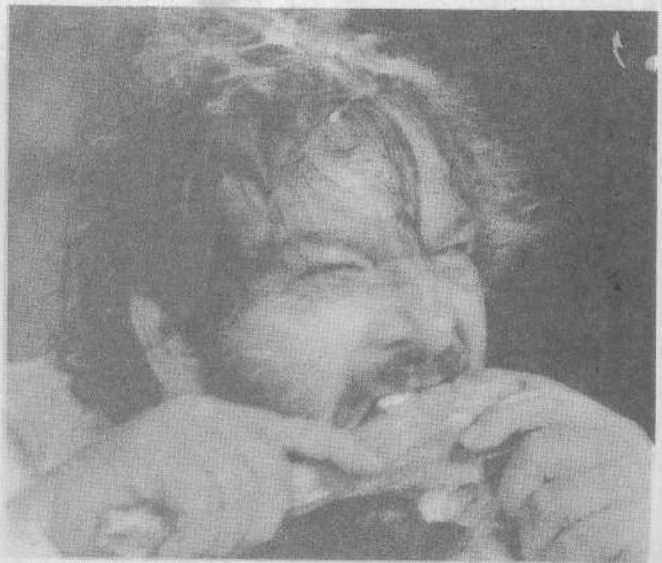
Буран живот Јана Флеминга, писца који је створио Џејмса Бонда. Да ли је Флеминг био психопата?

Флеминг био је, међутим, безнадежан случај. У академији се задржао само годину дана. Не знајући шта да чини са сином, мајка реши да га пошаље у једну приватну школу у Швајцарску, коју су држали енглески брачни пар Форбс Дени, а која се специјализовала за васпитање проблематичне деце.

— Прави утисак који је оставио на мене — прича доцније М. Форбс Дени — био је да је то особа са изразито наглашеним осећајем своје личности доста уображена, али коју није потребно ни мазити нити држати пинцетима.

телеграм свом сталном дописнику из Москве Робину Кинкеду: „ШАЉЕМО ВАМ ЈАНА ФЛЕМИНГА, ЈЕДНОГ ОД НАШИХ МЛАВИХ ЗВЕЗДА ДА ВАМ ПОМОГНЕ ОКО СУЂЕЊА“.

Флеминг се одједном нашао у осинем гнезду новинара, стварних шпијуна и контраобавештајаца који су такође пратили све што се одвија у и изван судске дворане. И са чисто новинарске стране Јанов посао није био лак — остали дописници страних листова били су сви рутинирани новинари, упознати са свим локалним трачевима и добри познаваоци тамошњих

Чувеног Јана Флеминга уништила је храна, био је гурман над гурманима

ШТА ЗНАТЕ О СЕКСУ?

1. Шта мислите о сексу?

- A) ништа
- B) упражњавам га, не мислим
- ☒ B) да је дивна ствар

2. Где волите да се купате?

- B) у реци са крокодилима и једном нагом девојком
- A) у базену
- ☒ B) на обали женског колеца

3. Шта узимате ујутру за доручак

- A) три антинеуралгичне пилуле
- ☒ B) две сода воде

4. Шта волите да имате на мору?

- A) много слане воде
- ☒ B) много девојака у топлесима
- B) кабину са луфт матрацом

5. На кога бисте хтели да личите?

- A) на Маоа
- ☒ B) Салвадора Далија
- ☒ B) Тома Џонса

6. Када најрадије водите љубав?

- A) ујутро
- ☒ B) увече
- ☒ B) ујутро и увече

7. Колико пута?

- A) Пола пута
- B) 3,9 пута
- ☒ B) 10 пута, специјалне позе

8. Да ли сте:

- A) хомосексуалац
- B) помало хомосексуалац
- ☒ B) никако прави хомосексуалац

9. Шта за вас представља жена?

- A) ствар
- B) пријатну ствар
- ☒ B) изванредно пријатну ствар

10. Да ли су вам потребне пилуле за стимулацију?

- A) нипошто, то ми је одвратно
- B) само неки пут
- ☒ B) врло ретко када је жена ружна

11. Користите ли презервативе?

- A) шта је то?
- B) са ресицом при дну
- ☒ B) као балоне за поклон најмлађима.

12. Где их чувате?

- A) у новчанику
- B) увијане у целофану у џепу
- ☒ B) већ на месту, спремне за употребу

13. Шта највише цените код жене?

- A) груди
- ☒ B) ноге
- B) како кува

14. Какву забаву највише волите?

- A) телевизију
- B) билијар с друговима
- ☒ B) шетњу по парку у лову на згодне цице

15. Коју животињу највише волите?

- A) тапира
- B) кокошку
- ☒ B) вашу „мачкицу“

Решење:

Дајте себи 5 поена за сваки одговор под словом А); 10 поена за сваки под словом Б); 15 поена за одговор под словом В). Ако сте сакупили 75 поена у сексуалном погледу сте труба. Ако сте успели да прикупите 150 поена припадате просечним мушкарцима, а ако имате свих 250 онда сте прави горила — честитамо.

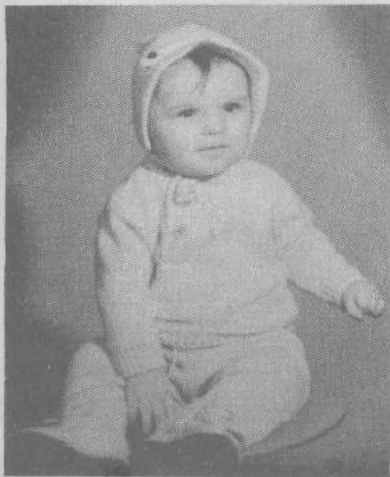
ДРАГИ ЧИКА УРЕДНИЧЕ...

Ову страницу у „Чикџу“ наменили смо читаоцима који нас, у ствари, још не читају или нас читају на „свој начин“. По реду, како буду стизале фотографије, објављиваћемо их с кратким биографским текстом наших најмлађих обожаваалаца. Дакле, очекујемо да ће нам се јавити наши најмлађи читаоци, јер ова страница чека на њих. С обзиром да бебе још не умеју да пишу и адресирају писма, нормално, реч имају родитељи. Шаљите нам фотографије ваших најмлађих, а ми ћемо их обавезно објављивати. Ваша једина брига је да фотоси буду што јаснији.

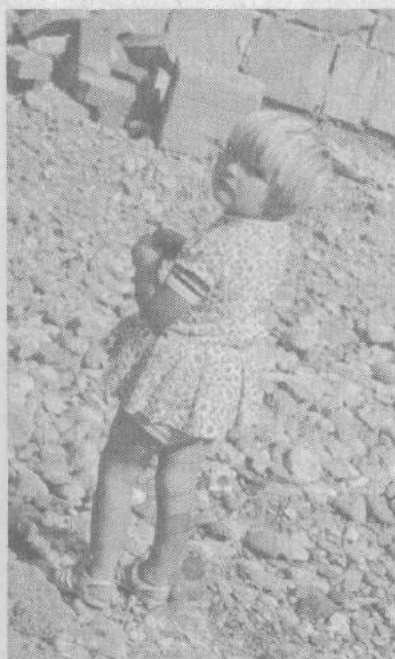
ЖИЖА

Ја сам Жижа Јосип, рођен 27. децембра 1969. године у Француској. Сада живим у Јајцу са мамом, татом, братом и сестром. Мама ми се зове Милка, тата Влада, брат Недељко, сестра Жизела и све их подједнако волим.

ЈАСМИН

Зовем се Јасмин Воцић. Живим у Белом Манастиру са мамом Госнавом и татом Јованом. Стар сам 9 месеци, тежак 12 килограма. Очи су ми црне, коса кестењаста и веома сам симпатичан. Сви ме воле а највише тетка Цвета.

ЕЛВЕДИН

Презиме ми је Овчина, име Елведин. Станујем у Сарајеву са мамом Собром и татом Месудом, а имам и сестру Рубину. Волим да играм фудбал па ме зову и Мусемић. Кад порастем можда ћу заиста и постати фудбалер. Сада сам још увек мали, стар свега 7 месеци и волим све оно што привлачи мале бебе.

ДАНИЈЕЛА

Зовем се Данијела Лазовић, а сви ми тепају Нела. Рођена сам 16. фебруара 1970. године. Имам плаву косу и зелене очи као мама. Мама ми се зове Љубица. Волим да се шетам, да цртам, певам, да гледам слике... Најпослушнија сам кад посматрам цртане филмове. Живим у Крагујевцу код баке и деке који ме чувају док мама ради.

ЦЕЦА

Живим у Тузли и редован сам читалац вашег листа. Чим тата купи „Чикџу“ ја га прва прелистам. Препознајем моје љубимце са телевизије а највише волим Бубулеју и Ђузу. Мада ме зову Цеца право име ми је Светлана.

• ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ТИНЕЈЦЕРСКЕ ШТАМПЕ • ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ТИЕ

Откако је заједно са супругом Ајком и голишавом певачком групом Ајкетс наступала заједно са Ролинг Стоунсима током лета 1970. године, Тина Тарнер је направила сензационалну каријеру. Иако је већ десетак година добро позната љубитељима блуза, најшири аудиторијум сазнао је за њу тек када је свој еротични шоу почела из-

Ајк Тарнер: Када је почињала, рекао сам јој: „Замисли микрофон, мушкарца кога обожаваш и — све ће бити у реду“. До појаве Тине, сматрало се да је ритам и блуз седамдесет одсто и тридесет одсто музике. Данас, то је деведесет девет процената секса и један музике.

Б.Б. Кинг: Велика певачица и ненадмашна за-

је одвојити поглед од ње. Иако свако зна да је то само шоу не може се отети илузији да она све то изводи само за њега и то у његовој соби. Тина је најсексепилнија певачица која је икада голицала нагоне мушкарца.

Џив Мариот: Она је чудовиште. Природа јој је одузела много тога, али је зато испунила сексом који просто зрачи из ње на километар удаљености. Сигуран сам да би Тина могла служити као терапија

Вилсон Пикет: Тина се не устручава да пред микрофоном изводи ствари које већина жена избегава у брачној постели. Ипак, њој не може нико да замери јер јој је сваки покрет у складу са оним што пева.

Арега Френклин: Тина зна шта момци воле. Не видим у томе ничег лошег, јер енергију којом их испуни троше на своје жене. Немам ништа про-

РЕКЛИ СУ О ТИНИ ТАРНЕР:

ЈЕДНОГА ДАНА ОНА ЋЕ ПРОГУТАТИ МИКРОФОН

Мало ко зна да једна од најсексепилнијих певачица блуза има 36 година и шесторо деце

водити у првом делу програма фамозних Ролинг Стоунса. Искористивши ретку прилику, Тина Тарнер је у тој мери зачинила свој шоу еротиком, да је не ретко аудиторијум дочекивао Стоунсе звиждима не желећи да се растане са „Црном аждајом“. Од тада је прошло две године, и ова 36-годишња певачица, иначе мајка шесторо деце, данас важи за једну од најсексепилнијих сензација шоу бизниса.

Ево шта о њој изјављују њене колеге:

Мик Цегер: Када је човек гледа и слуша не може а да не жали што није тог тренутка у кревету са неком мачкицом. Тина би и у мртвацу пробудила мушкарца.

бављачица. Док пева, у сали има исто толико микрофона колико и мушкарца. Војим се да ће се Тина једнога дана заборавити и да ће прогутати микрофон.

Род Стјуарт: Она је кошчата, смежурана, зубата и равна као даска. Ипак, док пева и игра немогуће

за лечење хомосексуалаца.

Џон Ленон: Ја иначе не волим стриптиз и све остале порнографско-еротске заврзламе, али не пропуштам прилику да погледам Тинин шоу. Кад год неко помене еротику пред очима ми се појаве Тинине пуне усне које се приљубљују уз микрофон.

тив афродизијака поготову ако их је тако пријатно слушати.

Џеф Бек: Сигуран сам да на њеним концертима никада није дошло до деценирања дворане, просто зато што клинци нису у стању да изваде руке из џепова.

Док Тина Тарнер пева, клинци не деценирају дворане јер им се не ваде руке из џепова.

izlazi
mesečno
u Njujorku
Tiraž:
223.000

Чук

И НЕЈЦЕРСКЕ ШТАМПЕ • ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ТИНЕЈЦЕРСКЕ ШТАМПЕ •

— Разлика између Вас и Битлса?

— Они су певали за клинце који сада имају клинце. Ја сам преузео нове генерације. У суштини, у истом сам сосу као и они некад.

— Шта сте ви првенствено: композитор, певач, песник, секс идол, манекен или симбол ваше генерације?

— Ја сам само музичар који је после дугогодишњих промашаја успео да уђе у моду. Не мислим да би ме требало узимати тако озбиљно.

— Мислите ли да се допадате родитељима ваших обожаваалаца?

— Не знам. Морали би ми бити захвални, јер су клинци сигурно неспособни за несташлуке када се уморе играјући уз моје плоче.

— Не устручавате се да носите делове женске одеће?

— Да. Шминкам се. Носим високе потпетице и женску одећу. О чему би ме иначе испитивали новинари који немају идеја.

— Које се више допадате: дечацима или девојчицама?

— То је тешко утврдити. Ипак, мислим да моја публика није оптерећена сексом. Моје песме су еротичне колико и садржај буквара.

— Набројте особе које су највише утицале на вас?

— Музику слушам од рођења и на мене су утицали сви редом, од Вистона Черчила до Ел Кордобеза.

— Шта је тренутно ваш највећи проблем?

— Како да преживим изливе љубави којима сам непрестано изложен. Како да смирим каријеру. Како да направим нови албум. Како да прекратим овај интервју.

ПЕТНАЕСТ ИДИОТСКИХ ПИТАЊА ЗВЕЗДИ БРОЈ 1

МАРК БОЛЕН: „У ИСТОМ САМ СОСУ КАО НЕКА БИТЛСИ!“

Можда најтежи
део посла поп

звезде је да одговара на имбецилна питања

Марк Болен: „Инспирацију за хит песме налазим седећи у тоалету“.

— Читате ли музичке новине?

— Да. Све без изузетка. Читајући их, научио сам све о музици: шта иде, како се води интервју, ка-

ко се понаша поп звезда, како се прави публицист, итд.

— Шта не волите да вас питају?

— Све оне ствари за

које ме нико није питао док нисам постао име.

— Колико дуго мислите да ће потрајати популарност Т. Рекса?

— То се никада не зна. Морам да погледам у хороскоп.

— Како и где налазите инспирацију за ваше песме?

— Обично док седим у тоалету.

— Знате ли увек тачно шта сте хтели да саопштите неком песмом?

— Не увек. Срећом, обично се нађе неко да ми објасни моје песме.

— Имате ли проблема са групи-герлама?

— Не више од моје супруге.

— Да ли је тачно да бар два часа дневно позирате фоторепортерима?

— Волим да ме фотографишу. Што ме чешће, фотографишу за новине имам све више разлога да их купујем и читам.

— Дружите ли се са истим момцима са којима сте били и пре успеха Т. Рекса?

— Не. Немам времена ни слободу кретања. Живим као златна рибица. Ипак, моји пријатељи знају у каквој сам гужви. Ја нећу вечно остати ово што сам сада. Све ово третирам као да сам на службеном путу у лудницу.

— Мислите ли да ћете ући у Музеј воштаних фигура?

— Већ сам ушао — нишао сам да погледам кога тамо има.

— Да ли би сте волели да ваш син постане поп-стар?

— Не. Мој син ће бити премијер. Мој тата је желео да postanем инжењер а ја сам се срозао до поп-звезде. Морам зато да пазим шта ћу планирати за мог сина.

— Набројте неколико од најидиотскијих питања која су вам до сада постављена?

— Не морам да их набрајам. Довољно је да се сетите шта сте ме све питали.

Шта сваки мушкарац треба да зна (и жене)

Садржај књиге:
КАКО СЕ ПИШУ ЉУБАВНА ПИСМА (сто најлепших разних писама)
КАКО СЕ ВЕНЕРИЧНЕ БОЛЕСТИ ДОВИЈАЈУ, ПРЕНОСЕ, РАСПОЗНАЈУ, ЛЕЧЕ И КАКО ДОЛАЗИ ДО ИНФЕКЦИЈЕ (како се треба чувати јер венеричне болести су у сталном порасту)
КАКО ДА ПРЕСТАНОМ С ПУШЕЊЕМ? ПСИХО-УПУТСТВА ПРЕСТАЈЕ ПУШИТИ ако се држите упутстава (РАК У ДИМУ ПИТАРЕ)
ПРВА БРАЧНА НОЋ. Спречавање нежељене трудноће при сполном сношају
ИМПОТЕНЦИЈА — ПОЛНА НЕМОЋ, код мушкараца, како излечити.
ПРВИ ПУТ СА ЖЕНОМ. МРШАВЉЕЊЕ без дијете (како ослабити брзо)
КАКО ИЗЛЕЧИТИ АЛКОХОЛИЧАРА ДА НЕ ПИЈЕ. ЗАШТО ВОЗАЧ АУТОМОБИЛА НЕ СМЕ ПИТИ АЛКОХОЛ (Смрт вреба пијаног возача на путу)
ПСИХО-САВЕТИ ЗА СРЕЋАН БРАК (оригинално и успешно за сваког.)
Стручни део написали познати лекари. Све у једној књизи. Цена 30 динара. Пошаљите адресу, плаћате кад књигу примите поштару. Из иностранства треба унапред послати 5 долара или 15 марака или 20 франака. Шаље препоручено: „АМИКУРОМ“, 51554 НЕРЕЗИНЕ (код Лошница).

ЗА 15 САТИ можете постати хипнотизер и мађионичар помоћу ове три књиге: „Школа хипнотизма“ — „Тајне професионалних хипнотизера“ — „Изабране мађионичарске вештине“ и јединственог помагала „Хипно-ротор“. ЦЕНА по примерку 25 нових динара. Поштарина наша. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања књига. Нарудбине прима: „ХИПНОТИЗАМ“ — Сарајево, поштански фах 214.

Р. ШЛЕЗИНГЕР ТАЈНА УСПЕХА

Популарни приручник психологије свакодневног живота ЦИЈЕНА 20 ДИННАРА. Испорука поштом, бесплатна. Плаћање приликом преузимања. Нарудбине дописником: „ТАУС“, КОСОРОВА 13, ЗАГРЕБ.

РОЖДАНИК — САНОВНИК — ХИРОМАНТИЈА — ВАЖНИ СВЕТСКИ ДОГАЂАЈИ
Гумачење судбине на разне начине: гледањем у шољу — пасуљ — плећку — карте — помоћу круга.
СВЕ У КЊИЗИ „ЗАБАВНИ КАЛЕНДАР“.
ПОРУЧБИНЕ слати на адресу: ЗДРАВКОВИЋ, пошт. преградак 38-188, Београд. Цена књиге 20 н. дин. Испорука путем поште. Плаћате по пријему књиге.

КАКО СЕ РАДЕ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Можете САМИ, лако и брзо, научити из књига ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други и III књига за трећи разред гимназија, техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплетну израду свих задатака. Наручите дописником или писмом, уз приложену поруџбеницу из „ЧИКА“. Послаћемо одмах. Платите кад примите. Цена сваке књиге појединачно 40 динара.

Ко наручи све три књиге заједно платиће свега 100 динара. АДРЕСА: МАТЕМАТИКА — 71001 САРАЈЕВО, поштански преградак 64.

КАКО ДА ЈОЈ ПРИЂЕМ?

Дуго очекивано, проширено издање. Користећи овај јединствени, студиозно написани приручник, стичете вештину да склапате познанства, кад год то зажелите. 96 СТРАНА. Цена 17,50 дин (плус поштарина). Плаћа се по пријему. Испоруке — препоручено и упаковано. Адреса: „ПУБЛИКАЦИЈА“, 11061 Београд, фах 161.

НОВО! НОВО: ЕРОТСКА ХИПНОЗА

Хипноза или, тачније речено, аутохипноза којом ћете постићи комплетно сексуално задовољство — неопходна књига за особе које имају проблема са импотенцијом. Књига је на српскохрватском језику. Плаћање приликом пријема — поужећем. Цена 20 нових динара. Поруџбине слати на адресу: „АУТО-ХИПНОЗА“, Скопље, поштански преградак 491.

ПОШТОВАНЕ ГЛУМИЦЕ, ПЕВАЧИЦЕ, БАЛЕРИНЕ И НОВИНАРКЕ

Само се Вама пружа прилика да носите најсвежаније и најсавременије кравате од косе.

Уз то, ако желите, одредићу вам шминку према лицу, очистити лице, направити фризуру (пунђу) према лицу и дати безброј савета који ће вам служити за лепоту, шарм и будућност. Све добијате уз ПОСЕВНУ ПОСЛОВНОСТ.

Јавите се, број је ограничен. Пишите: Драган, најлепши и најшармантнији фризер и козметичар на свету, Сарајевска 30, 11000 Београд, телефон 658-482.

Надам се да ћете искористити ову јединствену сензацију, закажите и бићете ЗАДОВОЉНИ.

КУПУЈТЕ КВАЛИТЕТНУ ЖЕНСКУ МОДНУ ОБУЋУ

fabrika obuće

Nada

Izenjanin

KO, S KIM, KAD, GDE, ZASTO?

● Не крећите на летовање без књиге „Звезде с наличја“. Ако имате свог љубимца онда летујте с њим. Понесите књигу било где да путујете. Нека „звезде“ летују с вама.
★ Књига „Звезде с наличја“ се најлакше чита на одмору. Искористите ово лето да прочитате књигу која без увијања, без лажне маске и без страха говори о моралу најпопуларнијих Југословена.

◆ Ко се с ким воли и ко кога не воли. Читајте о гресима популарних.

★ Истина о идилама, разводима, авантурама ваших љубимаца. Једино у овој књизи пише оно што вас о вашим љубимцима интересује, што они крију.

▲ Најбезобразнија књига, најлуђа, најдрскија и најтраженија. Бестселер међу књигама — „Звезде с наличја“. Књига стаје само 25 н. динара.

● Пошаљите нам у писму или на дописници своју адресу и ми ћемо вам поузећем послати књигу најкасније за десет дана. Пишите нам на адресу: „ЕСТРАДА“, пошт. преградак 2029, 11030 Београд. Поштарину плаћамо ми. Књигу плаћате поштару. Купци из иностранства треба прво да пошаљу новац на горњу адресу: једна књига — 8 ДМ, 12 ФФ, 2,5 долара, 10 шв. круна. Чим добијемо новац шаљемо књигу за иностранство. ПОЖУРИТЕ!

ЗВЕЗДИНА
„РЕВИЈА“

ЗВЕЗДИНА
ревија

Ревиија СД „Црвена звезда“ излази у боји петнаестодневно. Може се добити у иностранству у киосцима и књижарама у којима се продаје „ЧИК“.

НОВА
ИЗДАЊА

ЗА СВЕ ОНЕ КОЈЕ ХИПНОЗА ИНТЕРЕСУЈЕ КАО АМАТЕРЕ ИЛИ ПРОФЕСИОНАЛЦЕ И ЖЕЛЕ ДА ПОСТАНУ ДОБРИ ХИПНОТИЗЕРИ — препоручујемо најпотпуније КЊИГЕ из области модерне и ПРАКТИЧНЕ ХИПНОЗЕ — ХИПНОЗА ЗА СВАКОГА“ и „ПРАКТИЧНИ КУРС ХИПНОЗЕ“, познатог професионалног хипнотизера МОМЧИЛА-МОШЕ ТОДОРОВИЋА.

ЦЕНА по примерку 25 динара. Плаћање када примите књиге.

ПОРУЧБИНЕ слати дописницом на адресу: „ХИПНОЗА“, БЕОГРАД 11060, поштански преградак 38-148. На исту адресу можете поручити и књигу „ДРОГЕ И ЈОВЕКОВА ПСИХА“ по цени од 20 динара (Из садржаја: ДЕЛОВАЊЕ ДРОГА — ДРОГЕ И ХИПНОЗА — СЕКСУАЛНИ СТИМУЛАТОРИ И ДРОГЕ,

ПЛЕСНА ШКОЛА

вас позива — плесати можете научити све модерне и стандардне плесове путем Дописне школе — Ријека 51000, Ј. Раковца 62. Пошаљите марку од 0,50 н. дин. и добићете сва потребна упутства.

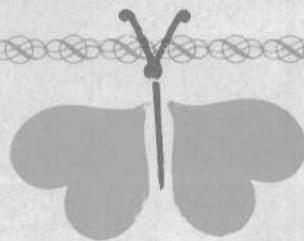
DANILIA®
LAK ZA KOSU

ШТА ВАМ СУДБИНА СПРЕМА? ШТА ВАС ОЧЕКУЈЕ У ЖИВОТУ?

Хороскоп вашег рођења, љубави, брака, посла — ваши срећни и несрећни бројеви и дани — како ћете сами тумачити снове по становнику чувене париске пророчице Марије Ленорман — вредни и безвредни снови по данима и сатима сањања — шта вам је записано на длану, кафе-ној шољици, у картама, на плећи од печенице, у зрни-ма пасуља, у тајанственом арапском кругу — шта вам поручују планете — преглед историјских догађаја до 2000-те године — лечење народним лековима по Пелагију — како народ прогнозира временске прилике — таблице православног и католичких празника — и низ других занимљивости, све у књизи ВЕЧИТИХ КАЛЕНДАР.
За три године 62.000 продатих ВЕЧИТИХ КАЛЕНДАРА најбоља су препорука за ову књигу! Запамтите: књига има 312 стране, цена 30 динара! Поручите дописницом, плаћате када примите: Вуковић, 11071 Београд, пошт. факс 27-160. Шаљем и у иностранство.

ТРИМЕР ЧЕШАЉ ЗА САМОШИШАЊЕ ОСВОЈИО ТРЖИШТЕ

Прихватило га је хиљаде потрошача; њиме се користе, шишају сами себе и своју обитељ, депилирају и подшишавају. Самошишачем штедите новац а ТРИМЕРУ одговарају све врсте наших и иноземних жилета. Лако се отвара и замењује жилет. Има четири врсте зубаца у практично једној ширини са двије бритвице. Не може се порезати а без бритвице може се и чешљати и масирати, јер има погодне завршетке зубаца. Гаранција је потпуна, за покидани добијете бесплатно нови увијек. Штедња је велика. Корист многострука. Добије се у трговинама. Ако га нема довољно је послати адресу и ТРИМЕР ће стићи поштом. Поштарина плаћена. За иноземство шаљемо поштом без икаквих царина. У европске земље само по 2 комада у вредности 15 ДМ, а за прекоморске 3 долара. Поштарина у цијени. Плаћање по примитку. За нашу земљу јединствена неповишена цијена — 25 динара. Очекујемо вашу цијењену адресу. ТРИМЕР, 41000 ЗАГРЕБ, Вошковићева 40, Југославија.

НЕ ДОЖИВЉАВАМ ОРГАЗАМ

„ЧИТАТЕЉКА ИЗ ВОЈВОДИНЕ“

У својој дванаестој години осталам сам без мајке и од тада сам несрећна. Желела сам срећу па сам се удала већ у својој шеснаестој години. До тада сам о сексу врло мало знала. Од десете године сам се самозадовољавала, иако нисам знала шта чиним. Једног дана сам прочитала да се многе девојке самозадовољавају, па сам помислила да можда баш то чиним и ја. Никако нисам могла од тога да се одвикнем, јер ми је било врло лепо. Када сам се удала, први однос сам имала баш за време менструације. Оргазам нисам доживела. У браку сам већ годину и по дана и још не доживљам оргазам. Због тога сам несрећна. И дан-данас се задовољам и лепше

ми је него када имам нормалан однос. Молим вас да ми одговорите како да се одвикнем од самозадовољавања и како бих могла да доживим оргазам. Да ли ја можда не доживљам оргазам због тога што сам врло рано почела да се самозадовољавам, или што сам имала први однос за време менструације. Можда су узроци и године, јер сам врло млада, а мој муж је старији од мене 12 година.

— Недоживљавање оргазма код девојака које релативно рано и под утиском страха од секса ступају у брак, није ретка појава. Међутим, на срећу није ни трајна, већ само привремена. Колико ће дуго та привременост трајати, врло је специфична ствар и у мноме зависи и од саме девојке, али и од њеног супруга. Самозадовољавање, у принципу не би требало да буде смећна нормалном доживљавању оргазма приликом сексуалног односа, али се понекад и то дешава, уколико је особа искупила оријентисана на самозадовољавање.

НИМФОМАНКА

„БОВА“

Имам 40 година, а оженио сам се пре 6 година. Како нисам много

обраћао пажње на своју супругу у прво време нашег заједничког живота, то сам тек сада приметио да ме vara и да је у томе зашла толико далеко да је права нимфоманка. Молим вас, у вези свега овога што сам вам навео да ми одговорите да ли постоји неки лек за нимфоманију, јер ми имамо дете па не бих желео да се растанем од своје супруге. Моја супруга је млађа од мене 15 година, али од првих дана нашег заједничког живота, она је хладна док сам ја темпераментан и такав сам и данас, а напомињем да сам такав био и у време док сам још био слободан. Ово је мојој супрузи други брак, у првом је живела свега 6 месеци. Да напоменем и то да она има једну ману, односно њој је већ око две трећине косе опало. Не знам због чега, али она сада

иде и код лошијих и старијих особа. Надам се да ћете ми одговорити.

— Бојим се да нисте употребили праву реч, када сте своју супругу назвали нимфоманком. То наводим јер сте у истом овоме тексту навели да је она хладна. Мислим да вас више ваша властита љубомора наводи на то да је сматрате нимфоманком и особом која вас vara него што је то заиста реално. По свему судећи код вас се ради о несрећним односима у браку. Ништа нисте навели о томе зашто сте се оженили својом супругом. Да ли из љубави или не. Очигледно је да између вас постоји дуготрајније међусобно неразумевање које је и довело до озбиљног поремећаја у вашим односима. Пошто живите у Њујорку убеђена сам да вам неће бити тешко да заједно са својом супругом пођете до стручњака, психолога, консултаната за брачне проблеме. Уз његову помоћ, верујем да ћете пронаћи могућност да средите односе у свом браку.

има лека и коме да се обр-
ратим, јер сам очајан. Де-
војку сам одвојио од
школе, па не желим сада
да јој упропасти живот.
Њу родитељи стално туку
због мене а ја бих се радо
оженио али — како ћу
овакав?

— Ви сами чините свој
проблем неупоредиво те-
жим него што он јесте.
Чињеница да, како каже-
те, сами нежељено оства-
рујете ерекцију, указује
на то да код вас нема не-
ких физичких препрека
за нормални однос. Себи
сте сугерисали, и то не-
потребно, да сте немоћни,
а највероватније да би
вас једна релативно лака
операција бруса (киле)
ослободила свих тегоба
које имате на сексуалном
плану. Консултујте лека-
ра, извршите операцију, и
уверите се и сами да ће
ваше сексуалне тегобе
бити решене.

НЕПРИЈАТНО ЦРВЕНИЛО

„ЗОРИЦА“ —
Стара сам 22
године и при-
ремено сам
запослена у
Немачкој. Од
пре две године моје пси-
хичко стање почело је
бивати све угроженије.
Приметила сам да у кон-
такту са непознатим љу-
дима добијам црвенило у
лицу. То ми причињава
велике неугодности. Уви-
дела сам, такође, да се
ова реакција из дана у
дан све више повећава, те
да сам почела црвенети
пред пријатељима и љу-
дима чак с којима дола-
зим у свакодневни кон-
такт. Почела сам избега-
вати пријатеље или теме
у којима бих морала су-
деловати. Данас је довољ-
но само да чујем своје
име па да ме обузме стреп-
ња, руке ми почињу дрх-
тати, рад срца се убрзава
и аутоматски осетим црве-
нило.

— У свом настојању да
се ослободите непријатног
црвенила, ви сте изабрали
погрешан пут. Избегавање
људи и повлачење у себе
вас још више наводи да
зазирете од људи и око-
лине, па и од могућности
да се ослободите својих
непријатности. Узроци цр-
венилу су углавном дво-
јаки. Физиолошки и пси-
хички, али основни разлог
за његово појављивање
лежи у самој личности,
њеним душевним прожи-
вањима и њеном од-
носу према свету. Неоп-
ходно је да се потрудите

да у свом контакту са
људима будете што при-
роднији, што мање обу-
зети унутрашњим нела-
годним проблемима, како
бисте стекли психичку
равнотежу. Чешћи кон-
такти ће вам пружити
више самопоуздања, а то
је најбољи пут да се ос-
лободите и непријатног
црвенила.

СЕКСУАЛНА ХЛАДНОЋА

„УНЕСРЕ-
ЂЕН“ — Имам
24 године, у
радном сам од-
носу, имам де-
војку која је
осам година млађа од ме-
не и воли ме. Волим и ја
њу, но и поред свега ни-
сам срећан. Нас двоје тре-
ба да заснујемо брак, али
ја то стално одлажем јер
се плашим. Наиме, још од
раног детињства имам
килу па не могу с њом да
ступим у интимни однос,
иако смо то обоје желели.
Код мене никада није до-
лазило до ерекције уда,
тако да нисам успео да је
дефлоришем. Ја се пред
њом „вадим“ да могу да
останем хладан и поред
свих загрљаја. Она својим
миловањима успева да ми
пенис понекад буде у при-
лично чврстом стању, али
то потраје врло кратко.
Ипак, понекад, када сам
сам догоди ми се да не-
жељено остварим дугу и
чврсту ерекцију. Имао
сам неколико бедних од-
носа са две удате жене.
Кажем бедних јер сам био
готов већ после неколико
тренутака. Не знам да ли

Немоћ

Гледајте како
у овој ноћи,
без њеног осмета
умире зора у загрљају
ничега
и нестаје љубав у заносу
живота што никад неће
доћи.

СЛАВКО ВУЛИЋ, Ду-
шанова 30, Ниш

Бубе

Бануше бауљајући
обалама страсти
сањајући прошлост
на мишици морнара
не би ли им срећа
у једрима дана

с пласта месечине
бреме начупала.

ВОЈИСЛАВ КНЕЖЕ-
ВИЋ, Рибара 46, Бачко
Добро Поље

Плачемо киша и ја

У бунилу смрти уморан
Међу разбешњелим псима
Мирно посматрам како ме
гризу
Смејем се на те ране без
бола
Остајем спокојан и миран
Снагом надчовека
Чујем смех ветрова у
даљини
Чујем песму облака у
висини

А киша тихо плаче
Плачемо киша и ја.

МИОДРАГ БУКИЋ,
Дворови

Зайамћено име

Устићена силна даљина
од брезова, праваца
округлих
Тек онда као
кроз таму зачаран
Пожелим да сам сиви
соко.
Да прелетим силну
даљину, да ту уз
обалу плавог мора
чујем шапат срца
твога.

АХМЕД БИЛИЋ, Не-
мачка

Иза угла

Ту иза угла
постоји један камен
с именом
једног сусрета
и једног четвртка,
а нитко не спомиће
пепео наших усана
и смрт једну,
тиху смрт
иза зида сјећања.
Тек паук један
плете своје стазе
око мога имена
иза угла
на каменом зиду
на каменом зиду...

ЈАДРАНКА ШИЋАН-
СКИ, Лоле Рибара 7/5,
Славонски Брод

Ойсада већ дуго траје

Зид подигнут на
трепавицама жаруља
смрти драга
лебди сабласно над
океаном твога тела
смрти лепа
сањам о твојим раскошним
обалама
смрти малена
волим те драгана нако
смрти нема
смрти недостижна
јуриш по тим лукама и
плажасама за тобом
смрти заборављена
јер нисам знао да си у
ветру изгубљена
смрти моја.

ПЕТАР НОВАКОВИЋ,
Чегарска 7, Ниш

Распшанак

Пођимо још данас девојко
међу беле цветове
грешњиних грана,
последње кораке твоје ми
поклоним,
немој да будеш сама —
сада — у данима цветова.
Зар не видиш како све
нева
за наш растамак?
Дај ми твоју руку
да у њу ставим све своје
жеље.

ДРАГОСЛАВ ВЕЛИ-
САВЉЕВИЋ, М. Тита
67, Тетово

АДРЕСЕ КОЈЕ ЖЕЛИТЕ

РАДА БУРИЧИН,
Београд, Буре Стру-
гара 5

МИЈА АЛЕКСИЋ,
Београд, Проте Ма-
теје 61

РАДМИЛА АН-
ДРИЋ, Н. Београд,
Булевар Лењина 185

МИОДРАГ АН-
ДРИЋ, Београд,
Бранка Крсманови-
ћа 1

РЕЈА БАШИЋ,
Загреб,
трг 14
Свачићев

ИНЕКПОЛОЈА

Др Лаза ЛАЗИЋ, гинеколог

„ТАРИТА“: Остала сам бремена два и пол месеца. Код киретаже је лекару било нешто сумњиво те је ткиво послао на преглед. Резултат је био „molla hydatidosa“. Какво је то обољење и што треба даље да чиним?

МОЛА HYDATIDOSA (гроздаста мола) је ређе обољење у трудноћи код којег се развијају дегенеративне промене на чупицама, а зачетак утине у самом почетку такве трудноће. Назив гроздаста мола настао је због мекурића у облику гроздова испуњених течностима. Мола хидатидоза има своје карактеристичне симптоме: пре свега, материца расте брже него што би одговарало нормалној трудноћи, долази до сталних, слабих крвавања из материце, жена постаје малокрвна, исцрпљена. Исто тако могу да се јаве и знаци токсикоза — повишен притисак, појава беланчевина у мокраћи, главобоље итд. Гроздаста мола се обично спонтано прекида и то до IV-ог месеца трудноће. Приликом побачаја наилази се на мекуриће што дефинитивно потврђује сумњу да се радило о овом обољењу. Избацивање моле прати по правилу доста обилно, јако крвавање те се морају предузети све потребне мере (инструментално довршавање побачаја, средства за стезање материце, трансфузија крви, реанимација итд.) да не би дошло до искрвавања. Због тога на сумњу да се ради о моли хидатидози, болесницу треба обавезно хоспитализирати. Један проценат гроздасте моле се претвара у злоћудни тумор (хориоепителиом) па је од велике важности да се пацијенткиња контролише најмање 1,5 — 2 године после дијагностиковања хидатидозне моле. Одлазите редовно на контролу у установу где је рађена киретажа.

„АНИТА“: Налазим се у VI-ом месецу трудноће. Да ли смем још имати полне односе. Када се после порођаја може почети са сексуалним односима?

МАДА ЈЕ ТРУДНОЋА физиолошко стање сваке жене обзиром на извесне особености трудноћа се мора током целе трудноће придржавати неких одређених правила. Уколико је трудноћа нормална, цитохормоналне анализе не показују дефицит хормона, трудноћа не крвари, не осећа болове и сл. сексуални односи се дозвољавају до VI односно најдаље до VII-ог месеца трудноће. При томе се мора водити рачуна да ти односи буду изведени што пажљивије, без икаквих грубости. Одржавање полних односа после VII-ог месеца трудноће без сумње ће довести до негативних последица: постоји могућност превременог прскања водењака па према томе и превременог порођаја, услед надражаја сензитивних влакана на грлићу материце долази до појаве контракција што такође може проузроковати почетак порођаја. На крају не треба пренебрегнути ни уношење инфекције која није ни мало пожељна у оваквом стању. Што се тиче коитуса после порођаја, они се дозвољавају шест недеља од дана када се порођај обавио. Познато је да се инволуција материце (враћање на негравидно стање) завршава месец и по дана по порођају. Препоручљиво је да свака породиља консултује гинеколога о дозволи одржавања полних односа и на тај начин избегне све евентуалне компликације.

МОМЦИ И ДЕВОЈКЕ, ИЗГУБЉЕНИ—НАЂЕНИ

Желео бих да ми се јави девојка по имену **Марија Шакић**. Упознао сам је фебруара ове године у Славонском Броду. Писала ми је али сам изгубио њену адресу тако да нисам могао да јој одговорим. Марија, ако се сетиш, Ивице јави ми се.

ИВИЦА РАСТ, „Робпромет“ Пакрац,
Н. Демонје 10, 43550 Пакрац

Волео бих да ми се јави **Аранка Бенчик**. Упознао сам се у Шурјану, малом банатском селу. Аранка, не знам да ли се сећаш Душана али ипак ми се јави.

ДУШАН ДРНДАРЕВИЋ, С. Душановац,
19330 Прахово

Упознали смо се 6. фебруара ове године на железничкој станици у Сарајеву. Име јој је Аида и има дугу смеђу косу. Аида, сети се свог Сенада и јави ми се, молим те!

СЕНАД ЧУСТО, Железнички ћечки дом,
поштански факс 630, 71000 Сарајево

Надам се да ћу овим путем да пронађем девојку по имену **Ђурђица**. Ђурђа, уколико ово прочиташ сети се младића са којим си се упознала јула ове године на бензинској пумпи у Шумановцу. Молим те, јави ми се!

СТОЈАН АНТИЋ, Крагујевачка 10, 11000
Београд

Упознали смо се маја ове године када је дошао на радну акцију „Београд 70“. Зове се Данијел и родом је из Варварина. На Карабурми има сестру. Данијеле, сети се Маце и њене другарице са Н. Београда и јави ми се. Молим те!

СНЕЖАНА ЖУГИЋ, Студентска 17/32,
11070 Н. Београд

Молио бих све оне који било шта знају о **Славици Чарагарев** из Орловата поред Зрењанина да ми јаве. А ти, Славице, ако прочиташ ово сети се свог дечка који те још увек неизмерно воли и јави му се.

МИЛАН ГОЛГОЛОВИЋ, Нова Колонија,
Бранка Сроле 16, 23200 Зрењанин

Надам се да ћу овим путем пронаћи девојку по имену **Милена Станојевић**. Знам да јој је надимак Мима и да живи у Неготину. Милена, сети се Љубише и јави ми се, молим те!

ЉУБИША ВОЈКИЋ, 6200 Wiesbaden 1,
Hellmundstr. 25, Deutschland

Упознали смо се 19. фебруара ове године у возу на релацији Мајданпек—Пожаревац. Зове се Љупка и ради у предузећу „ИНЕКС“ у Краљеву. Љупка, сети се Милета и јави ми се.

МИЛЕ ГЛИШИЋ, Студентски дом 103/3,
19210 Бор

ИВАН БЕКЈАРЕВ,
Београд, Луке Вукаловића 5/III

БРАНКА ВЕСЕЛИ-НОВИЋ, Београд,
Бориса Кидрича 25

МИЛАН ГУТОВИЋ,
Београд, Војводе Степе 476

ДРАГАН ЗАРИЋ,
Београд, Свете Поповића 2

МИША ЈАНКЕЋИЋ,
Београд, Бориса Кидрича 33

**РАДОМИР
СМИЉАНИЋ,
КЊИЖЕВНИК
БИРО
СА ВАМО
КЊИГУ!**

ДРАГИ ЧИТАОЦИ ЧИКА!

У прошлом броју говорили смо о поезији загребачког песника Звонимира Голоба, тачније о његовој књизи ЧОВЕК И ПАС, а у данашњој рубрици биће речи о једном изванредно интересантном роману истакнуте београдске књижевнице Јаре Рибникар, о роману **ЈАН НЕПОМУЦКИ** (издање ПРОСВЕТА, Београд).

Дешава се да ми понеко од вас, у жељи да се прикључи осталим учесницима нашег конкурса, пошаље прилог у коме уз избор текста (проза или стихови) из књиге неког нашег писца пошаље, поред краћег свог коментара на пола куцане стране, још и податке о писцу, па чак понеко још и општи опис књиге. То је превише, довољно је да ми уз ваш избор из књиге (на 1—2 куцане стране, или 2—4 странице школске свеске руком писане) пошаљете или само ваш краћи коментар (пола куцане странице или 1 страница школске свеске руком писане), или уместо њега краће податке о писцу, или једноставно само општи опис књиге, односно препричавање њеног садржаја. Ваше прилоге шаљите ми на адресу ЧИК, 11000 Београд, Теразије 27/1 (за Радомира Смилјанића), а у коверат ставите и једну своју фотографију као и назнаку ваше тачне адресе. Најбоље прилоге ћемо на јесен наградити предним наградама и објавићемо их у овој нашој рубрици са фотографијама њихових аутора. Исто тако, објавићемо и друге ваше прилоге, који не буду награђени а буду заслужили пажњу. Прионите на читање, вредни читаоци ЧИКА, и шаљите ми и даље ваше прилоге.

До виђења и до читања
ваш Р. Смилјанић

ЈАРА РИБНИКАР:

ЈАН НЕПОМУЦКИ

ПРОСВЕТА, Београд)

Чуо је како му Жења из прошлости каже дубоким алтом: Јеси ли икад имао велику љубав?

Поред куће пролазио је трамвај, звонио је, шкрипао и зврндао. Пиштање је шетало, а Јан је гледао преда се не намеравајући да одговори. Сећао се да није имао ни онда за њу одговора. Оно што је хтео да јој каже било је неизрециво.

Али данас је одговор дошао. Био је ту, одједном јасан и један једини. Са закашњењем од много година. Мислио сам, рекао би јој, да је најважније да добро свирам и да учим друге да добро свирају.

Носиоци некакве поруке: Музика је свакако најшира могућност људског саопштавања.

Сети се Цигана и вукова. Испричао је један Златиборац, човек висок и четвртаст, како су Цигани зачарали вукове. Отада је прошло много година, можда двадесет, а можда и тридесет, није се трудио

да тај догађај временски смести. Био је у Чачку у средњој музичкој школи и некаквој инспекцији и тај Златиборац их је увече забављао. Био је пун прича. „Било ми је једанаест“, говорио је. „Цигани су се враћали са свадбе из суседног села. Пало је много снега па су сами пртили, уморили се и накупили зиме. Ваљда су се уплашили да неће стићи кући преко планине, много је стегао мраз, па су се увукли у наш тор где смо имали овце. Скупчили су се међу топле животиње, кров над главом је ту иако дува са свих страна. Мислили су, овако се нећемо смрзнути. Кад упадоше три вука. Међу овцама наста паника. Најстарији Циганин ухвати виоли-

ну и поче да свира. Снађоше се и други. Контрабас и хармоника. Ја сам се пробудио. Чујем музику. Пробудио сам оца. Тата, рекох, про-свираше нам овце. Шта ти је, дете, рече он, спавај. Немој, тата, рекох, овце свирају. Устао је, послушао, узео виолу у руке и рекао да наву-чем чизме. Огрнули смо се и изашли у ноћ. Музика је допирала слабо до нас, али било је јасно из ког правца долази. Кад смо стигли до тора, имали смо шта да видимо: три наострешена вука, мршави до кости, стајали су мирно пред Циганима који су свирали. Отац је млатнуо првог вилама и оборио га. Друга двојица су прескочили ограду и изгубили се у ноћи. Ниједна овца није била рањена. Цигани су били зелени од страха“.

Смејали смо се Златиборчевој причи. Музика, него шта, рекао је неко поносно. Непомуцки установи да не може да се сети ко је то рекао.

Жењу од њега деле хиљаде километара. А одговор није толико важан, да би га написао и послао у Монголију. Јер она сада тамо живи са својом руском породицом.

Мислио сам, Жења, да је најважније да добро свирам и да учим друге да добро свирају.

Ви не можете, читајући ову књигу, да заборавите и прежалите судбине свих оних који су били отргнути једни од других, овакве књиге су једно трајно сећање, неизбрисива опомена. Шта је све Јан Непомуцки морао да записује у ноти систем свога сећања, пребирајући по дирама клавира, голицајући струне виолине, преосталог споменика виртуоза Михала? Прочитајте ову књигу, послушајте те чудесне, грке тонове који из ње избијају!

ЈАРА РИБНИКАР:

**О ДЕЦИ
ЗА ОДРАСЛЕ**

... Да будемо у духу ове наше рубрике која има за циљ да истакне што више вредних књига наших писаца, да ли бисте хтели да кажете нешто о књизи неког југословенског писца која је на Вас оставила утисак?

.... Одавно нисам прочитала тако лепу књигу као што је то **РОМАН О ЛОНДОНУ** Милоша Црњанског. Та књига свакако спада у велику библиотеку светских романа и вероватно ће бити преведена на многе стране језике. Мислим да говори свакоме о снажном утиску који је она произвела на мене то да сам се усред књиге расплакала, а то ми се одавно није десило. Препоручујем је сваком читаоцу, младом и старом, код нас и у свету.

... Постоје писци који за живота постају врло популарни, чија дела чита врло широки слој читалаца, други опет стварају дела која тек треба да открије потомство, која су за савременог читаоца мало необична, рекао бих чак и недоступна. Да ли је за Вас примарно да Вас чита што више људи, или сматрате да је најважније написати књигу и оставити потомству да суди о правој вредности тог писаног културног споменика?

... Ако пишем, то значи да желим да то нешто и прочита. Нисам од оних којима је главно да напишу, а даље их судбина књиге не занима. Хтела бих свима да кажем оно што имам да кажем. Баш свима.

... На чему сада радите?

... Спремам збирку приповедака. Али, не журим се. У последње време нисам била здрава и сваки ми је рад био тежак. У књизи ће велики део имати наслов **О ДЕЦИ ЗА ОДРАСЛЕ**. То су дечји снови, доживљаји, несхватања и схватања. Покушавам да ухватим понекад недокучиве поступке деце који су изван света одраслих.

ВЕРУЈТЕ АКО ХОЋЕТЕ, АЛИ СВЕ ЈЕ ИСТИНА

Сервантес је имао још бурнији живот од његовог јунака Дон Кихота. Године 1571. изгубио је руку у једном двобоју, био је у заточеништву гусара пуних 5 година а пред смрт је провео неколико година у затвору пошто је оптужен за убиство које никада није доказано.

Пробавне сметње у Кини су лечене прахом од сасушених и самлевених гуштера све док се услед скоро потпуног уништења гуштера буба швабе нису намножиле до забрињавајућих размера.

Индијски краљ Еутидем ковао је никлени новац још 170. године п. н. е. тачно 200 година пре него што је то први пут учињено у Европи.

В. Р. Харст, амерички новински магнат улагао је баснословне своте новца у периоду од 1914. до 1947. године у изградњу његовог „пољског имања“ у Калифорнији која је у ствари била гигантски комплекс састављен од неколико замака, десетак вила, два грчка храма, 5 базена, безброј фонтана и паркова и коштао је више од 80 милиона долара.

Први јавни протести због тога забележени су у Енглеској 1314. године када је поводом увођења угља као средства за загревање једна група грађана из Лондона упутила петицију општини, захтевајући да се „због неподношљивог тровања ваздуха угљеним димом забрани продаја и употреба ове руде.“

Зевање које се сматра непристојним у свим бон-тонима може проузроковати загађен ваздух. У таквим условима нервни систем реагује неконтролисано проузрокујући отварање устију.

Један од највећих бестселера свих времена био је роман „Градић Пејтон“, америчке домаћице Грејс Метелијус. У периоду од 1956. до 1965. године продат је у 11 милиона примерака. Само за првих шест недеља продато је 6 милиона примерака у САД.

Године 1947. конструисан је у Калифорнији циновски хидро-авион „Херкулес Хјуз“ који је био тежак 200 тона, имао је 8 мотора, распон крила 98 метара а дужину 67 метара. Авион је прелетео 915 метара и постигао висину од 421 метар пре него што се суновратио у море.

Рак је у тој мери пројективан да ако га нападне док једе, почиње да се брани тек кад доврши оброк.

Чик

ИЗДАЈЕ НИП „ЈЕЖ“
ИЗЛАЗИ
ЧЕТВРТОМ
ГОДИНА VIII

Уређује
редакцијски колегијум

Главни и одговорни
уредник:

ЉУБИША КОЗОМАРА

Заменик главног
уредника:

ХУГО РОТ

Техничка редакција:

Шеф

ТОМИСЛАВ
МАРТИНОВИЋ

Технички уредници:

МИЛЕНА ШИЋАНСКИ
РАДОСЛАВ ГОЛУБОВИЋ

Помоћник главног уред-
ника „Чика“ и „Јежа“ за
акције:

ПАВЛЕ МИХАИЛОВИЋ

Уредник фотографије:

СЛОБОДАН
ЈАКОВЉЕВИЋ

Секретар редакције:

ОЛГА НОВАКОВИЋ

Редакција: 11001 Београд,
Теразије 27/1, поштански
преградак 123, телефони:
редакција — 341-557 и
332-525, ревизорско оде-
љење — 454-755.

Претплата за нашу земљу:
150 динара за целу годину,
75 динара за пола године,
37 динара за три месеца.
За иностранство: 240 ди-
нара за целу годину, 120
динара за пола године и
60 динара за три месеца.
Новац слати на жиро-ра-
чун: НИП „Јеж“ — за
„Чик“ — бр. 608-1-156-1, а
за иностранство на девиз-
ни рачун: 608-679-3-32000-
10-247, Београд.

ПРЕТПЛАТА ЗА
ИНОСТРАНСТВО

— ГОДИШЊА:

З. Немачка	DM 60,00
Аустрија	Asch 426,00
Француска	FF 90,00
Енглеска	Lstg 7,00
Швајцарска	Sfrs 72,00
САД	\$ 16,00

Штампа: Београдски изда-
вачко-графички завод —
Београд

АДРЕСЕ КОЈЕ ЖЕЛИТЕ

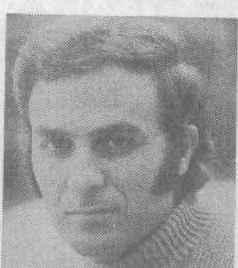
ПРЕДРАГ ГОЛКО-
ВИЋ ЦУНЕ, Бео-
град, Немањина 36/1

АРСЕН ДЕДИЋ, За-
греб, Борчићева 11

ЂЕЛО ЈУСИЋ, Ду-
бровник, Шкара 20

МИКИ ЈЕВРЕМО-
ВИЋ, Београд, Љер-
монтова 6/16

ВЈЕКОСЛАВ ЈУТ,
Загреб, Ивана Ме-
хаве 2

ДЕВИЦА

За рођене између 23. августа и 22. септембра

Љубав: Дани повољни за склапање нових познанстава. Нека вас мноштво удварача не збуну да примите обавезе које у ствари не желите.

Посао: Није згодно противуречити претпостављенима. Радије се послужите чињеницама да бисте потврдили своје ставове.

Здравље: Тегобе које понекад осећате отклоните само дужим кретањем на ваздуху.

Савет: Избегавајте трачеве, нарочито на послу.

ВАГА

За рођене између 23. септембра и 22. октобра

Љубав: За удате уз пролазну облачност време углавном ведро. За слободне неколико „празних“ дана.

Посао: Збрка и гужва у канцеларији неће дуго потрајати. Останите ако је могуће по страни.

Здравље: Тегобе у варењу нестаће уз мање, а чешће оброке.

Савет: Клоните се разних кура за мршављење.

ШКОРПИЈА

За рођене између 23. октобра и 22. новембра

Љубав: У породици морате показати много више разумевања и преузети део обавеза на себе. Добићете аутоматски неки поен више.

Посао: Ако вам не полази одмах све за руком, имајте мало стрпљења па ћете осетити шта вам одговара.

Здравље: Добру физичку кондицију не треба злоупотребљавати.

Савет: Не радите више послова паралелно.

СТРЕЛАЦ

За рођене између 23. новембра и 21. децембра

Љубав: Примајте са резервом ласкање особе коју кратко време познајете. Сувише слатке речи су често и празне. Пустите нека време ради за вас.

Посао: Врло повољно време да изложите своје нове идеје уколико их имате. Биће лепо примљене и оцењене.

Здравље: Ако крећете на одмор нека то буде активни одмор у сваком погледу. Нећете се кајати.

Савет: Више самопоуздања.

ДИВОКОЗА

За рођене између 22. децембра и 19. јануара

Љубав: На жалост, осећања се не могу програмирати као послови. Будите стрпљиви па ће се ситуација окренути у вашу корист.

Посао: Ако је некоме од колега потребна помоћ — свесрдно је пружите. Задобићете симпатије околине.

Здравље: Крварење из десни је знак недостатка С витамина.

Савет: Нађите увек мало времена и за разоноду.

ВОДОЛИЈА

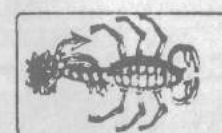
За рођене између 20. јануара и 18. фебруара

Љубав: Не трудите се да стекнете што више познанстава. Радије одаберите два три познанника која сматрате вредним ваше пажње.

Посао: Радите мирно и не мешајте се у планове неких својих колега које не одобравате.

Здравље: Уколико приметите да вам нека врста шминке не прија одмах прекините с њом.

Савет: Нега најбоље коригује природу.

РИБА

За рођене између 19. фебруара и 20. марта

Љубав: Интимне ствари не причајте ни пријатељима. Нису увек све дискретне, па бисте могли имати непријатности.

Посао: Неколико повољних дана: све ће вам полазити за руком. Искористите ове дане да обавите посао који одавно осећате као терет.

Здравље: Болнови у ногама хоће да се јаве у топле дане при дужем стајању и штрапацању.

Савет: Опрезно изричите судове.

ОВАН

За рођене између 21. марта и 20. априла

Љубав: Немојте се много разочарати ако „он“ прихвати изазове ваше познанице: бићете бар начисто на чему сте.

Посао: Савет претпостављеног схватите као добронамеран и не правите од тога драму.

Здравље: Несаница и мала нервоза.

Савет: Не злоупотребљавајте лекове.

БИК

За рођене између 31. априла и 20. маја

Љубав: Ако будете мање агресивни имаћете неколико дивних дана. За промену, будите страна која слуша.

Посао: Не обраћајте пажњу на ситнице већ на оно што је битно.

Здравље: Промене на кожи захтевају дијету.

Савет: Боље је спречити него лечити.

БЛИЗАНЦИ

За рођене између 21. маја и 21. јуна

Љубав: Врло променљиво расположење чека вас ове недеље и то без неког виднијег разлога. Можда је у питању и колебљиво време.

Посао: Расположење ће се делимично одразити и на раду. Трудите се да не остави веће штетне последице.

Здравље: Тегобе углавном због пренапрегнутих нерава.

Савет: Покажите више срчаности.

РАК

За рођене између 22. јуна и 22. јула

Љубав: Једној особи у породици изузетно је потребна ваша нега и брига. Организујте тако своје време да јој то пружите.

Посао: Мало монотоније на послу. Нека вас то не брине; тога повремено свуда и на сваком послу има.

Здравље: Да бисте избегли замор одвојите више времена за сан.

Савет: Избегавајте свако мешање у интриге.

ЛАВ

За рођене између 23. јула и 22. августа

Љубав: Ако нешто дуго чекате, немојте сада, на циљу, да то покварите нестрпљењем. Ствари се и тако одвијају у вашу корист.

Посао: Да сте се добро снашли на послу, то сви примећују. Више немате потребе да се бринете.

Здравље: Одлично вас служи и поред тога што сте понекад мало уморни.

Савет: Извесне особе треба држати на одстојању.

Глорија Амон је лутала с пријатељицом Манди низ Вирџинија улици. Глорија је била нерасположена.

— Имаш брига? — питала је Манди.

Глорија је скупила уста.

— Љутим се на схватања мога оца. Захтева од мене да с тридесет долара депарца месечно изађем на крај.

Инспектор Амон је водио вашингтонско одељење за провалнике. Већ месецима му је муке задавала група која се била специјализовала за крађу накита. Пљачкане су углавном жене дипломата и њихове кћерке. Пре само два дана жени једног амбасадора украден је накит у вредности преко осамдесет хиљада долара.

— Је ли нешто ближе познато? — Амонов глас био је храпав.

— Скоро ништа, Фреде, одвратио је Фридел. — Кнегиња на жалост није оставила коље у хотелском сефу него негде у својој спаваћој соби, а ујутру га није било.

Инспектор је био узнемирен. Љутито је гурнуо Фриделу пакет с актима о крађама накита.

— Прегледајте још једном све то. Можда ћете нешто пронаћи. Ја сам на крају снаге.

Пре него што је Амон изашао из собе, поглед му је пао на фотографију своје кћерке. И она му је задавала брига. Глорија је била као дивљи ждребац пуне темперамента и тешко укротива.

— Молим вас, позајмите ми пет долара — молила је Глорија госпођу Рис. — Манди и ја бисмо хтеле да данас с неким познаницима одемо на једрење на реку Потомак.

— Зашто боље не распоредиш новац? — питала је Глорију.

— Па, и сами знате како је мало тридесет долара — умиљавала се Глорија. — Једноставно не могу да изађем на крај с тим.

Госпођа Рис јој невољно пружи новчаницу од пет долара.

Било је тачно једанаест сати, а Глорија још није била код куће. Фред Амон је бивао све немирнији. Најзад је телефоном позвао стан секретара клубова на Потомку.

— Ваша кћерка и Манди Пауер су цео дан једриле са два младића, господине инспекторе — одговорио је секретар. — Око шест сати све четворо су се одвезли. Више на жалост ништа не знам.

Веома забринут Фред је спустио слушалицу. Казаљка је показивала скоро један кад се Глорија појавила.

— Добро вече, тата! Хтела је да пољуби оца.

— С каквим си се то мушкарцима одвезла после једрења — питао је Фред.

— Фини младићи — одвратила је Глорија пркосно. — Трговци из Кливленда, који дуже имају посла у граду.

Фред је узео у руке Глоријино лице и погледао је.

Је ли све у реду, Глорија?

Она је само климнула главом и пољубила оца.

— Били смо у Саскехана клубу, тата. Стварно сасвим безазлено. Бил ме је довео до куће.

— Ваша кћерка чека напољу, саопштио је Фридел зачуђено својме шефу. — Хтела би хитно да говори с вама.

— Нека уђе — рекао је инспектор зловолно.

— Извини што те узнемиравам, тата, али имам нешто страшно важно да ти кажем — избрбљала је Глорија.

На сто је ставила мали црни кожни кофер. — Отвори га само! Очи су јој сијале.

Инспектор је с устезањем притиснуо бравице. Онда је пустио пренеражен узвик. Пред очима му је лежао прелепи накит.

— Одкуд ти ови драгуљи, Глорија? — инспекторов глас је лако подрхтавао. — Погледај, Хари! Коље кнегиње од Аванеса! Све што је украдено, Хари. Познајем сваки комад.

Глорија се смејала. То је у ствари накит који је недавно покраден овде у граду, тата. Узела сам га од лопова.

КРИМИ ПРИЧА ЕДВИН ВЕЛДОН:

ЛОВ НА

ДРАГО КАМЕЊЕ

— Тако? — питао је инспектор. — Онда ми испричај како, Глорија!

— Пре неколико дана донео си кући акта о крађи накита. Ја сам из радозналости мало по њима проњушкала. На једној фотографији већ кажњаваних преступника препознала сам Била Лупера. С њим и његовим пријатељем Харолдом Меклејем често сам ишла на једрење. Прво сам хтела да ти то одмах кажем, а онда сам помислила на награду. После сам с тим упознала и Манди и чекале смо на погодну прилику да обојицу насучемо. Данас је Бил изгубио један кључ. Ја сам га подигла. Био је то кључ сефа Паблик сејвинг банке. Отишла сам уз неки изговор. У банци сам нашла овај кофер.

Инспектор је гурнуо пред Глорију фотографије преступника. Који је овде тај твој Бил Лупер? Одмах је показала на једног младића пријатног изгледа.

— Ханк Милер — рекао је инспектор Амон полако. — До сада је две године одлежао у затвору Њу Церсија због превара и крађа. Онда се озбиљно окренуо Глорији.

— Али таква авантура може да удари у главу?

Глорија је бацила главу.

— Ја сам то учинила само због награде да не бих морала да зависим од твојих тридесет долара месечно.

Фридел је гризао усне. Скоро се насмејао кад се раздрагано лице његовог шефа смрачи.

— Где су сада те две хуље? упитао је.

— Оставила сам их у Риверсајд бару. Манди пази на њих као пас чувар — рекла је Глорија.

Инспектор је још једном погледао своју кћерку, завртео сумњичаво главом и обратио се Фриделу:

— Мислим да сада морамо брзо у Риверсајд бар. Потребно ми је једно пиће.

**Јединство
лепоте и
архитектуре**

